

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 154

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

60 metai

2017 m. birželio 16 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

- ★ **2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo ⁽¹⁾** 1

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/1001

2017 m. birželio 14 d.

dėl Europos Sąjungos prekių ženklo

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 118 straipsnio pirmą pastraipą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas⁽³⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94⁽⁴⁾, kuris 2009 m. buvo kodifikuotas kaip Reglamentas (EB) Nr. 207/2009, sukurta specialiai Sąjungai skirta prekių ženklų apsaugos sistema, kurioje numatyta Sąjungos lygmens prekių ženklų apsauga lygiagrečiai su valstybių narių lygmeniu užtikrinama prekių ženklų apsauga pagal nacionalines prekių ženklų sistemas, suderintas Tarybos direktyva 89/104/EEB⁽⁵⁾, kuri buvo kodifikuota kaip Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB⁽⁶⁾;
- (3) pageidautina visoje Sąjungoje skatinti sklandžią ekonominės veiklos plėtotę ir nenutrūkstamą bei suderintą plėtojimąsi, tuo tikslu baigiant kurti vidaus rinką, kuri veiks tinkamai ir sudarys sąlygas, panašias į nacionalinėje rinkoje esančias sąlygas. Norint sukurti tokią rinką ir pagaliau ją paversti bendrąja rinką, reikėtų ne tik pašalinti kliūtis laisvam prekių ar paslaugų judėjimui bei įdiegti konkurencijos neiškreipiančią tvarką, bet ir nustatyti teisingas sąlygas prekių gamybos ir jų paskirstymo bei paslaugų teikimo įmonėms pritaikyti savo veiklą prie

⁽¹⁾ 2017 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009 3 24, p. 1).

⁽³⁾ Žr. II priedą.

⁽⁴⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994 1 14, p. 1).

⁽⁵⁾ 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmoji Tarybos direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989 2 11, p. 1).

⁽⁶⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008 11 8, p. 25).

Sąjungos mastų. Dėl to tarp įmonių turimų teisinių priemonių turėtų būti prekių ženklai, leidžiantys visoje Sąjungoje, neatsižvelgiant į valstybių sienas, tapačiomis priemonėmis atskirti įmonių gaminamas prekes ir teikiamas paslaugas;

- (4) minėtiems Sąjungos tikslams pasiekti būtina numatyti Sąjungoje tokią prekių ženkams skirtą tvarką, kuri, taikant vieną procedūrų sistemą, leistų įmonėms gauti vienodą apsaugą suteikiantį ES prekių ženklą, galiojantį visoje Sąjungos teritorijoje. Išskyrus šiame reglamente numatytus atvejus, ES prekių ženklui turėtų būti taikomas jo vieningumo principas;
- (5) derinant teisės aktus neįmanoma panaikinti prekių ženklų savininkams valstybių narių teisės aktais suteiktų teisių teritorinių apribojimų. Norint įmonėms sudaryti sąlygas nevaržomai ekonominei veiklai visoje vidaus rinkoje, turėtų būti įmanoma registruoti prekių ženklus vadovaujantis vienu Sąjungos teisės aktu, kuris būtų tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse;
- (6) nuo Bendrijos prekių ženklų sistemos sukūrimo sukaupta patirtis parodė, kad Sąjungos ir trečiųjų šalių įmonės priėmė sistemą, ir ji tapo sėkmingu ir perspektyviu valstybių narių lygmeniu teikiamos prekių ženklų apsaugos papildymu ir alternatyva;
- (7) vis dėlto Sąjungos teisės aktai, susiję su prekių ženklais, nepakeičia valstybių narių prekių ženklus reguliuojančių teisės aktų. Iš tiesų reikalavimas, kad įmonės padavinėtų paraiškas registruoti savo prekių ženklus kaip ES prekių ženklus, neturėtų būti laikomas pagrįstu;
- (8) nacionaliniai prekių ženklai ir toliau reikalingi toms įmonėms, kurios nepageidauja apsaugoti savo prekių ženklų Sąjungos lygmeniu arba kurios negali gauti Sąjungos masto apsaugos, bet gali be kliūčių gauti nacionalinę apsaugą. Kiekvienam asmeniui, siekiančiam gauti prekių ženklų apsaugą, turėtų būti leista nuspręsti, ar jis siekia apsaugoti tik nacionalinį ženklą vienoje ar keliose valstybėse narėse, ar tik ES prekių ženklą, ar abu šiuos ženklus;
- (9) teisių į ES prekių ženklą negalima įgyti kitaip nei registruojantis ir pirmiausia turi būti atsisakoma registruoti, jeigu prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių, jeigu yra neteisėtas arba jeigu prieštarauja jau esamoms teisėms;
- (10) turėtų būti leidžiama žymenį vaizduoti bet koku tinkamu pavidalu naudojant visuotinai prieinamas technologijas, ir todėl nebūtinai grafinėmis priemonėmis, jei toks vaizdavimas yra aiškus, tikslus, savarankiškas, lengvai prieinamas, suprantamas, pastovus ir objektyvus;
- (11) ES prekių ženklą, kurio svarbiausia paskirtis – garantuoti, kad prekių ženklas taps kilmės nuoroda, suteikiama apsauga ženklą, žymens ir prekių ar paslaugų tapatumo atvejais turi būti absoliuti. Ši apsauga taip pat turėtų galioti ženklą, žymens ir prekių ar paslaugų panašumo atvejais. Panašumo koncepcija turėtų būti aiškinama susietai su suklaidinimo galimybe. Suklaidinimo galimybė, kurios įvertinimas priklauso nuo daugelio veiksnių ir ypač nuo prekių ženklą pripažinimo rinkoje, galimas susiejimas su vartojamu ar registruotu žymeniu, tarp prekių ženklą ar žymens ir tarp nurodytų prekių ar paslaugų egzistuojantis panašumas turėtų sudaryti ypatingas aplinkybes, dėl kurių būtina suteikti tokią apsaugą;
- (12) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir visišką suderinamumą su prioriteto principu, pagal kurį įregistruotas ankstesnis prekių ženklas turi pirmenybę prieš vėliau įregistruotus prekių ženklus, reikia numatyti, kad užtikrinant ES prekių ženklą suteikiamas teises nebūtų daromas poveikis savininkų teisėms, įgytomis iki ES prekių ženklą paraiškos padavimo ar prioriteto datos. Tai atitinka 1994 m. balandžio 15 d. Sutarties dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, 16 straipsnio 1 dalį;
- (13) kai bendrovė tą patį ar panašų žymenį naudoja kaip prekybinį pavadinimą tokiu būdu, kad atsiranda sąsaja tarp bendrovės tokiu pavadinimu ir tos bendrovės siūlomų prekių ar paslaugų, gali atsirasti painiava dėl komercinio šaltinio, iš kurio kildinamos prekės ar paslaugos. Todėl teisių į ES prekių ženklą pažeidimas taip pat turėtų apimti žymens naudojimą kaip prekybinį pavadinimą ar panašią nuorodą, jeigu jis naudojamas siekiant atskirti prekes ar paslaugas;

- (14) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir visišką suderinamumą su konkrečiais Sąjungos teisės aktais, tikslinga numatyti, kad ES prekių ženklo savininkas turėtų turėti teisę uždrausti trečiajai šaliai naudoti žymenį lyginamojoje reklamoje, kai tokia lyginamoji reklama prieštarauja Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/114/EB⁽¹⁾;
- (15) siekiant užtikrinti prekių ženklų apsaugą ir efektyviai kovoti su klastojimu bei vadovaujantis Sąjungos tarptautiniais įsipareigojimais Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) sistemoje, visų pirma pagal Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) V straipsnį dėl tranzito laisvės, o generinių vaistų atveju – pagal 2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtą Deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos, ES prekių ženklo savininkas turėtų turėti teisę uždrausti trečiosioms šalims vykdant komercinę veiklą įvežti į Sąjungą prekes neišleidžiant jų ten į laisvą apyvartą, kai tokios prekės įvežamos iš trečiųjų šalių ir be leidimo yra pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus arba iš esmės tapatus tokioms prekėms įregistruotam ES prekių ženklui;
- (16) šiuo tikslu ES prekių ženklų savininkams turėtų būti leistina užkirsti kelią teisės pažeidžiančių prekių įvežimui ir visų muitinių procedūrų taikymui joms, įskaitant tranzitą, perkrovimą, sandėliavimą, laisvasias zonas, laikinąjį saugojimą, laikinąjį įvežimą perdirbti ar laikinąjį įvežimą, taip pat ir tuo atveju, kai tokių prekių neketinama pateikti Sąjungos rinkai. Vykdydamos muitinį tikrinimą muitinės turėtų naudotis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 608/2013⁽²⁾ nustatytais įgaliojimais ir procedūromis, taip pat ir teisių turėtojų prašymu. Visų pirma muitinės turėtų vykdyti atitinkamus tikrinimus remdamosi rizikos analizės kriterijais;
- (17) siekiant suderinti poreikį užtikrinti efektyvų teisių į prekių ženklus įgyvendinimą ir būtinybę išvengti laisvos prekybos teisėtomis prekėmis suvaržymų, ES prekių ženklo savininkui suteikta teisė turėtų nustoti galioti tuo atveju, kai Europos Sąjungos prekių ženklų teisme (toliau – ES prekių ženklų teismas), kompetentingame priimti esminį sprendimą dėl to, ar buvo pažeistas ES prekių ženklas, pradėtame paskesniame procese deklarasas arba prekių turėtojas sugeba įrodyti, kad ES prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti pateikti prekes rinkai galutinės paskirties šalyje;
- (18) Reglamento (ES) Nr. 608/2013 28 straipsnyje numatyta, kad tais atvejais, kai, *inter alia*, vėliau nustatoma, jog atitinkamos prekės nepažeidžia intelektualinės nuosavybės teisės, teisių turėtojas atsako už prekių turėtojo patirtą žalą;
- (19) turėtų būti imtasi tinkamų priemonių siekiant užtikrinti sklandų generinių vaistų tranzitą. Tarptautinių nepatentuotų pavadinimų (toliau – INN), kaip į vaistinių preparatų sudėtį įeinančių veikliųjų medžiagų visuotinai pripažintų bendrinių pavadinimų, požiūriu labai svarbu tinkamai atsižvelgti į esamus apribojimus prekių ženklo teisių poveikiui. Todėl ES prekių ženklo savininkas neturėtų turėti teisės, remdamasis į vaistų sudėtį įeinančios veikliosios medžiagos INN ir prekių ženklo panašumais, užkirsti kelią trečiajai šaliai įvežti į Sąjungą prekes neišleidžiant jų ten į laisvą apyvartą;
- (20) tam, kad ES prekių ženklų savininkai turėtų galimybę efektyviai kovoti su klastojimu, jiems turėtų būti suteikta teisė uždrausti teises pažeidžiančiu ženklu žymėti prekes ir atlikti parengiamuosius veiksmus prieš žymėjimą;
- (21) ES prekių ženklu suteikiamos išimtinės teisės neturėtų suteikti savininkui teisės uždrausti trečiosioms šalims naudoti žymenis ar nuorodas, jeigu jie naudojami teisingai, taigi – laikantis sąžiningos pramoninės ir komercinės veiklos praktikos. Tam, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos prekybiniams pavadinimams ir ES prekių ženklu ginčų atveju, atsižvelgiant į tai, kad prekybiniams pavadinimams dažnai suteikiama neribota apsauga vėlesnių prekių ženklų atžvilgiu, turėtų būti laikoma, kad toks naudojimas apima tik trečiosios šalies asmenvardžio naudojimą. Tuo remiantis taip pat turėtų būti leidžiama naudoti aprašomuosius arba skiriamųjų požymių neturinčius žymenis ar bendrai nuorodas. Be to, savininkui neturėtų būti suteikta teisė uždrausti teisingai ir sąžiningai naudoti ES prekių ženklą siekiant identifikuoti ar nurodyti prekes ar paslaugas kaip savininko prekes ar paslaugas. Trečiosioms šalims naudojant prekių ženklą siekiant atkreipti vartotojų dėmesį į perparduodamas originalias prekes, kurias iš pradžių pardavė ES prekių ženklo savininkas arba kurios buvo parduodamos su jo leidimu Sąjungoje, toks naudojimas turėtų būti laikomas teisingu, jei jis tuo pačiu metu atitinka sąžiningą

(¹) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (OL L 376, 2006 12 27, p. 21).

(²) 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektualinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 (OL L 181, 2013 6 29, p. 15).

pramoninės ir komercinės veiklos praktiką. Trečiosioms šalims naudojant prekių ženklą meninės raiškos tikslu, toks naudojimas turėtų būti laikomas teisingu, jei jis tuo pačiu metu atitinka sąžiningą pramoninės ir komercinės veiklos praktiką. Be to, šis reglamentas turėtų būti taikomas taip, kad būtų užtikrinta visapusiška pagarba pagrindinėms teisėms ir laisvėms, visų pirma saviraiškos laisvei;

- (22) laisvo prekių judėjimo principas reiškia, kad svarbu, jog ES prekių ženklo savininkas neturėtų teisės uždrausti trečiajai šaliai vartoti prekių ženklą žymėti prekėms, kurios jo paties ar jo sutikimu buvo išleistos cirkuliuoti Europos ekonominėje erdvėje pažymėtos tuo prekių ženklu, išskyrus atvejus, kai dėl pagrįstų priežasčių savininkas nesutinka su tolesniu prekių komercializavimu;
- (23) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir apsaugoti teisėtai įgytas prekių ženklų teises, yra tikslinga ir būtina nustatyti (nedarant poveikio principui, kad teisės į vėlesnį prekių ženklą negali būti užtikrinamos užginčijant ankstesnį prekių ženklą), kad ES prekių ženklų savininkai neturėtų turėti teisės pareikšti protesto dėl vėlesnio prekių ženklo naudojimo, jei vėlesnio prekių ženklo teisės buvo įgytos tada, kai teisės į ankstesnį prekių ženklą negalėjo būti užtikrintos užginčijant vėlesnį prekių ženklą;
- (24) nėra jokių ES prekių ženklų arba bet kokio jiems prieštaraujančio anksčiau registruoto prekių ženklo apsaugos pateisinimo, išskyrus atvejus, kai prekių ženklai yra iš tikrųjų naudojami;
- (25) siekiant vienodų sąlygų ir teisinio tikrumo, ES prekių ženklo naudojimo tokiu pavidalu, kurio elementai skiriasi, bet nepakeičia ženklo tuo pavidalu, kuriuo jis buvo įregistruotas, skiriamojo požymio, turėtų pakakti išsaugoti suteiktas teises, nepriklausomai nuo to, ar prekių ženklas tokiu pavidalu, kokiu yra naudojamas, taip pat yra įregistruotas;
- (26) ES prekių ženklas turėtų būti vertinamas kaip nuosavybės objektas, egzistuojantis atskirai nuo įmonių, kurių prekės ar paslaugos yra juo žymimos. Dėl to turėtų būti sudaryta galimybė jį perduoti, pateikti jį trečiajai šaliai kaip užtikrinimą ir naudoti kaip licencijų dalyką;
- (27) Sąjungos lygiu būtina imtis administracinių priemonių, kad pagal šį reglamentą nustatyti prekių ženklu skirti teisės aktai būtų įgyvendinti kiekvienam prekių ženklui. Dėl to labai svarbu, išlaikant esamą Sąjungos organizacinę struktūrą bei valdžios pasidalijimą, numatyti Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (toliau – Tarnyba) įsteigimą, kuri galėtų nepriklausomai spręsti techninius klausimus ir turėtų teisinį, administracinį ir finansinį savarankiškumą. Dėl to būtina ir tinkama, kad Tarnyba būtų juridinio asmens statusą turinti Sąjungos organizacija, kuri galėtų naudotis šiuo reglamentu suteiktais įgalinimais ir veiktų pagal Sąjungos teisės aktus, neperžengdama Sąjungos institucijų kompetencijos ribų;
- (28) ES prekių ženklo apsauga suteikiama konkrečioms prekėms ar paslaugoms, kurių pobūdis ir skaičius lemia prekių ženklo savininkui suteikiamos apsaugos mastą. Todėl šiame reglamente būtina nustatyti prekių ir paslaugų nurodymo ir klasifikavimo taisykles ir užtikrinti teisinį tikrumą bei patikimą administravimą reikalaujant, kad pareiškėjas pakankamai aiškiai ir tiksliai identifikuotų prekes ir paslaugas, kurių atžvilgiu prašoma prekių ženklu suteikiamos apsaugos, kad kompetentingos institucijos ir ekonominės veiklos vykdytojai vien remdamiesi paraiška galėtų nustatyti prašomos apsaugos mastą. Vartojami bendrieji terminai turėtų būti aiškinami kaip apimantys tik visas prekes ir paslaugas, kurias aiškiai žymi pažodine reikšme vartojamas terminas. ES prekių ženklų, kurie dėl Tarnybos praktikos anksčiau nei 2012 m. birželio 22 d. buvo įregistruoti visai klasifikacijos sistemos, nustatytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartimi dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos, antraštei, savininkams turėtų būti suteikta galimybė pritaikyti savo prekių ir paslaugų sąrašus siekiant užtikrinti, kad registro turinys atitiktų būtinus aiškumo ir tikslumo standartus pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;
- (29) išvengiant nepagrįsto delsimo registruojant ES prekių ženklą tikslinga nustatyti neprivalomą ES ir nacionalinių prekių ženklų paieškų sistemą, kuri būtų lanksti naudotojų poreikių ir prioritetų atžvilgiu. Neprivaloma ES ir nacionalinių prekių ženklų paieška turėtų būti papildyta visuomenei suteikiant galimybę nemokamai naudotis išsamiomis, sparčiomis ir galingomis paieškos sistemomis, sukurtomis bendradarbiaujant Tarnybai ir valstybių narių centrinėms pramoninės nuosavybės tarnyboms, įskaitant Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybą;

- (30) būtina užtikrinti, kad šalys, kurioms turi įtakos Tarnybos priimami sprendimai, būtų teisiškai apsaugotos ypatingą prekių ženklų teisės pobūdį atitinkančiu būdu. Dėl to turėtų būti numatyta galimybė apskųsti įvairių Tarnybos sprendimus priimančių subjektų sprendimus. Tarnybos Apeliacinė taryba turėtų priimti sprendimus dėl skundų. Turėtų būti galima apskųsti Apeliacinės tarybos sprendimus Bendrajam Teismui, turinčiam teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą;
- (31) norėdamos užtikrinti ES prekių ženklų apsaugą, valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalinę sistemą, turėtų nustatyti kuo mažiau nacionalinių pirmosios ir antrosios instancijos teismų, kompetentingų spręsti ES prekių ženklų pažeidimo ir jų galiojimo klausimus;
- (32) svarbu, kad sprendimai ES prekių ženklų pažeidimo ir galiojimo klausimais galėtų ir aprėptų visą Sąjungos teritoriją, nes tai yra vienintelis būdas išvengti vienas kitam prieštaraujančių teismų bei Tarnybos sprendimų ir pasiekti, kad nebūtų pakenkta vieningam ES prekių ženklų pobūdžiui. Visiems su ES prekių ženklais susijusiems ieškiniams turėtų būti taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ nuostatos, išskyrus atvejus, kai šis reglamentas nuo jų nukrypsta;
- (33) teismo procesuose dėl tų pačių faktų ir dalyvaujant toms pačioms šalims, pradėtuose ES prekių ženklo ir lygiagrečiai egzistuojančių nacionalinių prekių ženklų pagrindu, reikia vengti prieštarūnų sprendimų. Tuo tikslu, kai ieškiniai pateikiami toje pačioje valstybėje narėje, to siekiama pagal nacionalines procesines taisykles, kurioms šis reglamentas nėra taikomas, o kai ieškiniai pateikiami skirtingose valstybėse narėse, tiktų pagal *lis pendens* ir susijusių ieškinių sprendimo Reglamente (ES) Nr. 1215/2012 nurodytas taisykles sukurtos nuostatos;
- (34) siekiant skatinti praktikos konvergenciją ir kurti bendras priemones, būtina nustatyti tinkamą Tarnybos ir valstybių narių pramoninės nuosavybės tarnybų, įskaitant Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybą, bendradarbiavimo sistemą, apibrėžiant pagrindines bendradarbiavimo sritis ir suteikiant galimybę Tarnybai koordinuoti atitinkamus Sąjungai ir valstybėms narėms svarbius bendrus projektus ir iki tam tikros maksimalios sumos tuos projektus finansuoti. Ta bendradarbiavimo veikla turėtų būti naudinga įmonėms, naudojančioms prekių ženklų sistemas Europoje. Šiame reglamente nustatytos Sąjungos tvarkos naudotojams projektai, visų pirma paieškai ir informacijos tikrinimui skirtos duomenų bazės, turėtų suteikti papildomų, įtraukčių ir efektyvių priemonių, kurios yra nemokamos ir kurios leistų laikytis specialių reikalavimų, atsirandančių dėl vieningo ES prekių ženklo pobūdžio;
- (35) pageidautina sudaryti palankesnes sąlygas draugiškai, greitai ir efektyviai spręsti ginčus, Tarnybai patikint įsteigtai Mediacijos centrą, kurio paslaugomis galėtų naudotis bet kuris asmuo siekdamas taikiai abipusiu susitarimu išspręsti ginčus, susijusius su ES prekių ženklais ir Bendrijos dizainu;
- (36) sukūrus ES prekių ženklų sistemą padidėjo valstybių narių centrinių pramoninės nuosavybės tarnybų ir kitų valdžios institucijų finansinė našta. Papildomos išlaidos yra susijusios su tuo, kad vykdoma daugiau protesto ir pripažinimo negaliojančiu procedūrų, kurios yra susijusios su ES prekių ženklais arba kurias inicijuoja tokių prekių ženklų savininkai, taip pat su informuotumo didinimo veikla, susijusia su ES prekių ženklų sistema, ir su veikla, kuria siekiama užtikrinti ES prekių ženklų teises. Todėl yra tikslinga užtikrinti, kad Tarnyba valstybėms narėms kompensuotų išlaidų dalį, patiriamą dėl jų vaidmens užtikrinant sklandų ES prekių ženklų sistemos veikimą. Tokia kompensacija turėtų būti mokama su sąlyga, kad valstybės narės pateikia atitinkamus statistinius duomenis. Toks kompensavimas neturėtų būti tokios apimties, dėl kurios susidarytų Tarnybos biudžeto deficitas;
- (37) kad būtų užtikrintas visiškas Tarnybos savarankiškumas ir nepriklausomumas, derėtų jai skirti atskirą biudžetą, kurio pajamas iš esmės sudarytų sistemos vartotojų mokamos įmokos. Vis dėlto visais subsidijų atskaitymų į bendrą Sąjungos biudžetą atvejais taikoma Sąjungos biudžetinė procedūra. Be to, buhalterinių ataskaitų auditą turėtų atlikti Audito Rūmai;

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

- (38) siekiant patikimai valdyti finansus, reikėtų vengti pernelyg didelio Tarnybos biudžeto pertekliaus susidarymo. Tai neturėtų daryti poveikio Tarnybos disponavimui finansinėmis atsargomis, kurių užtektų jos vienu metų veiklos išlaidoms padengti, kad būtų užtikrintas jos veiklos tęstinumas ir užduočių vykdymas. Tos atsargos turėtų būti naudojamos tik siekiant užtikrinti nepertraukiamą šiame reglamente nustatytą Tarnybos užduočių vykdymą;
- (39) atsižvelgiant į tai, kad Tarnybai mokami mokesčiai yra nepaprastai svarbūs ES prekių ženklų sistemos veikimui, ir į tai, kad ši sistema papildo nacionalines prekių ženklų sistemas, tų mokesčių dydį reikia nustatyti tiesiogiai šio reglamento priede. Nustatytas mokesčių dydis turėtų būti toks, kad būtų užtikrinta, jog: pirma, iš jų gaunamos pajamos iš esmės būtų pakankamos Tarnybos biudžetui subalansuoti; antra, ES prekių ženklų ir nacionalinės prekių ženklų sistemos egzistuoatų kartu ir papildytų viena kitą, taip pat atsižvelgiant į rinkos, kurią apima ES prekių ženklas, dydį ir mažųjų bei vidutinių įmonių poreikius; ir, trečia, valstybėse narėse būtų veiksmingai užtikrinamos ES prekių ženklo savininkų teisės;
- (40) siekiant užtikrinti, kad Tarnyba efektyviai, veiksmingai ir sparčiai nagrinėtų ir registruotų ES prekių ženklų paraiškas taikydama skaidrias, išsamias, teisingas ir nešališkas procedūras, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nustatomos protesto pareiškimo bei nagrinėjimo procedūros ir paraiškos dalinio keitimo procedūros;
- (41) siekiant užtikrinti, kad ES prekių ženklą būtų galima efektyviai ir veiksmingai panaikinti arba paskelbti negaliojančiu taikant skaidrias, išsamias, teisingas ir nešališkas procedūras, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomos panaikinimo ir paskelbimo negaliojančiu procedūros;
- (42) siekiant sudaryti sąlygas Apeliacinėms taryboms efektyviai, veiksmingai ir išsamiai peržiūrėti Tarnybos sprendimus taikant skaidrias, išsamias, teisingas ir nešališkas procedūras, kuriomis atsižvelgiama į šiame reglamente nustatytus principus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomi apeliacijos turinio reikalavimai, apeliacijos pateikimo bei nagrinėjimo procedūros, Apeliacinės tarybos sprendimų turinio bei formos reikalavimai ir apeliacijos mokesčių grąžinimas;
- (43) siekiant užtikrinti sklandų, efektyvų ir veiksmingą ES prekių ženklų sistemos veikimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomi išsamūs žodinio proceso reikalavimai ir išsami įrodymų rinkimo tvarka, išsami pranešimo tvarka, ryšio priemonės ir formos, kurias turi naudoti procedūrų šalys, terminų skaičiavimą ir trukmę reglamentuojančios taisyklės, sprendimo panaikinimo arba įrašo registre anuliavimo procedūros, išsami procedūrų atnaujinimo tvarka ir išsamios atstovavimo Tarnyboje nuostatos;
- (44) siekiant užtikrinti efektyvų ir veiksmingą Apeliacinių tarybų organizavimą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais išsamiai nustatomas Apeliacinių tarybų organizavimas;
- (45) siekiant užtikrinti efektyvų ir veiksmingą tarptautinių prekių ženklų registravimą visapusiškai laikantis Madrido susitarimo dėl tarptautinės ženklų registracijos protokolo, priimto 1989 m. birželio 27 d. Madride (toliau – Madrido protokolas), taisyklių, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais išsamiai nustatomos procedūros, taikomos pareiškiant ir nagrinėjant protestą, įskaitant reikiamus Pasaulinei intelektinės nuosavybės organizacijai (toliau – PINO) teiktinus pranešimus, ir išsami procedūra, taikoma tarptautinei registracijai, grindžiamai pagrindine paraiška arba pagrindine registracija, susijusia su kolektyviniu ženklu, sertifikavimo ženklu arba garantiniu ženklu;
- (46) ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant

(¹) OLL 123, 2016 5 12, p. 1.

su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o šiems ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose.

- (47) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, siekiant nustatyti išsamias nuostatas dėl paraiškų, prašymų, liudijimų, ieškinių, taisyklių, pranešimų ir visų kitų dokumentų, naudojamų laikantis atitinkamų šiuo reglamentu nustatytų procedūrinių reikalavimų, taip pat nustatyti procedūrose būtinų ir praktiškai patirtų išlaidų maksimalias normas, išsamias nuostatas dėl informacijos skelbimo Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje ir Tarnybos oficialiajame leidinyje, išsamias Tarnybos ir nacionalinių valdžios institucijų keitimosi informacija nuostatas, išsamias nuostatas dėl patvirtinamųjų dokumentų vertimo rašytiniame procese, sprendimų, kuriuos turi priimti Protestų arba Anuliavimo skyrių vienas narys, tiksliai rūšis, išsamias nuostatas dėl pareigos pranešti pagal Madrido protokolą ir išsamius reikalavimus, taikomus teritorinio išplėtimo prašymui, teikiamam atlikus tarptautinę registraciją. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (48) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

ES prekių ženklas

1. Prekėms arba paslaugoms skirtas prekių ženklas, įregistruotas laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų ir tvarkos (toliau – Europos Sąjungos prekių ženklas) (toliau – ES prekių ženklas).
2. ES prekių ženklas turi vieningą statusą. Jis turi vienodą galią visoje Sąjungoje: jis gali būti registruojamas, perleidžiamas, nuo jo atsisakoma, jis gali būti savininko teisės panaikinančio ar paskelbiančio negaliojančiu sprendimo dalyku, jo naudojimas gali būti uždraustas tik visos Sąjungos mastu. Šis principas yra taikomas, jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip.

2 straipsnis

Tarnyba

1. Įsteigiama Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (toliau – Tarnyba).
2. Visos nuorodos Sąjungos teisėje į Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) laikomos nuorodomis į Tarnybą.

3 straipsnis

Teisnumas

Taikant šį reglamentą bendrovės, firmos ir kitos teisinės organizacijos laikomos juridiniais asmenimis, jeigu jų veiklą reguliuojančių įstatymų joms leidžiama savo vardu turėti visų rūšių teises ir pareigas, sudaryti sutartis arba atlikti kitus teisinius veiksmus ir būti ieškovu bei atsakovu.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

II SKYRIUS

TAISYKLĖS, SUSIJUSIOS SU PREKIŲ ŽENKLAIS

1 SKIRSNIS

ES prekių ženklo sąvoka ir ES prekių ženklo įgijimo būdai

4 straipsnis

Žymenys, galintys sudaryti ES prekių ženklą

ES prekių ženklas gali būti sudarytas iš bet kokių žymenų, visų pirma iš žodžių, įskaitant asmenvardžius, ar piešinių, raidžių, skaitmenų, spalvų, išorinės prekių ar prekių pakuotės formos arba garsų, su sąlyga, kad:

- a) pagal tuos žymenis galima atskirti vienos įmonės prekes arba paslaugas nuo kitų įmonių prekių arba paslaugų; ir
- b) tuos žymenis Europos Sąjungos prekių ženklų registre (toliau – registras) galima pavaizduoti tokiu būdu, kad kompetentingos institucijos ir visuomenė galėtų aiškiai ir tiksliai nustatyti jo savininkui suteiktos apsaugos objektą.

5 straipsnis

ES prekių ženklų savininkais galintys būti asmenys

ES prekių ženklų savininkais gali būti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, tarp jų ir pagal viešosios teisės reikalavimus įsteigtos institucijos.

6 straipsnis

ES prekių ženklo įgijimo būdai

ES prekių ženklas įgyjamas jį įregistravus.

7 straipsnis

Absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai

1. Neregistruojami šie žymenys:
 - a) 4 straipsnio reikalavimų neatitinkantys žymenys;
 - b) neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai;
 - c) prekių ženklai, sudaryti tik iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms;
 - d) prekių ženklai, sudaryti tik iš tokių žymenų ar nuorodų, kurie dabartinėje kalboje arba sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje yra tapę bendriniais;
 - e) žymenys, susidedantys vien tik iš:
 - i) formos ar kitų charakteristikų, kurias nulemia pačių prekių rūšis,
 - ii) prekių formos ar kitų charakteristikų, būtinų techniniam rezultatui gauti,
 - iii) formos ar kitų charakteristikų, kurios prekėms suteikia esminę vertę;
 - f) prekių ženklai, prieštaraujantys viešajai tvarkai arba nusistovėjusiems moralės principams;

- g) prekių ženklai, kurie gali suklaidinti visuomenę, pavyzdžiui, dėl prekių ar paslaugų rūšies, kokybės ar geografinės kilmės;
 - h) prekių ženklai, kurių registruoti kompetentingos institucijos nėra davusios sutikimo ir kuriuos pagal Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės apsaugos (toliau – Paryžiaus konvencija) 6 *ter* straipsnį turi būti atsisakyta registruoti;
 - i) prekių ženklai, sudaryti iš Paryžiaus konvencijos 6 *ter* straipsnyje nenurodytų ir reikšmingų visuomenei turinčių ženkliukų, emblemų ir herbų, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos yra davusios sutikimą jų įregistravimui;
 - j) prekių ženklai, kurie nėra registruojami pagal Sąjungos teisės aktus arba nacionalinę teisę ar tarptautinius susitarimus, kurių šalis yra Sąjunga ar atitinkama valstybė narė, kuriuose numatyta kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga;
 - k) prekių ženklai, kurie nėra registruojami pagal Sąjungos teisės aktus ar tarptautinius susitarimus, kurių šalis yra Sąjunga, kuriuose numatyta tradicinių terminų, naudojamų vynui apibūdinti, apsauga;
 - l) prekių ženklai, kurie nėra registruojami pagal Sąjungos teisės aktus ar tarptautinius susitarimus, kurių šalis yra Sąjunga, kuriuose numatyta garantuotų tradicinių gaminių apsauga;
 - m) prekių ženklai, kurie yra sudaryti iš ankstesnio augalų veislės pavadinimo, įregistruoto pagal Sąjungos teisės aktus arba nacionalinę teisę ar tarptautinius susitarimus, kurių šalis yra Sąjunga ar atitinkama valstybė narė, kuriais numatoma augalų veislių apsauga, arba kuriuose atkartojami esminiai jų elementai, ir kurie yra susiję su tų pačių ar glaudžiai susijusių rūšių augalų veislėmis.
2. 1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tikrai dalyje Sąjungos.
3. 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos.

8 straipsnis

Santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai

1. Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:
- a) jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui, o prekės ar paslaugos, kurioms prašoma jį įregistruoti, yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas;
 - b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.
2. 1 dalyje nurodytas „ankstesnis prekių ženklas“ reiškia:
- a) tokius prekių ženklus, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už ES prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą, prireikus atsižvelgiant į šiems prekių ženkams prašomus suteikti prioritetus:
 - i) ES prekių ženklus;
 - ii) prekių ženklus, įregistruotus valstybėje narėje, o Belgijos, Nyderlandų ar Liuksemburgo atvejais – Beniliukso intelektualinės nuosavybės tarnyboje;
 - iii) prekių ženklus, įregistruotus pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus;
 - iv) pagal Sąjungoje galiojančius tarptautinius susitarimus įregistruoti prekių ženklai;
 - b) a punkte nurodytos prekių ženklų paraiškos atsižvelgiant į jų įregistravimą;
 - c) prekių ženklai, kurie paraiškų įregistruoti ES prekių ženklą padavimo dieną arba atitinkamais atvejais – prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti ES prekių ženklą pateikimo dieną Paryžiaus konvencijos 6 *bis* straipsnyje vartojamų žodžių „plačiai žinomi“ prasme valstybėje narėje yra plačiai žinomi.

3. Prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas neregistruojamas, jeigu prekių ženklo savininko atstovas ar patikėtinis savo vardu be savininko sutikimo paduoda paraišką įregistruoti prekių ženklą, išskyrus atvejus, kai atstovas ar patikėtinis pagrįdžia savo veiksmus.

4. Neregistruoto prekių ženklo arba kito prekyboje naudojamo didesnę negu vietinę reikšmę turinčio žymens savininkui užprotestavus, pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius Sąjungos ir valstybės narės teisės aktus:

- a) teisės į tą žymenį buvo įgytos iki paraiškos įregistruoti ES prekių ženklą padavimo dienos arba iki prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti ES prekių ženklą pateikimo dienos;
- b) tas žymuo jo savininkui suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

5. Įregistruoto ankstesnio prekių ženklo, kaip apibrėžta 2 dalyje, savininkui užprotestavus, prekių ženklas, dėl kurio paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, nepriklausomai nuo to, ar prekės arba paslaugos, kurių atžvilgiu paduota prekių ženklo paraiška, yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, yra į jas panašios ar nepanašios, jeigu ankstesnis ES prekių ženklas turi reputaciją Sąjungoje arba ankstesnis nacionalinis prekių ženklas turi reputaciją atitinkamoje valstybėje narėje ir jeigu be tinkamos priežasties naudojant prekių ženklą, dėl kurio paduota paraiška, būtų nesąžiningai pasinaudojama ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar reputacija arba kenkiama jo skiriamajam požymiui ar reputacijai.

6. Bet kuriam asmeniui, pagal atitinkamą teisę įgaliotam naudotis teisėmis, kurias suteikia kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, užprotestavus, prekių ženklas, dėl kurio paduota paraiška, neregistruojamas tais atvejais ir ta apimtimi, kuria pagal Sąjungos teisės aktus ar nacionalinę teisę, numatančius kilmės vietos nuorodų ar geografinių nuorodų apsaugą:

- i) paraiška dėl kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos jau buvo paduota pagal Sąjungos teisės aktus arba nacionalinę teisę iki paraiškos įregistruoti ES prekių ženklą dienos arba prašymo suteikti paraiškai prioritetą (jei registracija atliekama vėliau) datos;
- ii) ta kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

2 SKIRSNIS

ES prekių ženklo veikimas

9 straipsnis

ES prekių ženklų suteikiamos teisės

1. ES prekių ženklo registracija suteikia savininkui išimtinę teisę į tą ženklą.
2. Nedarant poveikio savininkų teisėms, įgytoms iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo dienos arba prioriteto datos, to ES prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims, neturinčioms jo sutikimo, vykdant komercinę veiklą naudoti bet koki žymenį prekėms ar paslaugoms žymėti, jeigu:
 - a) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui ir juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas;
 - b) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui arba į jį panašus ir juo žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms įregistruotas ES prekių ženklas, arba į jas panašios, jei yra tikimybė suklaidinti visuomenę; tikimybė suklaidinti apima tikimybę susieti žymenį su prekių ženklu;
 - c) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui arba į jį panašus, nepriklausomai nuo to, ar juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms įregistruotas ES prekių ženklas, yra į jas panašios ar nepanašios, jeigu pastarasis turi reputaciją Sąjungoje ir jeigu be tinkamos priežasties naudojant tą žymenį nesąžiningai pasinaudojama ES prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar reputacija arba kenkiama jo skiriamajam požymiui ar reputacijai.

3. Vadovaujantis 2 dalimi visų pirma galima uždrausti:
 - a) žymeniu žymėti prekes arba tų prekių pakuotę;
 - b) siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, pateikti jas į rinką arba šiais tikslais jas sandėliuoti, taip pat siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;
 - c) importuoti arba eksportuoti žymeniu pažymėtas prekes;
 - d) naudoti žymenį kaip prekybinį ar bendrovės pavadinimą arba kaip prekybinio ar bendrovės pavadinimo dalį;
 - e) naudoti žymenį komercinės veiklos dokumentuose ir reklamoje;
 - f) naudoti žymenį lyginamojoje reklamoje tokiu būdu, kuris prieštarauja Direktyvai 2006/114/EB.
4. Nedarant poveikio savininkų teisėms, įgytomis iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo dienos arba prioriteto datos, to ES prekių ženklo savininkas taip pat turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims vykdant komercinę veiklą įvežti į Sąjungą prekes, jų neišleidžiant į laisvą apyvartą joje, kai tokios prekės, įskaitant pakuotę, įvežamos iš trečiųjų šalių ir be leidimo yra pažymėtos prekių ženklu, kuris yra tapatus tokioms prekėms įregistruotam ES prekių ženklui arba kurio pagal esminius požymius negalima atskirti nuo to prekių ženklo.

Pagal pirmą pastraipą ES prekių ženklo savininkui suteikta teisė nustoja galioti, jei procedūros, skirtos nustatyti, ar ES prekių ženklas buvo pažeistas, inicijuotos vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 608/2013, metu deklarantas arba prekių turėtojas pateikia įrodymų, kad ES prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti pateikti prekes rinkai galutinės paskirties šalyje.

10 straipsnis

Teisė uždrausti parengiamuosius veiksmus, susijusius su pakuotės ar kitų priemonių naudojimu

Kai yra rizika, kad pakuotės, etiketės, saugumo ar autentiškumo žymenys ar priemonės arba bet kurios kitos priemonės, pažymėtos ženklu, galėtų būti naudojamos prekių ar paslaugų atžvilgiu ir toks naudojimas pažeistų ES prekių ženklo savininko teises pagal 9 straipsnio 2 ir 3 dalis, to prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti šiuos veiksmus, jei jie atliekami vykdant komercinę veiklą:

- a) žymėti žymeniu, kuris yra tapatus ES prekių ženklui arba į jį panašus, pakuotes, etiketes, saugumo ar autentiškumo žymenis ar priemones arba bet kurias kitas priemones, kurios gali būti pažymėtos ženklu;
- b) siūlyti ar pateikti rinkai pakuotes, etiketes, saugumo ar autentiškumo žymenis ar priemones arba bet kurias kitas priemones, kurios yra pažymėtos ženklu, arba tais tikslais juos sandėliuoti arba importuoti ar eksportuoti.

11 straipsnis

Data, nuo kurios teisės turi pirmenybę trečiųjų šalių atžvilgiu

1. ES prekių ženklu suteikiamos teisės pirmenybę trečiųjų šalių atžvilgiu turi nuo paskelbimo apie prekių ženklo registraciją dienos.
2. Už veiksmus, atliekamus po ES prekių ženklo paraiškos paskelbimo dienos, galima reikalauti pagrįsto dydžio kompensacijos, jei tie veiksmai po paskelbimo apie prekių ženklo registraciją dėl to paskelbimo taptų draudžiamais.
3. Bylą nagrinėjantis teismas nepriima sprendimo dėl tos bylos esmės, kol nepaskelbta registracija.

12 straipsnis

ES prekių ženklo atgaminimas žodyne

Jeigu ES prekių ženklą atgaminus žodyne, enciklopedijoje arba kitokiame informaciniame leidinyje susidaro išpūdis, kad tai yra bendrinis prekių ar paslaugų, kurioms ženklas yra įregistruotas, pavadinimas, ES prekių ženklo savininko prašymu leidėjas ne vėlesniame kaip kitame leidime privalo ženklą atgaminti su nuoroda, kad tai yra įregistruotas prekių ženklas.

13 straipsnis

Draudimas naudoti atstovo ar patikėtinio vardu registruotą ES prekių ženklą

Jeigu ES prekių ženklas yra įregistruotas šio prekių ženklo savininko atstovo ar patikėtinio vardu be savininko leidimo, savininkas turi teisę prieštarauti tam, kad atstovas ar patikėtinis naudotų jo ženklą, jeigu jis nebuvo davęs sutikimo tokiam naudojimui, nebent atstovas ar patikėtinis pateisintų savo veiksmus.

14 straipsnis

ES prekių ženklo poveikio apribojimas

1. ES prekių ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti trečiajai šaliai vykdant komercinę veiklą naudoti:
 - a) trečiosios šalies vardą (pavardę) arba adresą, kai trečioji šalis yra fizinis asmuo;
 - b) žymenis ar nuorodas, kurie nėra skiriamieji arba kurie yra susiję su prekių ar paslaugų rūšimi, kokybe, kiekiu, paskirtimi, verte, geografinė kilmė, prekės pagaminimo ar paslaugos suteikimo laiku arba kitomis prekių ar paslaugų charakteristikomis;
 - c) ES prekių ženklą siekiant identifikuoti ar nurodyti prekes ar paslaugas kaip to prekių ženklo savininko prekes ar paslaugas, visų pirma tais atvejais, kai naudoti tą prekių ženklą būtina siekiant nurodyti prekės ar paslaugos paskirtį, visų pirma, kai jos naudojamos kaip priedai ar atsarginės dalys.
2. 1 dalis taikoma tik tuo atveju, kai trečioji šalis ženklą naudoja laikydamasi sąžiningos pramoninės ar komercinės veiklos praktikos.

15 straipsnis

ES prekių ženklo suteikiamų teisių pasibaigimas

1. ES prekių ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti jį naudoti prekėms, kurios pažymėtos tuo prekių ženklu paties savininko arba su jo sutikimu buvo išleistos į Europos ekonominės erdvės rinką.
2. 1 dalies nuostatos netaikomos, jeigu dėl pagrįstų priežasčių savininkas nesutinka su tolesniu prekių komercializavimu, ypač jeigu išleidus jas į rinką pasikeitė arba pablogėjo jų kokybė.

16 straipsnis

Vėlesnio įregistruoto prekių ženklo savininko įstojimo teisė kaip gynybos priemonė teisių pažeidimo procedūrose

1. Teisių pažeidimo procedūrose ES prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti vėlesnį įregistruotą ES prekių ženklą, jei tas vėlesnis prekių ženklas nebūtų paskelbtas negaliojančiu pagal šio reglamento 60 straipsnio 1, 3 ar 4 dalį, 61 straipsnio 1 ar 2 dalį arba 64 straipsnio 2 dalį.

2. Teisių pažeidimo procedūrose ES prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti vėlesnį įregistruotą nacionalinį prekių ženklą, jei tas vėlesnis įregistruotas nacionalinis prekių ženklas nebūtų paskelbtas negaliojančiu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436 ⁽¹⁾ 8 straipsnį arba 9 straipsnio 1 ar 2 dalį, arba 46 straipsnio 3 dalį.

3. Tais atvejais, kai vadovaujantis 1 arba 2 dalimi ES prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti naudoti vėlesnį įregistruotą prekių ženklą, to vėlesnio įregistruoto prekių ženklo savininkas teisių pažeidimo procedūrose neturi teisės uždrausti naudoti tą ankstesnį ES prekių ženklą.

17 straipsnis

Papildomas nacionalinių įstatymų taikymas pažeidimų atvejais

1. ES prekių ženklo suteikiamas teises reglamentuoja tik šio reglamento nuostatos. Visais kitais atvejais ES prekių ženklo pažeidimo klausimus X skyriuje nustatyta tvarka reglamentuoja nacionalinių prekių ženklų pažeidimams skirti nacionaliniai įstatymai.
2. Šis reglamentas nekliudo imtis valstybių narių įstatymų numatytų veiksmų prieš ES prekių ženklą, ypač civilinės atsakomybės ir nesąžiningos konkurencijos atvejais.
3. Taikytinos procesinės taisyklės nustatomos vadovaujantis X skyriaus nuostatomis.

3 SKIRSNIS

ES prekių ženklo naudojimas

18 straipsnis

ES prekių ženklo naudojimas

1. Jeigu per penkerius metus nuo įregistravimo savininkas nepradėjo iš tikrųjų naudoti ES prekių ženklo Sąjungoje juo žymėdamas prekes arba paslaugas, kurioms jis buvo įregistruotas, arba jeigu ženklas nebuvo naudojamas penkerius metus iš eilės, ES prekių ženklui taikomos šiame reglamente numatytos sankcijos, išskyrus atvejus, kai ženklas nebuvo naudojamas dėl tinkamų priežasčių.

Naudojimu, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taip pat laikoma:

- a) ES prekių ženklo naudojimas tokia forma, kuri skiriasi savo elementais, jeigu dėl jų nepakinta ženklo ta forma, kuria jis buvo įregistruotas, skiriamasis požymis, nepriklausomai nuo to, ar tokios formos, kokia jis naudojamas, prekių ženklas taip pat yra įregistruotas savininko vardu;
 - b) prekių arba jų pakuočių žymėjimas ES prekių ženklu Sąjungoje išimtinai eksporto tikslais.
2. ES prekių ženklo naudojimas savininko leidimu laikomas savininko naudojimu.

4 SKIRSNIS

ES prekių ženklai kaip nuosavybės objektai

19 straipsnis

ES prekių ženklų vertinimas kaip nacionalinių prekių ženklų

1. Jeigu 20–28 straipsniuose nenumatyta kitaip, ES prekių ženklas, kaip nuosavybės objektas, yra vertinamas visa apimtimi ir visoje Sąjungos teritorijoje taip, kaip ir nacionalinis prekių ženklas, įregistruotas valstybėje narėje, kurioje, remiantis registro informacija:

- a) savininkas atitinkamą dieną turi savo būstinę ar gyvenamąją vietą; arba
- b) jeigu a punkto nuostatos netaikomos, savininkas atitinkamą dieną yra įsisteigęs.

⁽¹⁾ 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015 12 23, p. 1).

2. 1 dalyje nenurodytais atvejais joje minima valstybė narė yra ta valstybė narė, kurioje yra įsikūrusi Tarnybos būstinė.

3. Jeigu registre bendrasavininkiais nurodyti du ar daugiau asmenų, 1 dalies nuostatos taikomos pirmuoju nurodytam bendrasavininkiiui; jeigu taip nėra, nuostatos taikomos kitiems bendrasavininkiams ta eilės tvarka, kuria jie nurodyti. Jeigu 1 dalies nuostatos negali būti pritaikytos nė vienam iš bendrasavininkių, taikomos 2 dalies nuostatos.

20 straipsnis

Perdavimas

1. ES prekių ženklas gali būti perduotas atskirai nuo bet kokio įmonės perdavimo visoms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo registruotas, arba jų daliai.

2. Visos įmonės perdavimas apima ir ES prekių ženklo perdavimą, išskyrus atvejus, kai sutinkamai su perdavimą reglamentuojančiais įstatymais yra priešingai nustatantis susitarimas arba kai aplinkybės akivaizdžiai rodo kitaip. Ši nuostata taikoma sutartiniam įsipareigojimui perduoti įmonę.

3. Nepažeidžiant 2 dalies, ES prekių ženklo perdavimas atliekamas raštu ir turi būti sutarties šalių pasirašytas, išskyrus atvejus, kai tai atliekama teismo sprendimu; priešingu atveju perdavimas laikomas negaliojančiu.

4. Vienos iš šalių prašymu perdavimas pažymimas registre ir apie jį paskelbiama.

5. Prašyme įregistruoti perdavimą pateikiama informacija, skirta ES prekių ženklui, naujam savininkui, prekėms ir paslaugoms, su kuriomis yra susijęs perdavimas, identifikuoti, taip pat dokumentai, kuriais deramai patvirtinamas perdavimas pagal 2 ir 3 dalis. Prašyme atitinkamais atvejais taip pat gali būti pateikiama informacija, skirta naujojo savininko atstovui identifikuoti.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:

- a) išsami prašyme įregistruoti perdavimą pateiktina informacija;
- b) dokumentų, kurie reikalingi perdavimui patvirtinti, rūšys, atsižvelgiant į įregistruoto savininko ir teisių perėmėjo duotus sutikimus;
- c) išsami informacija apie tai, kaip tvarkyti dalinio perdavimo prašymus užtikrinant, kad prekės ir paslaugos, kurioms tebetaikoma likusi registracija, nesutaptų su prekėmis ir paslaugomis, kurioms taikoma naujoji registracija, ir kad naujai registracijai būtų sukurta atskira byla, įskaitant naują registracijos numerį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Tais atvejais, kai perdavimo registracijai taikomos sąlygos, nustatytos 1, 2 ir 3 dalyse arba 6 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose, netenkinamos, Tarnyba praneša pareiškėjui apie trūkumus. Jei per Tarnybos nurodytiną laikotarpį trūkumai neištaisomi, ji atmeta prašymą įregistruoti perdavimą.

8. Dviejų ar daugiau prekių ženklų perdavimui įregistruoti gali būti pateikiamas vienas bendras prašymas su sąlyga, kad kiekvienu atveju yra tas pats registruotas savininkas ir teisių perėmėjas.

9. 5–8 dalys taip pat taikomos ir ES prekių ženklų paraiškoms.

10. Dalinio perdavimo atveju kiekvienas pirminio savininko pateiktas prašymas, nagrinėjamas pirminės registracijos atžvilgiu, laikomas nagrinėjamu likusios registracijos bei naujosios registracijos atžvilgiu. Jei už tokį prašymą reikia mokėti mokesčius ir tuos mokesčius jau yra sumokėjęs pirminis savininkas, naujasis savininkas už tokį prašymą neturi mokėti jokių papildomų mokesčių.

11. Kol registre nėra įrašo apie perdavimą, teisių perėmėjas negali remtis ES prekių ženklo registravimu suteikiamomis teisėmis.

12. Jeigu Tarnyba reikalauja laikytis terminų ir jau yra gavusi prašymą įregistruoti perdavimą, teisių perėmėjas gali pateikti jai atitinkamus pareiškimus.

13. Visi dokumentai, apie kuriuos 98 straipsnyje nurodytomis sąlygomis turi būti pranešta ES prekių ženklo savininkui, skiriami savininku registruotam asmeniui.

21 straipsnis

Atstovo vardu įregistruoto prekių ženklo perdavimas

1. Jeigu ES prekių ženklas be jo savininko leidimo yra įregistruotas asmens, kuris yra prekių ženklo savininkas, atstovo arba patikėtinio vardu, savininkas turi teisę reikalauti ES prekių ženklą perleisti jam, išskyrus atvejus, kai toks atstovas arba patikėtinis pagrindžia savo veiksmus.
2. Savininkas gali pateikti prašymą dėl ženklo perleidimo pagal šio straipsnio 1 dalį:
 - a) Tarnybai pagal 60 straipsnio 1 dalies b punktą, vietoj prašymo dėl paskelbimo negaliojančiu;
 - b) Europos Sąjungos prekių ženklų teismui (toliau – ES prekių ženklų teismas), kaip nurodyta 123 straipsnyje, vietoj priešiškinio dėl paskelbimo negaliojančiu remiantis 128 straipsnio 1 dalimi.

22 straipsnis

Daiktinės teisės

1. Kad ir kokia būtų įmonė, ES prekių ženklas gali būti suteikiamas kaip užtikrinimas arba gali būti daiktinių teisių dalyku.
2. Vienos iš šalių prašymu 1 dalyje nurodytos teisės arba tų teisių perdavimas įrašomi į registrą ir paskelbiami.
3. Pagal 2 dalį padarytas įrašas registre vienos iš šalių prašymu anuliuojamas arba pakeičiamas.

23 straipsnis

Išieškėjimai vykdymo procese

1. ES prekių ženklas gali būti išieškotas vykdymo metu.
2. 19 straipsnyje nurodyti teismai ir valstybių narių institucijos turi išimtinę kompetenciją ES prekių ženklo išieškojimo vykdymo metu procese.
3. Vienos iš šalių prašymu registre padaromas įrašas apie išieškojimą vykdymo metu ir apie tai paskelbiama.
4. Pagal 3 dalį padarytas įrašas registre vienos iš šalių prašymu anuliuojamas arba pakeičiamas.

24 straipsnis

Nemokumo procedūros

1. ES prekių ženklas gali būti įtraukiamas tik į toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių interesų centras, pradėtas nemokumo procedūras.

Tačiau jei skolininkas yra draudimo įmonė arba kredito įstaiga, kaip apibrėžta atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/138/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/24/EB ⁽²⁾, vienintelės nemokumo procedūros, į kurias gali būti įtraukiamas ES prekių ženklas, yra tos, kurios pradėtos toje valstybėje narėje, kur ta įmonė arba įstaiga yra įregistruota.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL L 125, 2001 5 5, p. 15).

2. ES prekių ženklo bendrosios nuosavybės atveju 1 dalis taikoma bendrasavininkio daliai.
3. Jeigu ES prekių ženklas yra įtraukiamas į nemokumo procedūras, kompetentingos nacionalinės institucijos prašymu Registre padaromas atitinkamas įrašas ir apie tai skelbiama 116 straipsnyje minimame Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje.

25 straipsnis

Licencijavimas

1. Teisė naudotis ES prekių ženklu gali būti suteikiama visoms ar daliai prekių ar paslaugų, kurioms šis ženklas yra registruotas, taip pat visoje Sąjungoje arba jos dalyje. Licencija gali būti išimtinė arba neišimtinė.
2. ES prekių ženklo savininkas gali to prekių ženklo suteikiamas teises panaudoti prieš licenciatą, pažeidžiantį bet kurią licencinės sutarties nuostatą dėl jos:
 - a) trukmės;
 - b) registracijos leidžiamos prekių ženklo naudojimo formos;
 - c) prekių ar paslaugų, kurioms suteikta licencija, visumos;
 - d) teritorijos, kurioje galima naudoti prekių ženklą; arba
 - e) licenciato gaminamų prekių ar teikiamų paslaugų kokybės.
3. Nedarant poveikio licencinės sutarties nuostatoms, licenciatas tikai gavęs savininko sutikimą gali pradėti teisminį procesą dėl teisių į ES prekių ženklą pažeidimo. Tačiau išimtinės licencijos savininkas gali tokį procesą pradėti, jeigu prekių ženklo savininkas, gavęs oficialų pranešimą, per atitinkamą laiką pats neiškelia bylos dėl teisių į prekių ženklą pažeidimo.
4. Norėdamas gauti atlyginimą už jam padarytą žalą, licenciatas turi teisę įstoti į ES prekių ženklo savininko pradėtą teisminį procesą dėl teisių pažeidimo.
5. Vienos iš šalių prašymu registre padaromas įrašas apie ES prekių ženklo licencijos suteikimą arba perdavimą ir apie tai paskelbiama.
6. Pagal 5 dalį padarytas įrašas registre vienos iš šalių prašymu anuluojamas arba pakeičiamas.

26 straipsnis

Licencijų ir kitų teisių įrašymo į registrą procedūra

1. 20 straipsnio 5 ir 6 dalys bei pagal jas priimtos taisyklės ir 20 straipsnio 8 dalis *mutatis mutandis* taikomos daiktinės teisės įregistravimui arba daiktinės teisės perdavimui, kaip nurodyta 22 straipsnio 2 dalyje, išieškojimui vykdymo procese, kaip nurodyta 23 straipsnio 3 dalyje, įtraukimui į nemokumo procedūras, kaip nurodyta 24 straipsnio 3 dalyje, ir licencijos suteikimo arba licencijos perdavimo įregistravimui, kaip nurodyta 25 straipsnio 5 dalyje, laikantis šių sąlygų:
 - a) prašymo įregistruoti daiktinę teisę, išieškojimo vykdymo procese ar nemokumo procedūrų atžvilgiu netaikomas reikalavimas, susijęs su prekių ir paslaugų, su kuriomis susijęs perdavimas, identifikavimu;
 - b) jei prašymą pateikė ES prekių ženklo savininkas, netaikomas reikalavimas, susijęs su perdavimą įrodančiais dokumentais.
2. Prašymas įregistruoti 1 dalyje nurodytas teises laikomas paduotu tik tada, kai sumokamas reikiamas mokestis.

3. Licencijos registracijos prašyme gali būti prašoma įrašyti licenciją į registrą vienu arba keliais iš toliau nurodytų statusų:

- a) išimtinė licencija;
- b) sublicencija tuo atveju, kai tą licenciją suteikia licencijos turėtojas, kurio licencija įrašyta į registrą;
- c) licencija, taikoma tik daliai prekių ar paslaugų, kurioms įregistruotas ženklas;
- d) licencija, galiojanti tik dalyje Sąjungos;
- e) laikina licencija.

Kai licenciją prašoma įrašyti kaip pirmos pastraipos c, d ir e punktuose nurodytą licenciją, licencijos registracijos prašyme nurodomos prekės ir paslaugos, Sąjungos dalis ir laikotarpis, kuriems suteikiama licencija.

4. Jei netenkinamos registracijai taikomos sąlygos, kaip nustatyta 22–25 straipsniuose, šio straipsnio 1 ir 3 dalyse bei kitose pagal šį reglamentą priimtose taikytinose taisyklėse, Tarnyba praneša pareiškėjui apie trūkumus. Jei trūkumai per Tarnybos nurodytą laikotarpį nepašalinami, ji registracijos paraišką atmeta.

5. 1 ir 3 dalys *mutatis mutandis* taikomos ES prekių ženklų paraiškoms.

27 straipsnis

Galiojimas trečiosioms šalims

1. 20, 22 ir 25 straipsniuose nurodyti teisiniai veiksmai, susiję su ES prekių ženklu, visoms valstybėse narėse esančioms trečiosioms šalims įsigalioja tik tai juos įrašius į registrą. Nepaisant to, šie veiksmai iki jų įrašymo į registrą galioja trečiosioms šalims, kurios teises į prekių ženklą įgijo po tokio veiksmo atlikimo dienos, tačiau teisių įgijimo dieną žinojo apie tokį veiksmą.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos asmeniui, kuris ES prekių ženklą arba su ES prekių ženklu susijusią teisę įgyja perdavus visą įmonę arba kitokiu universaliu perėmimo būdu.

3. 23 straipsnyje nurodytų teisinių veiksmų galiojimą trečiosioms šalims reglamentuoja pagal 19 straipsnį nustatytos valstybės narės įstatymai.

4. Iki bendrų valstybėms narėms taisyklių bankroto klausimais įsigaliojimo bankroto arba panašių procesų galiojimą trečiosioms šalims reglamentuoja tos valstybės narės, kurioje tokie procesai pagal nacionalinę teisę arba šioje srityje taikomas konvencijas pradedami pirmiausia.

28 straipsnis

Paraiška ES prekių ženkliui kaip nuosavybės objektui

Paraiškoms ES prekių ženklams taikomos 19–27 straipsnių nuostatos.

29 straipsnis

Įrašo registre apie licencijas ir kitas teises anuliavimo arba pakeitimo procedūra

1. Pagal 26 straipsnio 1 dalį atlikta registracija anuliuojama ar pakeičiama vieno iš suinteresuotų asmenų prašymu.

2. Prašyme pateikiamas atitinkamo ES prekių ženklo registracijos numeris ir konkreti informacija apie teisę, kurios registraciją prašoma anuliuoti arba pakeisti.

3. Prašymas panaikinti licenciją, daiktinę teisę arba vykdymo užtikrinimo priemonę laikomas pateiktu tik tada, kai sumokamas reikiamas mokestis.

4. Prie prašymo pridedami dokumentai, kuriais įrodoma, kad įregistruota teisė nebeegzistuoja arba kad licencijos ar kitos teisės turėtojas sutinka anuliuoti arba pakeisti registraciją.
5. Jei nesilaikoma registracijos anuliovimo ar pakeitimo sąlygų, Tarnyba praneša pareiškėjui apie trūkumus. Jei trūkumai per Tarnybos nustatytą laikotarpį nepašalinami, ji atmeta prašymą anuliuoti ar pakeisti registraciją.
6. Šio straipsnio 1–5 dalyje *mutatis mutandis* taikomos pagal 26 straipsnio 5 dalį bylose padarytiems įrašams.

III SKYRIUS

PARAIŠKA ES PREKIŲ ŽENKLAMS

1 SKIRSNIS

Paraiškų padavimas ir jas reglamentuojančios nuostatos

30 straipsnis

Paraiškų padavimas

1. ES prekių ženklo paraiška paduodama Tarnybai.
2. Tarnyba pareiškėjui nedelsdama išduoda patvirtinimą, kuriame nurodomas bent jau paraiškai suteiktas numeris, ženklo vaizdas, aprašymas ar kitokia atpažinimo priemonė, dokumentų pobūdis bei skaičius ir jų gavimo data. Tas patvirtinimas gali būti išduotas elektroninėmis priemonėmis.

31 straipsnis

Reikalavimai, kuriuos paraiškos turi atitikti

1. Paraiškoje ES prekių ženklui turi būti:
 - a) prašymas įregistruoti ES prekių ženklą;
 - b) pareiškėją identifikuojanti informacija;
 - c) prekių ir paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti ženklą, sąrašas;
 - d) ženklo vaizdas, atitinkantis 4 straipsnio b punkte nustatytus reikalavimus.
2. Už ES prekių ženklo paraišką mokamas paraiškos mokestis, apimantis vieną prekių arba paslaugų klasę, ir atitinkamais atvejais vienos ar kelių klasių mokestis už kiekvieną papildomą prekių ir paslaugų klasę, kai paraiškoje nurodoma daugiau nei viena klasė, taip pat atitinkamais atvejais paraiškos mokestis.
3. Be 1 ir 2 dalyse nurodytų reikalavimų ES prekių ženklo paraiška turi atitikti formalius reikalavimus, nustatytus šiame reglamente ir pagal jį priimtuose įgyvendinimo aktuose. Jei tose sąlygose numatyta, kad prekių ženklas atvaizduojamas elektronine forma, vykdomasis direktorius gali nustatyti tokios elektroninės bylos formatus ir maksimalų dydį.
4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma paraiškoje pateiktina išsami informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

32 straipsnis

Padavimo data

ES prekių ženklo paraiškos padavimo data laikoma ta data, kurią pareiškėjas Tarnybai pateikia dokumentus, kuriuose yra 31 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija, su sąlyga, kad per vieną mėnesį nuo tų dokumentų pateikimo sumokamas paraiškos padavimo mokestis.

33 straipsnis

Prekių ir paslaugų nurodymas ir klasifikavimas

1. Prekės ir paslaugos, dėl kurių paduodama prekių ženklo registracijos paraiška, klasifikuojamos pagal klasifikacijos sistemą, nustatytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartimi dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos (toliau – Nicos klasifikacija).
2. Pareiškėjas pakankamai aiškiai ir tiksliai identifikuoja prekes ir paslaugas, kurių atžvilgiu prašoma prekių ženklu suteikiamos apsaugos, kad kompetentingos institucijos ir ekonominės veiklos vykdytojai vien tuo pagrindu galėtų nustatyti prašomos apsaugos mastą.
3. Taikant 2 dalį gali būti naudojamos bendrosios nuorodos, pateikiamos Nicos klasifikacijos klasių antraštėse, arba kiti bendrieji terminai, jei jie atitinka būtinus aiškumo ir tikslumo standartus, nustatytus šiame straipsnyje.
4. Tarnyba atmeta paraišką tų pavadinimų ar terminų atžvilgiu, kurie yra neaiškūs arba netikslūs, kai pareiškėjas per Tarnybos tuo tikslu nustatytą laikotarpį nepasiūlo priimtinos formuluotės.
5. Vartojami bendrieji terminai, įskaitant bendrąsias nuorodas Nicos klasifikacijos klasių antraštėse, aiškinami kaip apimantys visas prekes ar paslaugas, kurias aiškiai žymi pažodine reikšme vartojama nuoroda ar terminas. Tokie vartojami terminai ar nuorodos nėra aiškinami kaip suteikiantys teisę į prekių ženklo apsaugą prekėms ar paslaugoms, kurios negali būti taip suprantamos.
6. Kai pareiškėjas prašo registracijos daugiau nei vienai klasei, jis sugrupuoja prekes ir paslaugas pagal Nicos klasifikacijos klases, prieš kiekvieną grupę nurodydamas klasės, kuriai ta prekių ar paslaugų grupė priklauso, numerį, ir pateikia jas klasių eilės tvarka.
7. Prekės ir paslaugos nelaikomos panašiomis viena į kitą remiantis tuo pagrindu, kad jos priskirtos tai pačiai klasei pagal Nicos klasifikaciją. Prekės ir paslaugos taip pat nelaikomos nepanašiomis viena į kitą remiantis tuo pagrindu, kad jos priskirtos skirtingoms klasėms pagal Nicos klasifikaciją.
8. ES prekių ženklų, kurių paraiškos paduotos anksčiau nei 2012 m. birželio 22 d. ir kurie įregistruoti visai Nicos klasifikacijos klasės antraštei, savininkai gali pareikšti, kad paraiškos padavimo dieną ketino siekti apsaugos ne tik toms prekėms ar paslaugoms, kurias žymi pažodine reikšme vartojama tos klasės antraštė, jeigu taip nurodomos prekės ar paslaugos yra įtrauktos į Nicos klasifikacijos redakcijos, galiojusios paraiškos padavimo dieną, tos klasės abėcėlinį sąrašą.

Pareiškimas pateikiamas Tarnybai ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 24 d. ir jame aiškiai, tiksliai ir konkrečiai nurodomos prekės ir paslaugos, kurių apsaugos savininkas iš pradžių ketino prašyti, išskyrus prekes ir paslaugas, kurias aiškiai žymi pažodine reikšme vartojamos klasės antraštėje pateikiamos nuorodos. Tarnyba imasi tinkamų priemonių, kad atitinkamai pataisytų registrą. Galimybė pateikti pareiškimą pagal šios dalies pirmą pastraipą nedaro poveikio 18 straipsnio, 47 straipsnio 2 dalies, 58 straipsnio 1 dalies a punkto ir 64 straipsnio 2 dalies taikymui.

Laikoma, kad ES prekių ženklai, dėl kurių per antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį nepateikiamas pareiškimas, nuo to laikotarpio pabaigos taikomi tik toms prekėms ar paslaugoms, kurias aiškiai žymi pažodine reikšme vartojamos nuorodos, pateiktos atitinkamos klasės antraštėje.

9. Kai registre įrašomi pakeitimai, ES prekių ženklu pagal 9 straipsnį suteikiamos išimtinės teisės neužkerta kelio trečiajam šaliai toliau naudoti prekių ženklą prekėms ar paslaugoms tais atvejais, kai (ir tiek, kiek) prekių ženklo naudojimas toms prekėms ar paslaugoms:

- a) buvo pradėtas anksčiau nei registre buvo įrašyti pakeitimai ir
- b) nepažeidė savininko teisių, remiantis tuo metu registre buvusio įrašo apie prekes ir paslaugas pažodine reikšme.

Be to, registre įrašytų prekių ar paslaugų sąrašo pakeitimu ES prekių ženklo savininkui nesuteikiama teisė reikšti protestą dėl vėlesnio prekių ženklo arba teikti prašymą jį paskelbti negaliojančiu tais atvejais, kai (ir tiek, kiek):

- a) vėlesnis prekių ženklas buvo naudojamas arba paraiška įregistruoti prekių ženklą prekėms ar paslaugoms buvo paduota anksčiau, nei registre buvo įrašyti pakeitimai, ir
- b) prekių ženklo naudojimas toms prekėms ar paslaugoms nepažeidė arba nebūtų pažeidęs savininko teisių, remiantis tuo metu registre buvusio įrašo apie prekes ir paslaugas pažodine reikšme.

2 SKIRSNIS

Prioritetas

34 straipsnis

Teisė į prioritetą

1. Tinkamai padavęs paraišką prekių ženklui bet kurioje ar bet kuriai valstybei, esančiai Paryžiaus konvencijos ar Pasaulinės Prekybos Organizacijos steigimo sutarties šalimi, asmuo arba jo teisių perėmėjas, paduodami paraišką ES prekių ženklui tam pačiam prekių ženklui bei prekėms arba paslaugoms, kurios yra tapačios toms, kurioms buvo paduota paraiška, arba priskiriamos prie jų, šešis mėnesius nuo pirmosios paraiškos padavimo dienos turi teisę į prioritetą.
2. Kiekvienas paraiškos padavimas, kuris yra tolygus normaliam nacionaliniam paraiškos padavimui pagal nacionalinius valstybės, kurioje paduota paraiška, įstatymus arba dvišales ar daugiašales sutartis, pripažįstamas suteikiančiu teisę į prioritetą.
3. Normalus nacionalinis paraiškos padavimas – tai bet koks paraiškos padavimas, kurio pakanka paraiškos padavimo datai nustatyti, neatsižvelgiant į paraiškos padavimo rezultatą.
4. Kiekviena vėlesnė paraiška prekių ženklui, buvusi ankstesnės pirmosios paraiškos toms pačioms prekėms ar paslaugoms subjektu ir paduota toje pačioje ar tai pačiai valstybei, siekiant nustatyti prioritetą, laikoma pirmąja paraiška, jeigu vėlesnės paraiškos padavimo dieną ankstesnė paraiška buvo atšaukta, nuo jos buvo atsisakyta arba ji buvo atmesta nesudarius visuomenei galimybių su ja susipažinti ir nepalikus jokių kitų teisių ir jeigu ja nebuvo pasinaudota kaip pagrindu prašyti suteikti teisę į prioritetą. Po to ankstesnė paraiška nebegali būti panaudota kaip pagrindas suteikti teisę į prioritetą.
5. Jeigu pirmą kartą paraiška buvo paduota valstybėje, kuri nėra Paryžiaus konvencijos arba Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties narė, 1–4 dalių nuostatos taikomos tikrai tiek, kiek ta valstybė, sprendžiant iš paskelbtų duomenų, pirmosios paraiškos padavimo Tarnybai pagrindu ir tolygiomis šiame reglamente numatytais sąlygomis suteikia tokį pat poveikį turinčią teisę į prioritetą. Vykdomasis direktorius, kai būtina, paprašo Komisijos apsvarstyti galimybę išsiaiškinti, ar pirmame sakinyje nurodyta valstybė laikosi to abipusiškumo principo. Jei Komisija nustato, kad abipusiškumo principo pagal pirmą sakinį laikomasi, ji tuo tikslu paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
6. 5 dalis taikoma nuo pranešimo, kuriuo patvirtinama, kad yra laikomasi abipusiškumo principo, paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos, jei tame pranešime nenurodyta ankstesnė jos taikymo data. Ji nebetaikoma nuo Komisijos pranešimo apie tai, kad abipusiškumo principo nebesilaikoma, paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos, jei tame pranešime nenurodyta ankstesnė jos taikymo data.
7. Pranešimai, kaip nurodyta 5 ir 6 dalyse, taip pat skelbiami Tarnybos oficialiajame leidinyje.

35 straipsnis

Prašymas pripažinti prioritetą

1. Prašymai pripažinti prioritetą pateikiami kartu su ES prekių ženklo paraiška ir juose nurodoma ankstesnės paraiškos data, numeris ir šalis. Dokumentai, kuriais grindžiamas prašymas pripažinti prioritetą, pateikiami per tris mėnesius nuo paraiškos padavimo dienos.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokių rūšių dokumentai turi būti pateikti prašant pripažinti ankstesnės paraiškos prioritetą pagal šio straipsnio 1 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
3. Vykdomasis direktorius gali nustatyti, kad dokumentų, kuriuos pareiškėjas turi pateikti siekdamas pagrįsti prašymą pripažinti prioritetą, gali būti mažiau, nei reikalaujama pagal 2 dalį priimtose specialiosiose nuostatose, jeigu reikalingą informaciją Tarnyba gali gauti iš kitų šaltinių.

36 straipsnis

Teisės į prioritetą veikimas

Teisė į prioritetą reiškia, kad nustatant teisių pirmenybę prioriteto data yra laikoma ES prekių ženklo paraiškos padavimo data.

37 straipsnis

Sąjungos ir nacionalinės paraiškos prekių ženklui lygiavertiškumas

Paraiška ES prekių ženklui, kuriai buvo suteikta padavimo data, valstybėse narėse prilyginama įprastu būdu paduotai nacionalinei paraiškai, kur reikia – kartu su paraiškai ES prekių ženklui prašomu prioritetu.

3 SKIRSNIS

Parodos prioritetas

38 straipsnis

Parodos prioritetas

1. Jeigu pareiškėjas ES prekių ženklui eksponavo pareikštu ženklu pažymėtas prekes ar paslaugas oficialioje arba oficialiai pripažintoje tarptautinėje parodoje, atitinkančioje 1928 m. lapkričio 22 d. Paryžiuje pasirašytos Konvencijos dėl tarptautinių parodų, paskutinį kartą pataisytos 1972 m. lapkričio 30 d., sąlygas, padavęs paraišką per šešis mėnesius nuo pirmojo pareikštu ženklu pažymėtų prekių ar paslaugų eksponavimo, jis gali prašyti nuo tos dienos suteikti 36 straipsnyje minimą teisę į prioritetą. Prašymas pripažinti prioritetą pateikiamas kartu su ES prekių ženklo paraiška.
2. Pareiškėjas, pageidaujantis prašyti pripažinti prioritetą pagal 1 dalį, per tris mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos pateikia ženklą, dėl kurio paduota paraiška, pažymėtų prekių ar paslaugų eksponavimo įrodymus.
3. Valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje suteiktas parodos prioritetas nepratėsia 34 straipsnyje nurodyto prioriteto laikotarpio.
4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos įrodymų, kurie turi būti pateikti prašant pripažinti parodos prioritetą pagal šio straipsnio 2 dalį, rūšys ir elementai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 SKIRSNIS

Nacionalinio prekių ženklo pirmenybė

39 straipsnis

Prašymas pripažinti nacionalinio prekių ženklo pirmenybę ES prekių ženklo paraiškoje arba vėliau pateikiant paraišką

1. Ankstesnio prekių ženklo, įregistruoto valstybėje narėje, taip pat įregistruoto ir Beniliukso šalyse, arba įregistruoto pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus, savininkas, padavęs paraišką tapatų prekių ženklą įregistruoti kaip ES prekių ženklą tapačioms prekėms ar paslaugoms arba priskiriamoms prie tų prekių ar paslaugų, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, gali prašyti ES prekių ženklui pripažinti ankstesnio prekių ženklo pirmenybę toje valstybėje narėje, kurioje arba kuriai jis yra įregistruotas.
2. Prašymai pripažinti pirmenybę pateikiami arba kartu su ES prekių ženklo paraiška, arba per du mėnesius nuo paraiškos padavimo dienos, ir juose nurodoma valstybė narė ar valstybės narės, kurioje (-iose) ar kurios (-ių) atžvilgiu ženklas įregistruotas, atitinkamos registracijos numeris ir paraiškos dėl jos padavimo data, taip pat prekės ir paslaugos, kurioms ženklas yra įregistruotas. Kai pripažinti vieno ar kelių įregistruotų ankstesnių prekių ženklų pirmenybę prašoma paraiškoje, dokumentai, kuriais grindžiamas prašymas pripažinti pirmenybę, pateikiami per tris mėnesius nuo paraiškos padavimo dienos. Kai pareiškėjas pageidauja prašyti pripažinti pirmenybę po paraiškos padavimo, dokumentai, kuriais grindžiamas prašymas pripažinti pirmenybę, Tarnybai pateikiami per tris mėnesius nuo prašymo pripažinti pirmenybę gavimo.

3. Pagal šį reglamentą pirmenybė reiškia vien tai, kad jeigu ES prekių ženklo savininkas atsisako nuo ankstesnio prekių ženklo arba leidžia pasibaigti jo galiojimo laikui, yra laikoma, jog jis ir toliau naudojasi tokiomis teisėmis, kokias būtų turėjęs, jeigu būtų išlikusi ankstesnio prekių ženklo registracija.
4. ES prekių ženklui prašoma pripažinti pirmenybė nustoja galioti, jeigu paskelbiama, kad ankstesnis prekių ženklas, kurio pirmenybę prašoma pripažinti, yra negaliojantis arba jis yra panaikinamas. Kai ankstesnis prekių ženklas panaikinamas, pirmenybė nustoja galioti, jei panaikinimas įsigalioja iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo datos arba prioriteto datos.
5. Apie galiojantį pirmenybės prašymą Tarnyba praneša Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybai arba atitinkamos valstybės narės centrinei pramoninės nuosavybės tarnybai.
6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokios rūšies dokumentai turi būti pateikti pagal šio straipsnio 2 dalį prašant pripažinti nacionalinio prekių ženklo ar prekių ženklo, įregistruoto pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus, pirmenybę. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
7. Vykdomasis direktorius gali nustatyti, kad dokumentų, kuriuos pareiškėjas turi pateikti siekdamas pagrįsti prašymą pripažinti pirmenybę, gali būti mažiau nei reikalaujama pagal 6 dalį priimtose specialiosiose nuostatose, jeigu reikalingą informaciją Tarnyba gali gauti iš kitų šaltinių.

40 straipsnis

Prašymas pripažinti nacionalinio prekių ženklo pirmenybę įregistravus ES prekių ženklą

1. ES prekių ženklo prekėms ir paslaugoms, kurios yra tapačios prekėms ir paslaugoms, kurių atžvilgiu buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, arba kurios įeina į jų sudėtį, savininkas, kuris kartu yra ir ankstesnio tapataus prekių ženklo, įregistruoto valstybėje narėje, taip pat įregistruoto ir Beniliukso šalyse, arba įregistruoto pagal valstybėje narėje galiojančią tarptautinę registraciją, savininkas, gali prašyti ankstesnio prekių ženklo pirmenybę pripažinti valstybėje narėje, kurioje arba kuriai jis yra įregistruotas.
2. Pagal šio straipsnio 1 dalį teikiamuose prašymuose pripažinti pirmenybę nurodomas ES prekių ženklo registracijos numeris, jo savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas, valstybė narė ar valstybės narės, kurioje (-iose) ar kurios (-ių) atžvilgiu įregistruotas ankstesnis ženklas, atitinkamos registracijos numeris ir paraiškos dėl jos padavimo data, prekės ir paslaugos, kurioms įregistruotas ženklas ir kurių atžvilgiu prašoma pripažinti pirmenybę, ir su jais pateikiami pagrindžiamieji dokumentai, kaip numatyta pagal 39 straipsnio 6 dalį priimtose taisyklėse.
3. Jei nesilaikoma reikalavimų, keliamų prašymui pripažinti pirmenybę, Tarnyba praneša ES prekių ženklo savininkui apie trūkumus. Jei per Tarnybos nustatytiną laikotarpį trūkumai neištaisomi, Tarnyba prašymą atmeta.
4. Taikomos 39 straipsnio 3, 4, 5 ir 7 dalys.

IV SKYRIUS

REGISTRAVIMO PROCEDŪRA

1 SKIRSNIS

Paraiškų ekspertizė

41 straipsnis

Paraiškos padavimui keliamų reikalavimų nagrinėjimas

1. Tarnyba patikrina, ar:
 - a) paraiška ES prekių ženklui atitinka 32 straipsnyje nurodytus padavimo datos suteikimui keliamus reikalavimus;
 - b) ES prekių ženklo paraiška atitinka 31 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas ir reikalavimus;
 - c) jeigu reikia, per nurodytą laiką buvo sumokėti mokesčiai už prekių ir paslaugų klases.

2. Jeigu paraiška ES prekių ženklui neatitinka 1 dalyje nurodytų reikalavimų, Tarnyba pareikalauja, kad pareiškėjas per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos pašalintų trūkumus arba sumokėtų trūkstamus mokesčius.
3. Jeigu per šį laiką nepašalinami 1 dalies a punkte nurodyti trūkumai arba nesumokėti mokesčiai, tokia paraiška nenagrinėjama kaip paraiška ES prekių ženklui. Jeigu pareiškėjas įvykdo Tarnybos reikalavimus, ji suteikia paraiškai tokią paraiškos padavimo datą, kurią buvo pašalinti trūkumai arba sumokėti mokesčiai.
4. Jeigu per nurodytą laiką nepašalinami 1 dalies b punkte nurodyti trūkumai, Tarnyba paraišką atmeta.
5. Jeigu per nurodytą laiką nesumokami 1 dalies c punkte paminėti mokesčiai, paraiška laikoma atšaukta, nebent būtų aišku, kokioms prekių ar paslaugų klasėms skirta sumokėtoji pinigų suma. Jei nėra kitų kriterijų nustatyti, už kurias klases norima sumokėti, Tarnyba tas klases nustato pagal jų eilės tvarką klasifikacijoje. Paraiška laikoma atsiimta toms klasėms, už kurias mokesčiai už klases nebuvo sumokėti arba buvo sumokėti ne visi.
6. Jeigu nesilaikoma prašymui pripažinti prioritetą keliamų reikalavimų, paraiška netenka teisės į prašomą pripažinti prioritetą.
7. Jeigu nesilaikoma prašymui nacionaliniam prekių ženklui suteikti pirmenybę keliamų reikalavimų, paraiška netenka šios teisės.
8. Kai 1 dalies b ir c punktuose nurodytų reikalavimų nesilaikoma tik kai kurių prekių ar paslaugų atžvilgiu, Tarnyba atsisako registruoti paraišką arba prioriteto teisė ar pirmenybės teisė prarandama tik atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

42 straipsnis

Absoliučių atsisakymo registruoti pagrindų nagrinėjimas

1. Jeigu pagal 7 straipsnį negalima įregistruoti prekių ženklo kai kurioms arba visoms ES prekių ženklo paraiškoje nurodytomis prekėms ar paslaugoms, joms skirta paraiškos dalis atmetama.
2. Paraiškos neatsisakoma registruoti, kol pareiškėjui nesuteikiama galimybė atsiimti ar pataisyti paraišką arba pateikti savo pastabas. Šiuo tikslu Tarnyba praneša pareiškėjui apie atsisakymo registruoti pagrindus ir nurodo laikotarpį, per kurį jis gali atsiimti ar pataisyti paraišką arba pateikti savo pastabas. Jei pareiškėjas nepašalina atsisakymo registruoti pagrindų, Tarnyba visiškai arba iš dalies atsisako įregistruoti paraišką.

2 SKIRSNIS

Paieška

43 straipsnis

Paieškos ataskaita

1. Pareiškėjo, norinčio įregistruoti ES prekių ženklą, prašymu, pateiktu paduodant paraišką, Tarnyba parengia Europos Sąjungos paieškos ataskaitą (toliau – ES paieškos ataskaita), kurioje nurodomi tie rasti ankstesni ES prekių ženklai arba ES prekių ženklų paraiškos, kuriais remiantis pagal 8 straipsnį gali būti prieštaraujama ES prekių ženklo, dėl kurio paduota paraiška, registracijai.
2. Jei pareiškėjas, paduodamas paraišką dėl ES prekių ženklo, paprašo, kad valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos parengtų paieškos ataskaitą ir jei per paraiškos padavimo mokesčio mokėjimo terminą buvo sumokėtas atitinkamas paieškos mokesčio mokėjimas, Tarnyba nedelsdama perduoda ES prekių ženklo paraiškos kopiją kiekvienos valstybės narės, kuri Tarnybai yra pranešusi apie savo sprendimą atlikti paiešką savo prekių ženklų registre pagal ES prekių ženklų paraiškas, centrinei pramoninės nuosavybės tarnybai.

3. Kiekviena iš 2 dalyje nurodytų valstybių narių centrinių pramoninės nuosavybės tarnybų perduoda paieškos ataskaitą, kurioje arba nurodomi bet kokie ankstesni nacionaliniai prekių ženklai, nacionalinių prekių ženklų paraiškos arba prekių ženklai, įregistruoti pagal tarptautinius susitarimus, galiojančius atitinkamoje valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurie buvo rasti ir kuriais remiantis pagal 8 straipsnį gali būti prieštaraujama ES prekių ženklo, dėl kurio paduota paraiška, įregistravimui, arba nurodoma, kad per paiešką tokių teisių neaptikta.
4. Tarnyba, pasikonsultavusi su 153 straipsnyje numatyta Valdančiąja taryba (toliau – Valdančioji taryba), nustato ataskaitų turinį ir tvarką.
5. Už kiekvieną pagal 3 dalį pateiktą kiekvienos centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos paieškos ataskaitą Tarnyba moka jai tam tikrą pinigų sumą. Ta suma, kuri yra vienoda kiekvienai tarnybai, nustatoma Biudžeto komiteto sprendimu, kuris priimamas trijų ketvirtadalių valstybių narių atstovų balsų dauguma.
6. Tarnyba pareiškėjui, norinčiam įregistruoti ES prekių ženklą, perduoda prašomą ES paieškos ataskaitą ir visas gautas nacionalinės paieškos ataskaitas, kurių buvo prašyta.
7. Paskelbus ES prekių ženklo paraišką, Tarnyba informuoja visų ankstesnių ES prekių ženklų ar ES prekių ženklų paraiškų, nurodytų ES paieškos ataskaitoje, savininkus apie tai, kad paskelbta ES prekių ženklo paraiška. Pastaroji nuostata taikoma nepriklausomai nuo to, ar pareiškėjas prašė jam pateikti ES paieškos ataskaitą, nebent ankstesnės registracijos ar paraiškos savininkas paprašo negauti pranešimo.

3 SKIRSNIS

Paraiškos skelbimas

44 straipsnis

Paraiškos skelbimas

1. Jeigu tenkinamos sąlygos, kurias turi atitikti ES prekių ženklo paraiška, 46 straipsnio tikslais paraiška paskelbiama, jeigu nebuvo atsisakyta jos registruoti pagal 42 straipsnį. Paraiškos paskelbimas nedaro poveikio informacijai, kuri jau buvo pateikta visuomenei kitais būdais, vadovaujantis šiuo reglamentu arba pagal šį reglamentą priimtais aktais.
2. Jeigu paskelbus paraišką ji atmetama pagal 42 straipsnį, sprendimas atmesti paraišką paskelbiamas tik tapęs galutiniu.
3. Jei skelbime apie paraišką yra Tarnybai priskirtina klaida, Tarnyba savo iniciatyva arba pareiškėjo prašymu klaidą ištaiso ir paskelbia ištaisymą.

Kai ištaisymo prašo pareiškėjas, *mutatis mutandis* taikomos taisyklės, priimtos pagal 49 straipsnio 3 dalį.

4. 46 straipsnio 2 dalis taikoma ir tada, kai ištaisymas yra susijęs su prekių ar paslaugų sąrašu arba ženklo vaizdu.
5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami informacija, kuri turi būti skelbime apie paraišką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 SKIRSNIS

Trečiųjų šalių pastabos ir protestas

45 straipsnis

Trečiųjų šalių pastabos

1. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo ir bet kuri gamintojams, paslaugų teikėjams, prekybininkams ar vartotojams atstovaujanti grupė ar įstaiga gali pateikti Tarnybai rašytines pastabas, jose paaiškindami, dėl kurių 5 ir 7 straipsniuose nurodytų pagrindų prekių ženklas neturėtų būti įregistruotas *ex officio*.

Pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys ir grupės ar įstaigos negali būti Tarnybos procedūrų šalys.

2. Trečiųjų šalių pastabos pateikiamos iki laikotarpio, per kurį galima pareikšti protestą, pabaigos arba, jei dėl prekių ženklo pareikštas protestas, prieš priimant galutinį sprendimą dėl protesto.
3. Pastabų teikimas pagal 1 dalį nedaro poveikio Tarnybos teisei atitinkamais atvejais bet kuriuo metu iki registracijos savo iniciatyva atnaujinti absoliučių pagrindų nagrinėjimą.
4. Apie 1 dalyje nurodytas pastabas pranešama pareiškėjui, kuris gali pateikti atsiliepimus apie jas.

46 straipsnis

Protestas

1. Per tris mėnesius nuo paraiškos ES prekių ženklui paskelbimo dienos, remdamiesi tuo, kad 8 straipsnio pagrindu prekių ženklas negali būti įregistruotas, šie asmenys gali paduoti protestą dėl prekių ženklo įregistravimo:
 - a) 8 straipsnio 2 dalyje nurodyti ankstesnių prekių ženklų savininkai, o dėl 8 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytų priežasčių – ir tokių prekių ženklų savininkų leidimą turintys licenciatai;
 - b) 8 straipsnio 3 dalyje nurodytų prekių ženklų savininkai;
 - c) 8 straipsnio 4 dalyje nurodytų ankstesnių ženklų ar žymenų savininkai ir asmenys, nacionalinių įstatymų pagrindu galintys naudotis tokiomis teisėmis;
 - d) asmenys, pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus ar nacionalinę teisę turintys leidimą naudotis 8 straipsnio 6 dalyje nurodytomis teisėmis.
2. 1 dalyje nurodytomis sąlygomis protestą prieš prekių ženklo registravimą taip pat galima paduoti, jeigu pagal 49 straipsnio 2 dalies antrąjį sakinį paskelbiama apie pakeistą paraišką.
3. Protestas pareiškiamas raštu, nurodant pagrindus, kuriais jis grindžiamas. Jis laikomas tinkamai pareikštu tik po to, kai sumokamas protesto mokestis.
4. Protestą pareiškęs asmuo per laikotarpį, kurį nustato Tarnyba, gali pateikti faktų, įrodymų ir argumentų savo teiginiams pagrįsti.

47 straipsnis

Protesto nagrinėjimas

1. Nagrinėdama protestą, Tarnyba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per jos nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.
2. Jei pareiškėjas paprašo, protestą pareiškęs ankstesnio ES prekių ženklo savininkas pateikia įrodymus, kad penkerius metus iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo arba prioriteto datos ankstesnis ES prekių ženklas Sąjungoje iš tikrųjų buvo naudojamas prekių ar paslaugų, kurioms jis įregistruotas ir kurias savininkas nurodo pagrįsdamas protestą, atžvilgiu arba kad yra svarbių nenaudojimo priežasčių, su sąlyga, kad tą dieną nuo ankstesnio ES prekių ženklo registracijos yra praėję ne mažiau kaip penkeri metai. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas. Jeigu ankstesnis ES prekių ženklas buvo naudojamas tik dalies prekių ar paslaugų, kurioms jis yra įregistruotas, atžvilgiu, nagrinėjant protestą jis laikomas įregistruotu tik tai daliai prekių ar paslaugų.
3. 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženkliams naudojimui valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimui Sąjungoje.
4. Jeigu Tarnyba mano, kad tai yra tinkama, ji gali pasiūlyti šalims draugiškai susitarti.

5. Jeigu nagrinėjant protestą nustatoma, kad negalima įregistruoti prekių ženklo daliai ar visoms paraiškoje ES prekių ženklui nurodytoms prekėms ar paslaugoms, paraiška atmetama toms prekėms ar paslaugoms. Priešingu atveju protestas atmetamas.
6. Sprendimas dėl paraiškos atmetimo paskelbiamas tuomet, kai tampa galutinis.

48 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nustatoma 46 ir 47 straipsniuose nustatyto protesto pareiškimo ir nagrinėjimo procedūra.

5 SKIRSNIS

Paraiškos atšaukimas, apribojimas, pakeitimas ir dalijimas

49 straipsnis

Paraiškos atšaukimas, apribojimas ir pakeitimas

1. Pareiškėjas gali bet kada atšaukti savo paraišką ES prekių ženklui arba apriboti joje nurodytų prekių ar paslaugų sąrašą. Jeigu paraiška jau paskelbta, turi būti skelbiama apie jos atšaukimą arba apribojimą.
2. Visais kitais atvejais pareiškėjo prašymu ES prekių ženklo paraiška gali būti pakeista tiktaip pataisant pareiškėjo pavardę ir adresą, formulavimo arba dauginimo klaidas arba akivaizdžias klaidas, jeigu dėl tokių pataisymų iš esmės nepasikeičia prekių ženklas ir nėra išplečiamas prekių ar paslaugų sąrašas. Jeigu pakeitimai turi įtakos prekių ženklo vaizdui arba prekių ar paslaugų sąrašui ir yra daromi paraišką jau paskelbus, skelbiama pakeista prekių ženklo paraiška.
3. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma išsami procedūra, taikoma paraiškos keitimui.

50 straipsnis

Paraiškos dalijimas

1. Pareiškėjas gali padalyti paraišką, pareiškdamas, kad kai kurioms į pagrindinę paraišką įtrauktoms prekėms ir paslaugoms bus pateikiamos viena arba kelios atskirosios paraiškos. Atskirojoje paraiškoje nurodytos prekės ar paslaugos negali sutapti su pagrindinėje paraiškoje paliktomis arba į kitas atskiras paraiškas įtrauktomis prekėmis ar paslaugomis.
2. Pareiškimas dėl paraiškos dalijimo nepriimamas:
 - a) jei padavus protestą dėl pagrindinės paraiškos, tokioje atskirojoje paraiškoje atskiriamos prekės arba paslaugos, dėl kurių buvo paduotas protestas, tol, kol Protestų skyrius priima galutinį sprendimą ar kitaip užbaigiamos protesto nagrinėjimo procedūros;
 - b) anksčiau nei Tarnyba suteikė 32 straipsnyje nurodytą paraiškos padavimo datą ir 46 straipsnio 1 dalyje numatytu laikotarpiu, per kurį galima pareikšti protestą.
3. Už pareiškimo dėl paraiškos dalijimo padavimą imamas mokestis. Paraiška laikoma nepaduota, kol už ją nesumokamas nustatytas mokestis.
4. Tarnybai nustačius, kad nesilaikoma 1 dalyje nustatytų reikalavimų ir pagal 9 dalies a punktą priimtų taisyklių, ji paprašo pareiškėjo per Tarnybos nustatytą laikotarpį ištaisyti trūkumus. Jei iki nustatyto termino pabaigos trūkumai neištaisomi, Tarnyba atmeta pareiškimą dėl padalijimo.

5. Padalijimas įsigalioja tą dieną, kai jis įregistruojamas Tarnybos saugomose pagrindinės paraiškos bylose.
6. Visi su pagrindine paraiška susiję prašymai ir paraiškos bei mokesčiai, paduoti ir sumokėti iki tos dienos, kai Tarnyba gavo pareiškimą dėl paraiškos dalijimo, laikomi paduotais arba sumokėtais ir atskirosios paraiškos (paraiškų) atžvilgiu. Mokesčiai už pagrindinę paraišką, sumokėti iki atskirosios paraiškos gavimo dienos, negražinami.
7. Ant atskirosios paraiškos užrašoma pagrindinės paraiškos registravimo data ir visos prioriteto bei pirmenybės datos.
8. Jei pareiškimas dėl padalijimo yra susijęs su paraiška, kuri jau yra paskelbta pagal 44 straipsnį, skelbiama apie padalijimą. Atskiroji paraiška paskelbiama. Šis paskelbimas nesuteikia naujo termino protestams pareikšti.
9. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:
 - a) išsami pareiškime dėl paraiškos padalijimo, pateiktame pagal 1 dalį, pateiktina informacija;
 - b) išsami informacija dėl to, kaip nagrinėti pareiškimą dėl paraiškos padalijimo, užtikrinant, kad atskirajai paraiškai būtų sukurta atskira byla, įskaitant naują paraiškos numerį;
 - c) išsami informacija, kuri turi būti pateikta skelbiant apie atskirąją paraišką pagal 8 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 SKIRSNIS

Įregistravimas

51 straipsnis

Registracija

1. Jei paraiška atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus ir jei per 46 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį nepareiškiamas protestas arba pareikšti protestai buvo galutinai panaikinti juos atsiėmus, atmetus ar kitu būdu, prekių ženklas ir 111 straipsnio 2 dalyje nurodyti duomenys įrašomi į registrą. Apie registraciją paskelbiama.
2. Tarnyba išduoda registracijos liudijimą. Tas liudijimas gali būti išduotas elektroninėmis priemonėmis. Sumokėjus mokesčių, Tarnyba pateikia patvirtintas arba nepatvirtintas liudijimo kopijas, jeigu tos kopijos išduodamos ne elektroninėmis priemonėmis.
3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami informacija, pateiktina šio straipsnio 2 dalyje nurodytame registracijos liudijime ir jo forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V SKYRIUS

ES PREKIŲ ŽENKLŲ REGISTRACIJOS PAKEITIMAS, DALIJIMAS, GALIOJIMO TRUKMĖ IR JOS PRATĖSIMAS

52 straipsnis

Registracijos galiojimo trukmė

ES prekių ženklai registruojami dešimčiai metų nuo paraiškos padavimo dienos. Vadovaujantis 53 straipsniu, registracijos galiojimas toliau gali būti pratęstas kitiems dešimties metų laikotarpiams.

53 straipsnis

Registracijos galiojimo pratęsimas

1. ES prekių ženklo savininko arba bet kurio jo įgalioto asmens prašymu ES prekių ženklo registracija pratęsiama, jeigu už tai sumokami mokesčiai.

2. Tarnyba iš anksto, likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams, ES prekių ženklo savininkui ir bet kuriam turinčiam registruotas teises į ES prekių ženklą asmeniui praneša apie registracijos galiojimo pabaigą. Tarnyba nėra atsakinga už tokios informacijos nepateikimą ir jis nedaro poveikio registracijos galiojimo pasibaigimui.

3. Prašymas pratęsti galiojimą pateikiamas per šešių mėnesių laikotarpį iki registracijos galiojimo pabaigos. Per šį laikotarpį taip pat turi būti sumokėtas pagrindinis galiojimo pratęsimo mokestis ir atitinkamais atvejais vienas ar keli klasių mokesčiai už kiekvieną papildomą prekių ar paslaugų klasę, kai prašoma galiojimą pratęsti daugiau nei vienai klasei. To neatlikus, prašymas gali būti pateiktas ir mokesčiai sumokėti per tolesnį šešių mėnesių laikotarpį po registracijos galiojimo pabaigos, su sąlyga, kad per šį tolesnį laikotarpį sumokamas papildomas mokestis už pavėluotai sumokėtą galiojimo pratęsimo mokestį ar pavėluotai pateiktą prašymą pratęsti galiojimą.

4. Prašyme pratęsti galiojimą nurodoma:

- a) pratęsti galiojimą prašančio asmens vardas, pavardė (pavadinimas);
- b) ES prekių ženklo, kurio galiojimą norima pratęsti, registracijos numeris;
- c) jei pratęsti galiojimą prašoma tik daliai įregistruotų prekių ir paslaugų, nurodomos tos klasės arba tos prekės ir paslaugos, kurių atžvilgiu prašoma pratęsti galiojimą, arba tos klasės arba tos prekės ir paslaugos, kurioms galiojimo pratęsti neprašoma, sugrupuotos pagal Nicos klasifikacijos klases, prieš kiekvieną grupę nurodant tos klasifikacijos klases, kuriai ta prekių ar paslaugų grupė priklauso, numerį, ir išdėstytos tos klasifikacijos klasių eilės tvarka.

Jei 3 dalyje nurodytas mokestis sumokamas, laikoma, kad prašymas pratęsti galiojimą yra pateiktas, su sąlyga, kad nurodoma visa būtina informacija, kad būtų galima nustatyti mokėjimo paskirtį.

5. Jeigu prašymas paduodamas arba mokesčiai sumokami tikrai už prekių ar paslaugų, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas, dalį, registracijos galiojimas pratęsiamas tikrai toms prekėms ar paslaugoms. Jei sumokėtų mokesčių nepakanka visoms prekių ir paslaugų klasėms, kurioms prašoma pratęsimo, registracijos galiojimas pratęsiamas, jeigu aišku, už kurią klasę arba klases sumokėta. Kai nėra kitų kriterijų, Tarnyba į klases atsižvelgia pagal jų eilės tvarką klasifikacijoje.

6. Galiojimo pratęsimas įsigalioja kitą dieną po esamos registracijos galiojimo pabaigos. Pratęsimas įregistruojamas.

7. Jeigu prašymas pratęsti galiojimą pateikiamas per 3 dalyje numatytus laikotarpius, tačiau nėra tenkinamos kitos šiame straipsnyje numatytos galiojimo pratęsimui taikomos sąlygos, Tarnyba praneša pareiškėjui apie nustatytus trūkumus.

8. Jei prašymas pratęsti galiojimą nepateikiamas arba pateikiamas pasibaigus 3 dalyje numatytam laikotarpiui, arba jei nesumokami mokesčiai arba jie sumokami tik pasibaigus atitinkamam laikotarpiui, arba jei per tą laikotarpį neištaisomi 7 dalyje nurodyti trūkumai, Tarnyba nusprendžia, kad registracijos galiojimas pasibaigė, ir atitinkamai apie tai praneša ES prekių ženklo savininkui. Jei tas sprendimas tampa galutinis, Tarnyba anuliuoja ženklo registraciją registre. Šis anuliuojimas įsigalioja kitą dieną po esamos registracijos galiojimo pabaigos datos. Jei pratęsimo mokesčiai sumokami, bet registracija nepratęsiama, tie mokesčiai grąžinami.

9. Vienas prašymas pratęsti galiojimą gali būti pateiktas dėl dviejų ar daugiau ženklų, sumokėjus reikalaujamus mokesčius už kiekvieną iš ženklų, su sąlyga, kad savininkai arba atstovai kiekvienu atveju yra tie patys.

54 straipsnis

Pakeitimas

1. Per įregistravimo laiką arba pratęsus registracijos galiojimą nedaroma jokių registre įrašyto ES prekių ženklo pakeitimų.

2. Nepaisant to, jeigu ES prekių ženkle yra nurodyta savininko vardas arba adresas, jo prašymu gali būti registruojami bet kokie pakeitimai, iš esmės nekeičiantys pradiniu pavidalu įregistruoto prekių ženklo tapatumo.

3. Prašyme dėl pakeitimo nurodomas keistinas ženklo elementas ir pateikiamas to elemento pakeistas variantas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami prašyme dėl pakeitimo pateiktina informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Prašymas laikomas pateiktu tik po to, kai sumokamas reikalaujamas mokestis. Jei mokestis nesumokamas arba sumokama tik jo dalis, Tarnyba atitinkamai apie tai praneša pareiškėjui. Dėl to paties elemento to paties savininko dviejuose ar keliuose įregistruotuose ženkluose pakeitimo gali būti pateiktas vienas bendras prašymas. Reikalaujamas mokestis mokamas už kiekvieną keistiną registraciją. Jei nesilaikoma įregistruoto ženklo keitimui keliamų reikalavimų, Tarnyba praneša pareiškėjui apie trūkumus. Jei per laikotarpį, kurį Tarnyba turi nurodyti, trūkumai neištaisomi, Tarnyba prašymą atmeta.

5. Skelbime apie pakeitimo įregistravimą pateikiamas pakeisto ES prekių ženklo vaizdas. Trečiosios šalys, kurių teisėms pakeitimas gali turėti įtakos, per tris mėnesius nuo paskelbimo gali užginčyti pakeitimo įregistravimą. Pakeitimo įregistravimo paskelbimui taikomi 46 bei 47 straipsniai ir pagal 48 straipsnį priimtos taisyklės.

55 straipsnis

Vardo, pavardės (pavadinimo) ar adreso keitimas

1. ES prekių ženklo savininko vardo, pavardės (pavadinimo) ar adreso pakeitimas, kuris nėra ES prekių ženklo pakeitimas pagal 54 straipsnio 2 dalį ir kuris nėra atliekamas dėl visiško arba dalinio ES prekių ženklo perdavimo, savininko prašymu įrašomas registre.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami prašyme dėl vardo, pavardės (pavadinimo) ar adreso pakeitimo pagal šios dalies pirmą pastraipą pateiktina informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Gali būti pateiktas vienas bendras prašymas dėl vardo, pavardės (pavadinimo) ar adreso keitimo dviejų ar daugiau to paties savininko registracijų atžvilgiu.

3. Jei nesilaikoma reikalavimų, keliamų pakeitimo įrašymui, Tarnyba praneša ES prekių ženklo savininkui apie trūkumus. Jei per laikotarpį, kurį Tarnyba turi nurodyti, trūkumai neištaisomi, Tarnyba prašymą atmeta.

4. Keičiant įregistruoto atstovo vardą, pavardę (pavadinimą) ar adresą taip pat taikomos 1, 2 ir 3 dalys.

5. ES prekių ženklų paraiškoms taikomos 1–4 dalys. Pakeitimas įrašomas Tarnybos tvarkomose ES prekių ženklo paraiškos byloje.

56 straipsnis

Registracijos dalijimas

1. ES prekių ženklo savininkas gali padalyti registraciją, pareikšdamas, kad kai kurioms į pagrindinę registraciją įtrauktoms prekėms ir paslaugoms bus taikomos viena arba kelios atskirosios registracijos. Atskirojoje registracijoje nurodytos prekės ir paslaugos negali sutapti su pagrindinėje registracijoje paliktomis arba į kitas atskiras registracijas įtrauktomis prekėmis ar paslaugomis.

2. Pareiškimas dėl registracijos padalijimo nepriimamas:

a) jei padavus prašymą dėl teisių panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, tokiu pareiškimu dėl dalijimo atskiriamos prekės arba paslaugos, dėl kurių buvo paduotas prašymas dėl teisių panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, tol, kol Protestų skyrius priima galutinį sprendimą ar kitaip užbaigiamos procedūros;

b) jei ES prekių ženklų teismo nagrinėjamoje byloje iškėlus priešieškinių dėl teisių panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, tokiu pareiškimu dėl dalijimo atskiriamos prekės arba paslaugos, kurių atžvilgiu buvo pareikštas priešieškis, tol, kol ES prekių ženklo teismo sprendimas įrašomas į Registrą remiantis 128 straipsnio 6 dalimi.

3. Jei nesilaikoma 1 dalyje nustatytų reikalavimų ir reikalavimų pagal 8 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus arba prekių ir paslaugų, kurios yra atskirosios registracijos objektas, sąrašas iš dalies sutampa su prekėmis ir paslaugomis, kurioms toliau taikoma pradinė registracija, Tarnyba paprašo ES prekių ženklo savininko per laikotarpį, kurį ji gali nurodyti, ištaisyti trūkumus. Jei iki nustatyto laikotarpio pabaigos trūkumai neištaisomi, Tarnyba atmeta pareiškimą dėl padalijimo.
 4. Už pareiškimo dėl dalijimo padavimą imamas mokestis. Pareiškimas laikomas nepaduotu, kol už jį nesumokamas nustatytas mokestis.
 5. Dalijimas įsigalioja tą dieną, kai jis įrašomas į Registrą.
 6. Visi su pagrindine registracija susiję prašymai ir paraiškos bei mokesčiai, paduoti ir sumokėti iki tos dienos, kai Tarnyba gavo pareiškimą dėl registracijos dalijimo, laikomi paduotais arba sumokėtais ir atskirosios registracijos (registracijų) atžvilgiu. Mokesčiai už pagrindinę registraciją, sumokėti iki pareiškimo dėl dalijimo gavimo dienos, negražinami.
 7. Į atskirąją registraciją įrašoma pagrindinės registracijos data ir visos prioriteto bei pirmenybės datos.
 8. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:
 - a) išsami pareiškime dėl registracijos padalijimo pagal 1 dalį pateiktina informacija;
 - b) išsami informacija apie tai, kaip nagrinėti pareiškimą dėl registracijos padalijimo, užtikrinant, kad atskirajai registracijai būtų sukurta atskira byla, įskaitant naują registracijos numerį.
- Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VI SKYRIUS

ATSISAKYMAS NUO TEISINĖS APSAUGOS, PANAIKINIMAS IR NEGALIOJIMAS

1 SKIRSNIS

Atsisakymas nuo teisinės apsaugos

57 straipsnis

Atsisakymas nuo teisinės apsaugos

1. Galima atsisakyti nuo ES prekių ženklo apsaugos kai kurioms arba visoms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas.
2. Apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos prekių ženklo savininkas Tarnybai pareiškia raštu. Jis įsigalioja tik įrašius jį į registrą. Jei apie atsisakymą nuo ES prekių ženklo teisinės apsaugos Tarnybai pareiškama po to, kai buvo pateiktas prašymas panaikinti tą prekių ženklą pagal 63 straipsnio 1 dalį, atsisakymas galioja su sąlyga, kad priimamas galutinis sprendimas atmesti prašymą panaikinti prekių ženklą arba jis atsiimamas.
3. Informacija apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos į registrą įrašoma tik turint su ES prekių ženklu susijusios teisės, įrašytos registre, savininko sutikimą. Jeigu buvo įregistruota licencija, informacija apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos į registrą įrašoma tik tuo atveju, jei ES prekių ženklo savininkas įrodo, kad jis informavo licencijos turėtoją apie savo ketinimą atsisakyti nuo teisinės apsaugos. Įrašas apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos padaromas praėjus trijų mėnesių laikotarpiui nuo dienos, kai savininkas Tarnybai pateikia įrodymus, kad informavo licencijos turėtoją apie savo ketinimą atsisakyti nuo teisinės apsaugos, arba dar nepraėjus tam laikotarpiui, kai tik jis įrodo, kad licencijos turėtojas davė sutikimą.
4. Jeigu nesilaikoma atsisakymui nuo teisinės apsaugos keliamų reikalavimų, Tarnyba praneša deklarantui apie trūkumus. Jei per laikotarpį, kurį Tarnyba turi nurodyti, trūkumai neištaisomi, Tarnyba tokio atsisakymo nuo teisinės apsaugos į registrą neįrašo.
5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami pareiškime dėl atsisakymo nuo teisinės apsaugos pagal šio straipsnio 2 dalį pateiktina informacija ir tai, kokių dokumentų reikia siekiant įrodyti trečiosios šalies sutikimą pagal šio straipsnio 3 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKIRSNIS

Panaikinimo pagrindai

58 straipsnis

Panaikinimo pagrindai

1. ES prekių ženklo savininko teisės paskelbiamos panaikintomis padavus Tarnybai prašymą arba priešiškinį teisių pažeidimo byloje:
 - a) jeigu penkerius metus iš eilės prekių ženklas Sąjungoje iš tikrųjų nebuvo naudojamas žymėti prekėms arba paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, ir nėra rimtų priežasčių jo nenaudoti; tačiau niekas negali reikalauti panaikinti savininko teisės į ES prekių ženklą, jeigu laikotarpiu tarp penkerių metų laikotarpio pabaigos ir prašymo ar priešiškinio padavimo buvo pradėta arba vėl imta iš tikrųjų naudoti prekių ženklą; į naudojimo pradėjimą arba atnaujinimą neatsižvelgiama, jei tai įvyko per tris mėnesius iki prašymo arba priešiškinio padavimo dienos, prasidėjusius ne anksčiau kaip pasibaigus penkerių metų trukmės nenaudojimo laikui, jeigu buvo pasiruošimas naudojimo pradėjimui arba atnaujinimui prasidėjo tik po to, kai savininkas sužinojo, kad gali būti paduotas prašymas arba priešiškinis;
 - b) jeigu dėl savininko veiksmų arba neveikimo prekių ženklas tapo bendrinio pavadinimu produktų ar paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas, versle;
 - c) jeigu dėl to, kad prekių ženklo savininkas naudojo prekių ženklą arba su savininko sutikimu jis buvo naudojamas žymėti toms prekėms arba paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, prekių ženklas gali suklaidinti visuomenę, ypač dėl tų prekių ar paslaugų kilmės, kokybės ar geografinės kilmės vietos.
2. Jeigu yra pagrindas panaikinti teises tiktai į tam tikras prekes ar paslaugas, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas, paskelbiama apie savininko teisių panaikinimą tiktai į tokias prekes ar paslaugas.

3 SKIRSNIS

Negaliojimo pagrindai

59 straipsnis

Absoliutūs negaliojimo pagrindai

1. Padavus prašymą Tarnybai arba priešiškinį teisių pažeidimo byloje, ES prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu:
 - a) jeigu ES prekių ženklas buvo įregistruotas nesilaikant 7 straipsnio reikalavimų;
 - b) jeigu pareiškėjas, paduodamas paraišką prekių ženklui, buvo nesąžiningas.
2. Jeigu ES prekių ženklas buvo įregistruotas pažeidžiant 7 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktų reikalavimus, įregistravimo vis dėlto negalima paskelbti negaliojančiu, kai ženklas, naudojamas po įregistravimo, įgyja skiriamąjį požymį toms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas.
3. Jeigu negaliojimo pagrindai yra tiktai tam tikroms prekėms ar paslaugoms, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas, prekių ženklas paskelbiamas negaliojančiu tiktai šioms prekėms ar paslaugoms.

60 straipsnis

Santykiniai negaliojimo pagrindai

1. Padavus prašymą Tarnybai arba priešiškinį teisių pažeidimo byloje, ES prekių ženklo įregistravimas paskelbiamas negaliojančiu:
 - a) jeigu yra 8 straipsnio 2 dalyje minėtas ankstesnis prekių ženklas ir tenkinamos to straipsnio 1 arba 5 dalyje keliamos sąlygos;
 - b) jeigu yra 8 straipsnio 3 dalyje nurodytas prekių ženklas ir tenkinamos toje dalyje keliamos sąlygos;

- c) jeigu yra 8 straipsnio 4 dalyje nurodytos ankstesnės teisės ir tenkinamos toje dalyje keliamos sąlygos;
- d) kai yra ankstesnė kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, kaip nurodyta 8 straipsnio 6 dalyje, ir tenkinamos toje dalyje nustatytos sąlygos.

Visos pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos turi būti įvykdytos ES prekių ženklo paraiškos padavimo datą arba prioriteto datą.

2. ES prekių ženklas taip pat gali būti paskelbiamas negaliojančiu padavus prašymą Tarnybai arba priešiškinį teisių pažeidimo byloje, jeigu tokio prekių ženklo naudojimas gali būti uždraustas vadovaujantis bet kokiomis ankstesnėmis teisėmis, vadovaujantis apsaugą reglamentuojančiais Sąjungos arba nacionaliniais teisės aktais; prie tokių teisių priskiriamos:

- a) teisė į vardą;
- b) teisė į asmens atvaizdą;
- c) autoriaus teisė;
- d) pramoninės nuosavybės teisė.

3. ES prekių ženklas negali būti paskelbtas negaliojančiu, jeigu 1 arba 2 dalyje nurodytų teisių savininkas prieš paduodant prašymą pripažinti negaliojančiu arba priešiškinį aiškiai sutinka su ES prekių ženklo įregistravimu.

4. Jeigu vienos iš 1 ar 2 dalyje nurodytų teisių savininkas buvo anksčiau padavęs prašymą ES prekių ženklą paskelbti negaliojančiu arba teisių pažeidimo byloje padavęs priešiškinį, jis negali paduoti naujo prašymo pripažinti negaliojančiu arba paduoti priešiškinio, remdamasis kitomis minėtomis teisėmis, kuriomis galėjo pasiremti pagrįsdamas savo pirmąjį pareiškimą ar priešiškinį.

5. Taikomos 59 straipsnio 3 dalies nuostatos.

61 straipsnis

Apribojimai dėl neprieštaravimo pasekmės

1. Jeigu ES prekių ženklo savininkas penkerius metus iš eilės, žinodamas apie vėlesnio ES prekių ženklo naudojimą Sąjungoje, dėl tokio naudojimo neprieštaravo, jis nebeturi teisės remdamasis ankstesniu prekių ženklu prašyti paskelbti vėlesnį prekių ženklą negaliojančiu prekių ar paslaugų, kurioms buvo naudojamas vėlesnis prekių ženklas, atžvilgiu, nebent paraiška dėl vėlesnio ES prekių ženklo registracijos buvo paduota nesąžiningai.

2. Jeigu 8 straipsnio 2 dalyje nurodyto ankstesnio nacionalinio prekių ženklo arba 8 straipsnio 4 dalyje nurodyto kito ankstesnio žymens savininkas penkerius metus iš eilės, žinodamas apie vėlesnio ES prekių ženklo naudojimą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis prekių ženklas ar kitas ankstesnis žymuo yra saugomas, dėl tokio naudojimo neprieštaravo, jis nebeturi teisės remdamasis ankstesniu prekių ženklu ar kitu ankstesniu žymeniu prašyti paskelbti vėlesnį prekių ženklą negaliojančiu prekių ar paslaugų, kurioms buvo naudojamas vėlesnis prekių ženklas, atžvilgiu, nebent paraiška dėl vėlesnio ES prekių ženklo registracijos buvo paduota nesąžiningai.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais vėlesnio ES prekių ženklo savininkas neturi teisės protestuoti prieš naudojimąsi iš anksčiau turima teise, net jeigu pasinaudoti šia teise prieš vėlesnį ES prekių ženklą jau negalima.

4 SKIRSNIS

Panaikinimo ir negaliojimo pasekmės

62 straipsnis

Panaikinimo ir negaliojimo pasekmės

1. Laikoma, kad ES prekių ženklas nuo prašymo panaikinti arba priešiškinio padavimo dienos neturėjo tokios šiame reglamente nurodytos savo galios dalies, kokia buvo panaikintos jo savininko teisės. Vienos iš šalių prašymu sprendime gali būti nurodyta ta ankstesnė data, kurią atsirado viena iš panaikinimo priežasčių.

2. Laikoma, kad ES prekių ženklas nuo pat pradžios neturėjo tokios šiame reglamente nurodytos savo galios dalies, kokia prekių ženklas buvo paskelbtas negaliojančiu.
3. Išskyrus nacionalinių įstatymų nuostatas, susijusias arba su reikalavimais atlyginti dėl prekių ženklo savininko aplaidumo ar nesąžiningumo padarytus nuostolius, arba su neteisėtu praturtėjimu, retroaktyvus panaikinimo ar paskelbimo negaliojančiu veikimas neturi įtakos:
 - a) jokiems dėl teisių pažeidimų priimtiems sprendimams, įgijusiems galutinio sprendimo galią ir priverstinai įvykdytiems iki sprendimo panaikinti arba paskelbti negaliojančiu priėmimo;
 - b) bet kokiai sutarčiai, sudarytai iki sprendimo panaikinti arba paskelbti negaliojančiu priėmimo, jeigu iki tokio sprendimo ji buvo įvykdyta; nepaisant to, atsižvelgiant į aplinkybes, remiantis teisingumu galima reikalauti grąžinti pagal atitinkamą sutartį sumokėtų sumų dalį.

5 SKIRSNIS

Tarnybos procedūros, susijusios su panaikinimu ir paskelbimu negaliojančiu

63 straipsnis

Prašymas panaikinti arba paskelbti negaliojančiu

1. Prašymą panaikinti ES prekių ženklo savininko teises arba paskelbti prekių ženklą negaliojančiu Tarnybai gali paduoti:
 - a) jeigu taikytini 58 ir 59 straipsniai, kiekvienas juridinis ar fizinis asmuo arba kiekviena grupė ar organizacija, įsteigti, kad atstovautų gamintojų, paslaugų teikėjų, prekybininkų ar vartotojų interesus, kurie pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus gali būti ieškovai ir atsakovai teisme;
 - b) jeigu taikytina 60 straipsnio 1 dalis – 46 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys;
 - c) jeigu taikytina 60 straipsnio 2 dalis – toje nuostatoje nurodyti ankstesnių teisių savininkai arba asmenys, pagal Sąjungos teisės aktus arba atitinkamos valstybės narės teisę galintys naudotis šiomis teisėmis.
2. Prašymas turi būti motyvuotas ir pateikiamas raštu. Iki mokesčio sumokėjimo jis laikomas nepaduotu.
3. Prašymas panaikinti prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu nepriimamas, jeigu prašymas dėl tokio pat dalyko ir tokiu pat pagrindu, dalyvaujant toms pačioms šalims, buvo išnagrinėtas iš esmės Tarnyboje arba ES prekių ženklų teisme, kaip nurodyta 123 straipsnyje, ir Tarnybos arba to teismo sprendimas dėl to prašymo įgijo galutinio sprendimo galią.

64 straipsnis

Prašymo nagrinėjimas

1. Nagrinėdama prašymą panaikinti teises arba paskelbti negaliojančiu, Tarnyba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per savo nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pastabas.
2. Jei ES prekių ženklo savininkas to paprašo, procedūros dėl paskelbimo negaliojančiu šalimi esantis ankstesnio ES prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki prašymo paskelbti negaliojančiu padavimo dienos ankstesnis ES prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas Sąjungoje prekių ar paslaugų, kurioms jis įregistruotas, atžvilgiu (kaip to ankstesnio prekių ženklo savininkas nurodė pagrįsdamas savo prašymą) arba kad yra svarbių nenaudojimo priežasčių, su sąlyga, kad tą dieną nuo ankstesnio ES prekių ženklo registracijos yra praėję ne mažiau kaip penkeri metai. Jeigu ES prekių ženklo paraiškos padavimo datą arba ES prekių ženklo paraiškos prioriteto datą nuo ankstesnio ES prekių ženklo registracijos yra praėję ne mažiau kaip penkeri metai, ankstesnio ES prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus ir dėl to, kad tą dieną buvo tenkinamos 47 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos.

Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, prašymas paskelbti negaliojančiu atmetamas. Jeigu ankstesnis ES prekių ženklas buvo naudojamas tik dalies prekių ar paslaugų, kurioms jis įregistruotas, atžvilgiu, nagrinėjant prašymą paskelbti negaliojančiu jis laikomas įregistruotu tik tai daliai prekių ar paslaugų.

3. 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženkams naudojamą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimu Sąjungoje.

4. Jeigu Tarnyba mano, kad tai yra tinkama, ji gali pasiūlyti šalims draugiškai susitarti.

5. Kai nagrinėjant prašymą panaikinti teises arba paskelbti negaliojančiu nustatoma, kad prekių ženklas neturėjo būti įregistruotas kai kurioms arba visoms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis yra įregistruotas, ES prekių ženklo savininko teisės panaikinamos arba ženklas paskelbiamas negaliojančiu toms prekėms ar paslaugoms. Priešingu atveju prašymas panaikinti savininko teises arba pripažinti prekių ženklą negaliojančiu atmetamas.

6. Tarnybos sprendimas dėl prašymo panaikinti teises arba dėl paskelbimo negaliojančiu įrašomas į registrą tuomet, kai tampa galutinis.

65 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nustatomos procedūros, taikomos panaikinant ES prekių ženklą ir paskelbiant jį negaliojančiu, kaip nurodyta 63 ir 64 straipsniuose, taip pat perduodant atstovo vardu įregistruotą ES prekių ženklą, kaip nurodyta 21 straipsnyje.

VII SKYRIUS

APELIACIJOS

66 straipsnis

Sprendimai, kuriems galima apeliacija

1. Apeliacija gali būti pateikta dėl bet kurių Tarnybos sprendimų priėmimo organų, išvardytų 159 straipsnio a–d punktuose ir atitinkamais atvejais to straipsnio f punkte, sprendimų. Tie sprendimai įsigalioja tik pasibaigus 68 straipsnyje nurodytam apeliacijos laikotarpiui. Pateikus apeliaciją termino skaičiavimas sustabdomas.

2. Paduoti apeliaciją dėl sprendimo, kuriuo nagrinėjimas vienos iš šalių atžvilgiu nėra baigiamas, galima tik tai kartu su galutiniu sprendimu, išskyrus atvejus, kai tokia sprendime yra numatyta atskiros apeliacijos galimybė.

67 straipsnis

Asmenys, turintys teisę paduoti apeliaciją ir būti apeliacinės procedūros šalimis

Paduoti apeliaciją gali bet kuri klausimo nagrinėjime dalyvavusi šalis, kuriai priimtas sprendimas turi neigiamą reikšmę. Kiekviena klausimo nagrinėjime dalyvavusi šalis turi neatimamą teisę būti apeliacinio nagrinėjimo šalimi.

68 straipsnis

Apeliacijos terminas ir forma

1. Apeliacija Tarnybai pateikiama raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos. Apeliacija laikoma pateikta tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis. Ji pateikiama proceso kalba, kuria buvo priimtas sprendimas, dėl kurio teikiama apeliacija. Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos pateikiamas rašytinis pareiškimas, kuriame nustatomi apeliacijos pagrindai.

2. Procedūrose *inter partes* atsakovas atsakydamas gali siekti sprendimo, kuriuo ginčijamas sprendimas būtų panaikintas ar pakeistas apeliacijoje nenurodytu pagrindu. Tokie pareiškimai netenka galios, jeigu apeliantas nutraukia procedūras.

69 straipsnis

Sprendimų peržiūrėjimas *ex parte* bylose

1. Jei apeliaciją padavusi šalis yra vienintelė procedūrų šalis ir jei tas skyrius, kurio sprendimas ginčijamas, mano, kad apeliacija turi būti priimta ir yra tinkamai pagrįsta, jis pataiso savo sprendimą.
2. Jeigu per vieną mėnesį nuo dokumento, nurodančio pagrindus, gavimo dienos sprendimas nepataisomas, apeliacija nedelsiant ir neapartinėjant jos pagrįstumo perduodama Apeliacinei tarybai.

70 straipsnis

Apeliacijų nagrinėjimas

1. Jeigu apeliacija yra priimtina, Apeliacinė taryba patikrina jos leistinumą.
2. Nagrinėdama apeliaciją, Apeliacinė taryba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per savo nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.

71 straipsnis

Sprendimai dėl apeliacijų

1. Išnagrinėjusi apeliacijos leistinumą, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos. Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriais, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau.
2. Jeigu Apeliacinė taryba perduoda bylą nagrinėti toliau tam skyriui, kurio sprendimas buvo apskūstas, šis skyrius privalo vadovautis Apeliacinės tarybos *ratio decidendi* tol, kol nepasikeičia faktai.
3. Apeliacinės tarybos sprendimai įsigalioja tik pasibaigus 72 straipsnio 5 dalyje nurodytam laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį buvo pateiktas ieškinys Bendrajam Teismui, nuo tokio ieškinio atmetimo dienos arba nuo Teisingumo Teismui pateiktos apeliacijos dėl Bendrojo Teismo sprendimo atmetimo dienos.

72 straipsnis

Skundai Teisingumo Teismui

1. Apeliacinių tarybų sprendimus dėl apeliacijų galima skųsti Bendrajam Teismui.
2. Skundą galima pateikti dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl SESV pažeidimo, šio reglamento pažeidimo arba dėl bet kurios su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais.
3. Bendrasis Teismas turi jurisdikciją panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą.
4. Byloje gali dalyvauti bet kuri Apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šalis, kuriai jos sprendimas turėjo neigiamų padarinių.
5. Skundas Bendrajam Teismui gali būti pateiktas per du mėnesius nuo pranešimo apie Apeliacinės tarybos sprendimą dienos.
6. Taryba imasi būtinų priemonių Bendrojo Teismo sprendimui, arba, jei dėl to sprendimo pateikta apeliacija, Teisingumo Teismo sprendimui vykdyti.

73 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti delegaluotuosius aktus, kuriuose nustatoma:

- a) 68 straipsnyje nurodytos apeliacijos turinio reikalavimai ir apeliacijos pateikimo bei nagrinėjimo procedūra;
- b) 71 straipsnyje nurodytų Apeliacinės tarybos sprendimų turinio reikalavimai ir forma;
- c) 68 straipsnyje nurodyto apeliacijos mokesčio grąžinimo tvarka.

VIII SKYRIUS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL EUROPOS SĄJUNGOS KOLEKTYVINIŲ ŽENKLŲ IR SERTIFIKAVIMO ŽENKLŲ

1 SKIRSNIS

ES kolektyviniai ženklai

74 straipsnis

ES kolektyviniai ženklai

1. Europos Sąjungos kolektyvinis ženklas (toliau – ES kolektyvinis ženklas) yra ES prekių ženklas, kurio paraiškoje buvo nurodyta, kad jis yra toks, ir dėl kurio galima ženklo savininke esančios asociacijos narių prekes arba paslaugas atskirti nuo kitoms įmonėms priklausančių prekių arba paslaugų. ES kolektyvinių ženklių paraiškas gali paduoti gamintojų, paslaugų teikėjų ar prekybininkų asociacijos, kurios pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus gali savo vardu turėti visų rūšių teises ir pareigas, sudaryti sutartis arba atlikti kitus teisinius veiksmus, būti ieškovu ir atsakovu teisme, taip pat ir kiti juridiniai asmenys, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė.
2. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 1 dalies c punkto, pagal 1 dalį ES kolektyviniais ženklais gali būti žymenys arba nuorodos, kuriais prekyboje galima nurodyti geografinę prekių ar paslaugų kilmės vietą. ES kolektyvinis ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti trečiosioms šalims be jo sutikimo prekyboje naudoti tokius ženklus arba nuorodas, jeigu jie naudojami laikantis sąžiningos pramoninės ir komercinės veiklos praktikos; konkrečiai kalbant, tokiu ženklu nesinaudojama prieš trečiąją šalį, turinčią teisę vartoti geografinį pavadinimą.
3. ES kolektyviniams ženklams taikomi I–VII ir IX–XIV skyriai, jeigu šiame skirsnyje nenumatyta kitaip.

75 straipsnis

ES kolektyvinio ženklo naudojimą reglamentuojančios taisyklės

1. Pareiškėjas, norintis įregistruoti ES kolektyvinį ženklą, per du mėnesius nuo paraiškos padavimo dienos pateikia šio ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles.
2. Naudojimą reglamentuojančiose taisyklėse nurodomi asmenys, kuriems leidžiama naudoti ženklą, narystės asociacijoje sąlygos ir, jei jos yra, ženklo naudojimo sąlygos kartu su sankcijomis. 74 straipsnio 2 dalyje nurodytos prekių ženklo naudojimo taisyklės leidžia kiekvienam asmeniui, kurio prekės arba paslaugos yra kilusios iš aptariamos geografinės vietovės, tapti asociacijos, kuri yra ženklo savininkė, nariu.
3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais apibrėžiama šio straipsnio 2 dalyje nurodytose taisyklėse pateiktina išsami informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*76 straipsnis***Atsisakymas registruoti paraišką**

1. Be 41 ir 42 straipsniuose nurodytų paraiškos ES prekių ženklui atmetimo pagrindų, paraiška ES kolektyviniam ženklui gali būti atmetama, jeigu ji neatitinka 74 arba 75 straipsnio reikalavimų arba jeigu naudojimo taisyklės prieštarauja viešajai tvarkai ar pripažintiems moralės principams.
2. Paraiška ES kolektyviniam ženklui taip pat atmetama tada, kai dėl jo pobūdžio ar reikšmės gali būti suklaidinta visuomenė ir ypač jeigu atrodo, kad jis gali būti palaikytas kuo nors kitu nei kolektyviniu ženklu.
3. Paraiška neatmetama, jeigu pareiškėjas, vykdydamas 1 ir 2 dalių reikalavimus, iš dalies pakeičia naudojimą reglamentuojančias taisykles.

*77 straipsnis***Trečiųjų šalių pastabos**

Kai dėl ES kolektyvinio ženklo Tarnybai pagal 45 straipsnį teikiamos rašytinės pastabos, tos pastabos taip pat gali būti pagrindžiamos konkrečiais pagrindais, dėl kurių ES kolektyvinio ženklo paraišką turėtų būti atsisakoma registruoti pagal 76 straipsnį.

*78 straipsnis***Ženklų naudojimas**

Kiekvienas asmuo, turintis teisę naudoti ES kolektyvinį ženklą, privalo jį naudoti taip, kaip yra reikalaujama šiame reglamente, jeigu yra tenkinamos ir kitos šiame reglamente ES prekių ženklų naudojimui keliamos sąlygos.

*79 straipsnis***ES kolektyvinio ženklo naudojimą reglamentuojančių taisyklių pataisos**

1. ES kolektyvinio ženklo savininkas praneša Tarnybai apie visas jo naudojimą reglamentuojančių taisyklių pataisas.
2. Pataisa nenurodoma registre, jeigu pataisytos taisyklės neatitinka 75 straipsnyje keliamų reikalavimų arba jeigu jose yra vienas iš 76 straipsnyje nurodytų atsisakymo registruoti paraišką pagrindų.
3. Rašytines pastabas, pateiktas pagal 77 straipsnį, galima pateikti ir dėl iš dalies pakeistų naudojimą reglamentuojančių taisyklių.
4. Pagal šį reglamentą ženklo naudojimą reglamentuojančios pataisytos taisyklės įsigalioja tiksliai nuo pataisos įrašymo į registrą datos.

*80 straipsnis***Asmenys, turintys teisę iškelti bylą dėl teisių pažeidimo**

1. 25 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos, kuriose kalbama apie licenciatų teises, taikomos kiekvienam asmeniui, turinčiam teisę naudoti ES kolektyvinį ženklą.
2. ES kolektyvinio ženklo savininkas asmenų, turinčių teisę naudoti ženklą, vardu turi teisę reikalauti kompensacijos, jeigu šie asmenys dėl neteisėto ženklo naudojimo patyrė nuostolių.

81 straipsnis

Panaikinimo pagrindai

Be 58 straipsnyje nurodytų panaikinimo pagrindų, ES kolektyvinio ženklo savininko teisės panaikinamos gavus prašymą Tarnyboje arba padavus priešiškinį teisių pažeidimo byloje, jeigu:

- a) savininkas nesiima reikiamų priemonių neleisti ženklo naudoti tokiu būdu, kuris nesuderinamas su jo naudojimo sąlygomis, jeigu šios egzistuoja ir yra nurodytos naudojimą reglamentuojančiose taisyklėse, kur reikia, su registre nurodytomis pataisomis;
- b) dėl savininko naudojimosi ženklu būdo visuomenė buvo pradėta klaidinti taip, kaip nurodyta 76 straipsnio 2 dalyje;
- c) ženklo naudojimą reglamentuojančių taisyklių pataisos registre buvo įrašytos nesilaikant 79 straipsnio 2 dalies reikalavimų, išskyrus atvejus, kai, ženklo savininkui vėl iš dalies pakeitus ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles, šie reikalavimai yra įvykdomi.

82 straipsnis

Paskelbimo negaliojančiu pagrindai

Be 59 ir 60 straipsniuose nurodytų paskelbimo negaliojančiu pagrindų, ES kolektyvinis ženklas paskelbiamas negaliojančiu gavus prašymą Tarnyboje arba padavus priešiškinį teisių pažeidimo byloje, jeigu jis įregistruotas nesilaikant 76 straipsnio reikalavimų, išskyrus atvejus, kai, ženklo savininkui iš dalies pakeitus ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles, šie reikalavimai yra įvykdomi.

2 SKIRSNIS

ES sertifikavimo ženklai

83 straipsnis

ES sertifikavimo ženklai

1. ES sertifikavimo ženklas yra ES prekių ženklas, kuris apibūdinamas kaip toks paduodant ženklo paraišką ir pagal kurį prekes ar paslaugas, ženklo savininko sertifikuotas atsižvelgiant į medžiagą, prekių pagaminimo arba paslaugų teikimo būdą, kokybę, tikslumą ar kitas charakteristikas, išskyrus geografinę kilmę, galima atskirti nuo tokiu būdu nesertifikuotų prekių ir paslaugų.
2. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, įskaitant viešosios teisės reglamentuojamas institucijas ir įstaigas, gali paduoti ES sertifikavimo ženklo paraišką, jei toks asmuo neužsiima verslu, susijusiu su sertifikuotos rūšies prekių tiekimu ar paslaugų teikimu.
3. ES sertifikavimo ženklu taikomi I–VII ir IX–XIV skyriai, jeigu šiame skirsnyje nenumatyta kitaip.

84 straipsnis

ES sertifikavimo ženklo naudojimą reglamentuojančios taisyklės

1. Pareiškėjas, norintis įregistruoti ES sertifikavimo ženklą, per du mėnesius nuo paraiškos padavimo dienos pateikia ES sertifikavimo ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles.
2. Naudojimą reglamentuojančiose taisyklėse nurodomi asmenys, kuriems leidžiama naudoti ženklą, ženklu sertifikuotinos charakteristikos, tvarka, kurios sertifikavimo įstaiga turi laikytis tikrindama tas charakteristikas ir prižiūradama ženklo naudojimą. Tose taisyklėse taip pat nurodomos ženklo naudojimo sąlygos, įskaitant sankcijas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami šio straipsnio 2 dalyje nurodytose taisyklėse pateiktina informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

85 straipsnis

Atsisakymas registruoti paraišką

1. Be 41 ir 42 straipsniuose nurodytų atsisakymo registruoti ES prekių ženklą pagrindų, atsisakoma registruoti ES sertifikavimo ženklo paraišką, jeigu nesilaikoma 83 ir 84 straipsniuose nustatytų sąlygų arba jeigu naudojimą reglamentuojančios taisyklės prieštarauja viešajai tvarkai ar pripažintiems moralės principams.
2. Taip pat atsisakoma registruoti ES sertifikavimo ženklo paraišką, jeigu dėl ženklo pobūdžio ar reikšmingumo gali būti klaidinama visuomenė, visų pirma jei tikėtina, kad jis bus palaikytas kuo nors kitu nei sertifikavimo ženklu.
3. Paraiškos neatsisakoma registruoti, jeigu pareiškėjas, iš dalies pakeitęs naudojimą reglamentuojančias taisykles, įvykdo 1 ir 2 dalių reikalavimus.

86 straipsnis

Trečiųjų šalių pastabos

Kai dėl ES sertifikavimo ženklo Tarnybai pagal 45 straipsnį teikiamos rašytinės pastabos, tos pastabos taip pat gali būti pagrindžiamos konkrečiais pagrindais, dėl kurių ES sertifikavimo ženklo paraišką turėtų būti atsisakoma registruoti pagal 85 straipsnį.

87 straipsnis

ES sertifikavimo ženklo naudojimas

Kiekvienas asmuo, pagal 84 straipsnyje nurodytas naudojimą reglamentuojančias taisykles turintis teisę naudoti ES sertifikavimo ženklą, turi jį naudoti laikydamasis šiame reglamente nustatytų reikalavimų, su sąlyga, kad yra tenkinamos ir kitos šiame reglamente nustatytos su ES prekių ženklų naudojimu susijusios sąlygos.

88 straipsnis

ES sertifikavimo ženklo naudojimą reglamentuojančių taisyklių dalinis pakeitimas

1. ES sertifikavimo ženklo savininkas pateikia Tarnybai visas iš dalies pakeistas naudojimą reglamentuojančias taisykles.
2. Pakeitimai registre neįrašomi, jeigu taisyklės su pakeitimais neatitinka 84 straipsnyje nustatytų reikalavimų arba jeigu dėl jų atsiranda vienas iš 85 straipsnyje nurodytų atsisakymo registruoti pagrindų.
3. Rašytines pastabas pagal 86 straipsnį galima pateikti ir dėl iš dalies pakeistų naudojimą reglamentuojančių taisyklių.
4. Šio reglamento tikslais iš dalies pakeistos naudojimą reglamentuojančios taisyklės įsigalioja tik nuo pakeitimo įrašymo registre dienos.

89 straipsnis

Perdavimas

Nukrypstant nuo 20 straipsnio 1 dalies, ES sertifikavimo ženklas gali būti perduotas tik asmeniui, kuris atitinka 83 straipsnio 2 dalies reikalavimus.

90 straipsnis

Asmenys, turintys teisę pateikti ieškinį dėl teisių pažeidimo

1. Ieškinį dėl teisių pažeidimo turi teisę pateikti tik ES sertifikavimo ženklo savininkas arba konkrečiai tuo tikslu jo įgaliotas asmuo.
2. ES sertifikavimo ženklo savininkas turi teisę reikalauti kompensacijos asmenų, turinčių teisę naudoti ženklą, vardu, jeigu šie asmenys dėl neteisėto ženklo naudojimo patyrė nuostolių.

91 straipsnis

Panaikinimo pagrindai

Be 58 straipsnyje numatytų panaikinimo pagrindų, ES sertifikavimo ženklo savininko teisės panaikinamos pateikus prašymą Tarnybai arba remiantis priešiškinio teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrose, jeigu tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

- a) savininkas nebesilaiko 83 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų;
- b) savininkas nesiima pagrįstų priemonių neleisti ES sertifikavimo ženklo naudoti tokiu būdu, kuris nesuderinamas su jo naudojimo sąlygomis, nustatytomis naudojimą reglamentuojančiose taisyklėse, kurių pakeitimai, kai taikytina, nurodyti registre;
- c) atsižvelgiant į tai, kaip savininkas naudojo ES sertifikavimo ženklą, ženklas gali klaidinti visuomenę, kaip nurodyta 85 straipsnio 2 dalyje;
- d) ES sertifikavimo ženklo naudojimą reglamentuojančių taisyklių pakeitimas registre buvo įrašytas pažeidžiant 88 straipsnio 2 dalį, išskyrus atvejus, kai ženklo savininkas, toliau pakeitęs ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles, įvykdo to straipsnio reikalavimus.

92 straipsnis

Negaliojimo pagrindai

Be 59 ir 60 straipsniuose nurodytų negaliojimo pagrindų, ES sertifikavimo ženklas, kuris įregistruotas pažeidžiant 85 straipsnį, paskelbiamas negaliojančiu pateikus prašymą Tarnybai arba remiantis priešiškinio teisių pažeidimo nagrinėjimo procedūrose, išskyrus atvejus, kai ES sertifikavimo ženklo savininkas, iš dalies pakeitęs ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles, įvykdo 85 straipsnio reikalavimus.

93 straipsnis

Pavertimas

Nedarant poveikio 139 straipsnio 2 daliai, ES sertifikavimo ženklo paraiškos arba registruoto ES sertifikavimo ženklo pavertimas neatliekamas, jei atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje garantinių ar sertifikavimo ženklų registracija nenumatyta pagal Direktyvos (ES) 2015/2436 28 straipsnį.

IX SKYRIUS

PROCEDŪRA

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

94 straipsnis

Tarnybos sprendimai ir pateikiama informacija

1. Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tik tokiais motyvais ar įrodymais, dėl kurių atitinkamos šalys turėjo galimybę pateikti savo pastabas. Jei Tarnyboje vykdomas žodinis procesas, sprendimas gali būti paskelbtas žodžiu. Vėliau apie šį sprendimą šalims turi būti pranešta raštu.

2. Visuose Tarnybos sprendimuose, pateikiamoje informacijoje ar pranešimuose nurodomas Tarnybos departamentas ar padalinys, taip pat atsakingo pareigūno vardas ir pavardė arba atsakingų pareigūnų vardai ir pavardės. Juos pasirašantis pareigūnas ar tie pareigūnai arba vietoj parašo turi būti išspausdintas arba išpaustas Tarnybos antspaudas. Vykdomasis direktorius gali nustatyti, kad Tarnybos departamentas ar padalinys ir atsakingo pareigūno ar atsakingų pareigūnų vardai ir pavardės gali būti identifikuojami kitais būdais arba galima naudoti kitokią nei antspaudas identifikavimo priemonę, kai Tarnybos sprendimai, pateikiama informacija ar pranešimai perduodami faksu ar kitomis techninėmis ryšio priemonėmis.

3. Kartu su Tarnybos sprendimais, dėl kurių galima teikti apeliaciją, pateikiama rašytinė informacija, kurioje nurodoma, kad bet kuri apeliacija Tarnybai turi būti raštu pateikta per du mėnesius nuo pranešimo apie atitinkamą sprendimą dienos. Pateikiamoje informacijoje taip pat atkreipiamas šalių dėmesys į 66, 67 ir 68 straipsnių nuostatas. Šalys neturi teisės remtis tuo, kad Tarnyba joms nepranešė apie apeliacinio proceso galimybę.

95 straipsnis

Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva

1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tik tai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą. Ženklo paskelbimo negaliojančiu procedūrose, kurių imtasi pagal 59 straipsnį, Tarnyba nagrinėja tik šalių pateiktus pagrindus ir argumentus.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.

96 straipsnis

Žodinis procesas

1. Jeigu Tarnyba laiko, kad tikslingas žodinis procesas, žodžiu nagrinėjama Tarnybos reikalavimu arba kurios nors nagrinėjime dalyvaujančios šalies prašymu.

2. Žodinis nagrinėjimas pas ekspertus, Protestų skyriuje ir už registrą atsakingame departamente yra uždaras.

3. Žodinis nagrinėjimas Anuliavimo skyriuje ir Apeliacinėje taryboje, taip pat ir sprendimo paskelbimas, yra vieši, jeigu tas skyrius, kuriame vyksta nagrinėjimas, nenusprendžia, kad dėl viešo posėdžio gali atsirasti didelių ir nepateisinamų sunkumų, ypač vienai iš byloje dalyvaujančių šalių.

4. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma išsami žodinio proceso tvarka, įskaitant išsamią tvarką dėl kalbų vartojimo pagal 146 straipsnį.

97 straipsnis

Įrodymų pateikimas

1. Kiekviename Tarnybos nagrinėjime įrodymų pateikimo ir gavimo priemonės yra:

a) šalių paaiškinimai;

b) prašymai pateikti informaciją;

c) dokumentų ir įrodymų pateikimas;

d) liudytojų parodymai;

e) ekspertų nuomonės;

f) pareiškimai, padaryti raštu prisiekus ar iškilmingai patvirtinus, arba turintys panašią galią pagal tos valstybės, kurioje pareiškimas padaromas, įstatymus.

2. Atitinkamas byloje dalyvaujantis skyrius gali paskirti vieną savo atstovą pateiktiems įrodymams tirti.
3. Jeigu Tarnyba mano, kad šalis, liudytojas ar ekspertas privalo duoti parodymus žodžiu, ji išsiunčia tokiam asmeniui šaukimą atvykti. Tokiame šaukime numatytas pranešimo laikotarpis turi būti bent vienas mėnuo, nebent jie sutiktų, kad laikotarpis būtų trumpesnis.
4. Šalims pranešama, kad liudytojas arba ekspertas duoda parodymus Tarnyboje. Jos turi teisę dalyvauti liudytojui ar ekspertui duodant parodymus ir užduoti jiems klausimus.
5. Vykdomasis direktorius nustato mokėtinas sumas, įskaitant išankstinius mokėjimus, susijusias su šiame straipsnyje nurodytu įrodymų rinkimo išlaidomis.
6. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma išsami įrodymų rinkimo tvarka.

98 straipsnis

Pranešimas

1. Tarnyba laikosi nusistovėjusios praktikos, pagal kurią suinteresuotiesiems subjektams praneša apie sprendimus, šaukimus ir apie kiekvieną pranešimą ar kitokį informacijos pateikimą, nuo kurių pradedamas skaičiuoti terminas arba apie kuriuos tiems suinteresuotiems subjektams turi būti pranešta vadovaujantis kitomis šio reglamento arba aktų, priimtų pagal šį reglamentą, nuostatomis, arba apie kuriuos pranešti nurodė vykdomasis direktorius.
2. Vykdomasis direktorius gali nustatyti, apie kuriuos dokumentus (kitus nei sprendimai, kurie gali būti apskūsti per nurodytą terminą, ir šaukimai) turi būti pranešama registruotu laišku su patvirtinimu apie gavimą.
3. Pranešimas gali būti pateiktas įvairiomis priemonėmis, įskaitant elektronines priemones. Išsamias sąlygas, susijusias su elektroninėmis priemonėmis, nustato vykdomasis direktorius.
4. Kai turi būti pranešama viešu pranešimu, vykdomasis direktorius nustato, kaip viešas pranešimas turi būti pateiktas ir nustato, kada prasideda vieno mėnesio laikotarpis, kuriam pasibaigus laikoma, kad apie dokumentą pranešta.
5. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma išsami pranešimo tvarka.

99 straipsnis

Pranešimas apie teisių praradimą

Jei Tarnyba nustato, kad nepriėmus jokie sprendimo, vadovaujantis šiuo reglamentu arba pagal šį reglamentą priimtais aktais prarandamos kokios nors teisės, ji apie tai pagal 98 straipsnį praneša atitinkamam asmeniui. Jei pastarasis mano, kad Tarnybos išvada yra neteisinga, per du mėnesius nuo informacijos pranešimo jis gali prašyti, kad tuo klausimu būtų priimtas sprendimas. Tarnyba priima tokį sprendimą, tik jeigu ji nesutinka su jo prašančiu asmeniu; priešingu atveju Tarnyba pakeičia savo išvadą ir apie tai praneša sprendimo prašančiam asmeniui.

100 straipsnis

Informacijos pateikimas Tarnybai

1. Tarnybai adresuota informacija gali būti teikiama elektroninėmis priemonėmis. Vykdomasis direktorius nustato, kokia apimtimi ir kokiomis techninėmis sąlygomis ta informacija gali būti teikiama elektroniniu būdu.
2. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl informacijos teikimo priemonių, įskaitant elektronines informacijos teikimo priemones, kurias turi naudoti Tarnyboje vykdomų procedūrų šalys, taisyklių ir formų, kurias turi parengti Tarnyba.

101 straipsnis

Terminai

1. Terminai nustatomi metais, mėnesiais, savaitėmis arba dienomis. Skaičiuoti pradama nuo kitos dienos po atitinkamo įvykio. Termino trukmė yra ne mažiau kaip vienas mėnuo ir ne daugiau kaip šeši mėnesiai.
2. Vykdomasis direktorius prieš prasidedant kiekvieniems kalendoriniams metams nustato dienas, kuriomis Tarnyba nepriima dokumentų arba kuriomis įprastas paštas vietovėje, kurioje yra Tarnyba, nepristatomas.
3. Vykdomasis direktorius nustato veiklos pertraukimo tuo atveju, kai valstybėje narėje, kurioje yra Tarnyba, laikinai nutrūksta bendras pašto pristatymas arba kai faktiškai nutrūkus Tarnybos ryšiui Tarnyba neturi galimybės naudotis leidžiamomis elektroninėmis ryšių priemonėmis, laikotarpio trukmę.
4. Jei dėl išskirtinio įvykio, pavyzdžiui, gaivalinės nelaimės arba streiko, nutrūksta arba sutrinka tinkamas procedūrų šalių informacijos teikimas Tarnybai arba atvirkščiai, vykdomasis direktorius gali nustatyti, kad visi terminai, kurie kitu atveju pasibaigtų tokio įvykio pradžios dieną (kurią jis nustato) arba po jos, procedūrų šalims, atitinkamoje valstybėje narėje turinčioms savo gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę arba paskyrusioms atitinkamoje valstybėje narėje verslo vietą turintį atstovą, būtų pratęsti iki jo nustatytos datos. Nustatydamas tą datą jis įvertina, kada baigiasi išskirtinis įvykis. Jei įvykis turi poveikio Tarnybos buveinei, vykdomasis direktorius nurodo, kad jis taikomas visoms procedūrų šalims.
5. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos išsamios nuostatos dėl terminų apskaičiavimo ir trukmės.

102 straipsnis

Klaidų ir akivaizdžių apsirikimų ištaisymas

1. Tarnyba savo iniciatyva arba šalies prašymu ištaiso visas kalbos klaidas arba transkripcijos klaidas ir akivaizdžius apsirikimus savo sprendimuose arba jai priskirtinas technines klaidas, padarytas registruojant ES prekių ženklą arba skelbiant apie registraciją.
2. Kai ištaisyti ES prekių ženklų registracijos arba registracijos paskelbimo klaidas prašo prekių ženklo savininkas, *mutatis mutandis* taikomas 55 straipsnis.
3. Tarnyba paskelbia ES prekių ženklų registracijos ir registracijos paskelbimo klaidų ištaisymus.

103 straipsnis

Sprendimų panaikinimas

1. Jei Tarnyba padarė įrašą registre arba priėmė sprendimą, kuriame yra akivaizdi klaida, priskirtina Tarnybai, ji užtikrina, kad įrašas būtų anuliuojamas arba sprendimas būtų panaikintas. Jei procedūrų šalis yra tik viena, o įrašas ar aktas turi poveikio jos teisėms, įrašas anuliuojamas arba aktas panaikinamas, net jei šalis klaidos ir nepastebėjo.
2. Sprendimą dėl 1 dalyje nurodyto anuliavimo arba panaikinimo *ex officio* arba vienos iš procedūrų šalių prašymu priima tas departamentas, kuris padarė įrašą arba priėmė sprendimą. Įrašas registre anuliuojamas arba sprendimas panaikinimas per vienerius metus nuo to įrašo padarymo registre arba to sprendimo priėmimo dienos, pasikonsultavus su procedūrų šalimis ir visais registre įrašytais teisių į atitinkamą ES prekių ženklą savininkais. Tarnyba registruoja visus tokius anuliavimo ar panaikinimo atvejus.

3. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais apibrėžiama sprendimo panaikinimo arba įrašo registre anuliavimo tvarka.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis šalių teisei pateikti apeliaciją pagal 66 ir 72 straipsnius arba galimybei ištaisyti klaidas ir akivaizdžius apsirikimus pagal 102 straipsnį. Jei dėl Tarnybos sprendimo, kuriame yra klaida, pateikta apeliacija, apeliacinis procesas netenka prasmės, kai Tarnyba panaikina savo sprendimą pagal šio straipsnio 1 dalį. Pastaruoju atveju apeliantai grąžinamas apeliacijos mokestis.

104 straipsnis

Restitutio in integrum

1. Pareiškėjo ES prekių ženklui ar savininko arba kitos Tarnybos nagrinėjamo šalies, kuri, nors ir, atsižvelgdama į aplinkybes, ėmėsi visų reikalingų priemonių, neįstengė laikytis Tarnybos nustatytų terminų ir kuri padavė dėl to prašymą, teisės atkuriamos, jeigu dėl minimo termino nesilaikymo atsirado tiesioginių šio reglamento nuostatų sąlygojamų padarinių, susijusių su kokių nors teisių į atlyginimą ar atlyginimo praradimu.

2. Prašymas paduodamas raštu per du mėnesius nuo termino nesilaikymo priežasties pašalinimo dienos. Per šį laiką baigiamas neatliktas veiksmas. Prašymas priimamas tik tai vienus metus nuo tos dienos, kai sueina nesilaikytas terminas. Nepadavus prašymo pratęsti registracijos galiojimą arba nesumokėjus mokesčio už registracijos galiojimo pratęsimą, vienu metų laikotarpis, minimas 53 straipsnio 3 dalies trečiajame sakinyje, sutrumpinamas šešiais mėnesiais.

3. Prašyme nurodomi jo padavimo pagrindai ir jį pagrindžiantys faktai. Prašymas laikomas nepaduotu, kol nesumokamas mokestis už teisių atkūrimą.

4. Sprendimą dėl pareiškimo priima skyrius, kompetentingas priimti sprendimą dėl neatliktų veiksmų.

5. Šis straipsnis netaikomas 2 dalyje, 46 straipsnio 1 ir 3 dalyse bei 105 straipsnyje nurodytiems terminams.

6. Jeigu pareiškėjo ES prekių ženklui ar savininko teisės yra atkuriamos, jis negali *vis-a-vis* pasinaudoti šiomis teisėmis prieš trečiąją šalį, kuri per laiką nuo teisių į paraišką arba į ES prekių ženklą netekimo iki paskelbimo apie šių teisių atkūrimą gera valia išleido į rinką prekes arba suteikė paslaugas, pažymėtas žymeniu, tapačiu ES prekių ženklui arba panašiu į jį.

7. Trečioji šalis, galinti pasinaudoti 6 dalies nuostatomis, per du mėnesius nuo paskelbimo apie šių teisių atkūrimą gali trečiosios šalies teisėmis iškelti bylą dėl sprendimo atkurti ES prekių ženklo pareiškėjo ar savininko teises.

8. Niekas šiame straipsnyje neapriboja valstybės narės teisės atlikti *restitutio in integrum* šiame reglamente numatytiems terminams ir valstybės institucijų teisės šių terminų laikytis.

105 straipsnis

Procedūrų pratęsimas

1. Pareiškėjas ES prekių ženklui, jo savininkas arba bet kuri kita procedūrų, nukreiptų *vis-à-vis* Tarnybą, šalis, kuri nesilaikė jai Tarnybos nustatyto termino, gali pateikusi prašymą pratęsti procedūras, jei prašymo padavimo metu trūkstamas veiksmas jau yra atliktas. Prašymas pratęsti procedūras priimamas tik tuomet, kai jis paduodamas per du mėnesius nuo nesilaikyto termino pabaigos. Prašymas laikomas nepaduotu, kol nesumokamas mokestis už procedūrų pratęsimą.

2. Šis straipsnis netaikomas terminams, nustatytiems 32 straipsnyje, 34 straipsnio 1 dalyje, 38 straipsnio 1 dalyje, 41 straipsnio 2 dalyje, 46 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 53 straipsnio 3 dalyje, 68 straipsnyje, 72 straipsnio 5 dalyje, 104 straipsnio 2 dalyje ir 139 straipsnyje, arba šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems terminams, arba prašymo pripažinti pirmenybę pagal 39 straipsnį terminui po paraiškos padavimo.

3. Padalinys, kompetentingas priimti sprendimą dėl trūkstamo veiksmo, priima sprendimą ir dėl paraiškos.
4. Tarnybai priėmus paraišką, laikoma, kad termino nesilaikymo pasekmių neatsirado. Jei laikotarpiu nuo to termino pabaigos iki prašymo tęsti procedūras dienos buvo priimtas sprendimas, sprendimą dėl neatlikto veiksmo priimti kompetentingas departamentas peržiūri sprendimą ir, jei pakanka tik užbaigti neatliktą veiksmą, priima kitokį sprendimą. Jei po peržiūros Tarnyba padaro išvadą, kad pirminis sprendimas neturi būti keičiamas, tą sprendimą ji patvirtina raštu.
5. Tarnybai atmetus paraišką, mokestis grąžinamas.

106 straipsnis

Procedūrų sustabdymas

1. Procedūros Tarnyboje sustabdomos:
 - a) pareiškėjui, norinčiam įregistruoti ES prekių ženklą, šio ženklo savininkui arba asmeniui, pagal nacionalinę teisę įgaliotam veikti jo vardu, mirus arba netekus veiksnumo. Jei ta mirtis ar neveiksnumas neturi poveikio pagal 120 straipsnį paskirto atstovo įgaliojimui, procedūros sustabdomos tik tokio atstovo prašymu;
 - b) jei pareiškėjui, norinčiam įregistruoti ES prekių ženklą arba šio ženklo savininkui dėl teisinių priežasčių, susijusių su ieškiniu jo turto atžvilgiu, neleidžiama tęsti procedūrų Tarnyboje;
 - c) pareiškėjo, norinčio įregistruoti ES prekių ženklą, arba šio ženklo savininko atstovui mirus arba netekus veiksnumo, arba jei tam atstovui dėl teisinių priežasčių, susijusių su ieškiniu jo turto atžvilgiu, neleidžiama tęsti procedūrų Tarnyboje.
2. Procedūros Tarnyboje atnaujinamos, kai tik nustatoma asmens, įgalioto jas tęsti, tapatybė.
3. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma išsami procedūrų atnaujinimo Tarnyboje tvarka.

107 straipsnis

Nuoroda į bendruosius principus

Jeigu šiame reglamente arba pagal šį reglamentą priimtuose aktuose nėra procedūrinių nuostatų, Tarnyba atsižvelgia į valstybėse narėse visuotinai pripažintus proceso teisės principus.

108 straipsnis

Finansinių įsipareigojimų galiojimo pabaiga

1. Tarnybos teisės į mokesčio sumokėjimą galiojimas pasibaigia praėjus ketveriems metams nuo tų kalendorinių metų, kuriais turėjo būti sumokėtas mokestis, pabaigos.
2. Teisės reikalauti, kad Tarnyba grąžintų mokesčius arba sumokėtų mokesčių dydį viršijančias pinigų sumas, galiojimas pasibaigia praėjus ketveriems metams nuo tų kalendorinių metų, kuriais šios teisės atsirado, pabaigos.
3. 1 ir 2 dalyse nustatytas laikotarpis 1 dalyje nurodytu atveju pertraukiamas, kai paduodamas prašymas sumokėti mokesčius, o 2 dalyje nurodytu atveju – raštu pareiškus pagrįstas pretenzijas. Po pertraukimo jis vėl nedelsiant prasideda ir pasibaigia ne vėliau kaip praėjus šešeriems metams nuo tų metų, kuriais jis prasidėjo, pabaigos, išskyrus atvejus, kai tuo metu jau būna prasidėjęs teismo procesas dėl teisių įgyvendinimo; tokiu atveju šis laikotarpis pasibaigia ne anksčiau kaip po vieno metų nuo to momento, kai sprendimas tampa galutiniu.

2 SKIRSNIS

Išlaidos

109 straipsnis

Išlaidos

1. Pralaimėjusi protesto, panaikinimo, paskelbimo negaliojančiu arba apeliacinių procedūrų šalis atlygina kitos šalies sumokėtus mokesčius. Nedarant poveikio 146 straipsnio 7 daliai, pralaimėjusi šalis taip pat padengia visas kitas kitos šalies turėtas išlaidas, kurios yra būtinos procedūroms, įskaitant kelionės ir pragyvenimo išlaidas ir atstovo, kaip apibrėžta 120 straipsnio 1 dalyje, atlyginimą; kiekvienai išlaidų kategorijai taikomos dydžio ribos, nustatytos įgyvendinimo akte, kuris turi būti priimtas laikantis šio straipsnio 2 dalies. Mokesčiai, kuriuos turi atlyginti pralaimėjusi šalis, – tai tik tie mokesčiai, kuriuos kita šalis sumokėjo už protestą, prašymą panaikinti ES prekių ženklą ar paskelbti jį negaliojančiu arba už apeliaciją.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos didžiausios išlaidų, būtinų procedūroms ir kurių laimėjusi šalis faktiškai turėjo, normos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Nustatydamą tokias sumas kelionės ir pragyvenimo išlaidų atžvilgiu Komisija atsižvelgia į atstumą nuo šalies, atstovo, liudytojo ar eksperto gyvenamosios ar verslo vietos iki vietos, kurioje vyksta žodinis procesas, į procedūrinį etapą, kuriame turėta išlaidų, o kalbant apie atstovavimo išlaidas, kaip apibrėžta 120 straipsnio 1 dalyje, – į poreikį užtikrinti, kad kita šalis dėl taktinių priežasčių nepiktnaudžiautų prievole padengti išlaidas. Pragyvenimo išlaidos apskaičiuojamos pagal Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygas, nustatytas Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽¹⁾ (toliau atitinkamai – Tarnybos nuostatai ir Įdarbinimo sąlygos).

Pralaimėjusi šalis padengia tik vienos protestą pateikusios šalies ir atitinkamais atvejais tik vieno atstovo išlaidas.

3. Tačiau jeigu kiekviena šalis laimi vienais, tačiau pralaimi kitais klausimais, arba jeigu to reikalauja teisingumas, Protestų skyrius, Anuliavimo skyrius arba Apeliacinė taryba priima sprendimą išlaidas paskirstyti skirtingai.

4. Šalis, kuri nutraukia bylos nagrinėjimą, atsiimdama paraišką ES prekių ženklui, protestą, prašymą panaikinti teises, prašymą paskelbti negaliojančiu ar apeliaciją, arba nepratęsia ES prekių ženklo registracijos galiojimo, arba atsisako nuo teisinės ES prekių ženklo apsaugos, turi atlyginti kitos pusės sumokėtus mokesčius ir jos patirtas išlaidas taip, kaip nurodyta 1 ir 3 dalyse.

5. Jeigu byloje sprendimas nepriimamas, išlaidų paskirstymo klausimas sprendžiamas Protestų skyriaus, Anuliavimo skyriaus arba Apeliacinės tarybos nuožiūra.

6. Jeigu šalys Protestų skyriuje, Anuliavimo skyriuje arba Apeliacinėje taryboje dėl išlaidų atlyginimo susitaria kitaip negu nurodyta 1–5 dalyse, klausimą sprendžiantis skyrius į tai atsižvelgia.

7. Protestų skyrius, Anuliavimo skyrius arba Apeliacinė taryba nustato pagal šio straipsnio 1–6 dalis kompensuotinų išlaidų sumas, kai mokėtinas išlaidas sudaro tik Tarnybai sumokėti mokesčiai ir atstovavimo išlaidos. Visais kitais atvejais gavus reikalavimą grąžintinų išlaidų sumas nustato Apeliacinės tarybos raštinė arba Protestų skyriaus ar Anuliavimo skyriaus personalo narys. Reikalavimas priimamas tik dviejų mėnesių laikotarpiu po datos, kai sprendimas, dėl kurio buvo pateiktas prašymas nustatyti išlaidas, tampa galutinis; prie reikalavimo pridedama sąskaita ir patvirtinamieji dokumentai. Atstovavimo išlaidų pagal 120 straipsnio 1 dalį atveju pakanka atstovo laidavimo, kad išlaidos buvo patirtos. Kitų išlaidų atveju pakanka nustatyti, kad jos yra patikimos. Kai išlaidų suma nustatoma pagal šios dalies pirmą sakinį, priskiriamų atstovavimo išlaidų dydis nustatomas pagal šio straipsnio 2 dalį priimtame įgyvendinimo akte, neatsižvelgiant į tai, ar jų faktiškai buvo turėta.

⁽¹⁾ OL L 56, 1968 3 4, p. 1.

8. Sprendimas dėl išlaidų nustatymo, nurodant jį pagrindžiančias priežastis, gali būti peržiūrimas Protestų skyriaus, Anuliavimo skyriaus arba Apeliacinės tarybos sprendimu, jeigu per vieną mėnesį nuo pranešimo apie išlaidų nustatymą dienos buvo pateiktas prašymas. Jis laikomas pateiktu tik tada, kai sumokamas mokestis už nustatytų išlaidų sumų peržiūrėjimą. Atitinkamai Protestų skyrius, Anuliavimo skyrius arba Apeliacinė taryba nerengdami žodinio proceso priima sprendimą dėl prašymo peržiūrėti sprendimą dėl išlaidų nustatymo.

110 straipsnis

Atlyginamų išlaidų dydį nustatančių sprendimų priverstinis vykdymas

1. Kiekvienas galutinis atlyginamų išlaidų dydį nustatantis Tarnybos sprendimas yra privalomas vykdyti.
2. Priverstinį sprendimo vykdymą valstybėje narėje reglamentuoja joje galiojančios civilinio proceso taisyklės. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną valdžios instituciją, atsakingą už 1 dalyje nurodyto sprendimo autentiškumo patvirtinimą, ir perduoda jos kontaktinius duomenis Tarnybai, Teisingumo Teismui ir Komisijai. Ta valdžios institucija prie sprendimo prideda nutartį dėl sprendimo vykdymo užtikrinimo su sprendimo autentiškumo patvirtinimu kaip vieninteliu formalumu.
3. Atlikus šiuos formalumus dėl suinteresuotos šalies prašymo, ta šalis gali pereiti prie priverstinio vykdymo nacionalinių įstatymų nustatyta tvarka, tiesiogiai perduodama ši klausimą kompetentingai institucijai.
4. Priverstinis sprendimo vykdymas gali būti sustabdytas tik tai Teisingumo Teismo sprendimu. Tačiau tokios valstybės teismai yra teismingi spręsti skundus dėl neteisingo priverstinio sprendimų vykdymo.

3 SKIRSNIS

Visuomenės ir oficialių valstybės narės institucijų informavimas

111 straipsnis

ES prekių ženklų registras

1. Tarnyba tvarko ES prekių ženklų registrą ir nuolat jį atnaujina.
2. Registre pateikiami šie įrašai, susiję su ES prekių ženklų paraiškėmis ir registracijomis:
 - a) paraiškos padavimo data;
 - b) paraiškai suteiktas bylos numeris;
 - c) paraiškos paskelbimo data;
 - d) pareiškėjo vardas ir pavardė (pavadinimas) bei adresas;
 - e) atstovo, išskyrus atstovą, kaip nurodyta 119 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje, vardas ir pavardė (pavadinimas) bei verslo adresas;
 - f) ženklo vaizdas nurodant jo rūšį; ir atitinkamais atvejais ženklo aprašas;
 - g) prekių ir paslaugų pavadinimų nuoroda;
 - h) prašymų pripažinti prioritetą pagal 35 straipsnį duomenys;
 - i) prašymų pripažinti parodos prioritetą pagal 38 straipsnį duomenys;
 - j) prašymų pripažinti įregistruoto ankstesnio prekių ženklo pirmenybę, kaip nurodyta 39 straipsnyje, duomenys;
 - k) pareiškimas, kad ženklas dėl jo naudojimo yra tapęs skiriamuoju, pagal 7 straipsnio 3 dalį;
 - l) nuoroda, kad ženklas yra kolektyvinis ženklas;
 - m) nuoroda, kad ženklas yra sertifikavimo ženklas;
 - n) kalba, kuria paduota paraiška, ir antroji kalba, kurią pareiškėjas yra nurodęs paraiškoje, pagal 146 straipsnio 3 dalį;

- o) ženklo registracijos registre data ir registracijos numeris;
 - p) pareiškimas, kad paraiška paduodama dėl tarptautinės registracijos, kurioje nurodyta Sąjunga, pakeitimo pagal šio reglamento 204 straipsnį, kartu su tarptautinės registracijos pagal Madrido protokolo 3 straipsnio 4 dalį data arba data, kurią po tarptautinės registracijos pagal Madrido protokolo 3ter straipsnio 2 dalį buvo įregistruotas teritorinis išplėtimas nurodant Sąjungą, ir, jei taikytina, tarptautinės registracijos prioriteto data.
3. Registre taip pat pateikiami šie įrašai, prie kiekvieno įrašo nurodant tokio įrašo įrašymo datą:
- a) ES prekių ženklo savininko vardo ir pavardės (pavadinimo), adreso ar pilietybės pakeitimai arba valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba verslo buveinę ar įstaigą, pakeitimai;
 - b) atstovo, išskyrus atstovą, kaip nurodyta 119 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje, vardo ir pavardės (pavadinimo) ar verslo adreso pakeitimai;
 - c) paskyrus naują atstovą, to atstovo vardas ir pavardė (pavadinimas) ir verslo adresas;
 - d) ženklo pakeitimai pagal 49 ir 54 straipsnius ir klaidų ištaisymai;
 - e) pranešimas apie kolektyvinio ženklo naudojimą reglamentuojančių taisyklių pakeitimus pagal 79 straipsnį;
 - f) prašymų pripažinti įregistruoto ankstesnio prekių ženklo, nurodyto 39 straipsnyje, pirmenybę pagal 40 straipsnį duomenys;
 - g) visiški arba daliniai perdavimai pagal 20 straipsnį;
 - h) daiktinės teisės sukūrimas arba perdavimas pagal 22 straipsnį ir daiktinės teisės pobūdis;
 - i) išieškojimas vykdymo procese pagal 23 straipsnį ir nemokumo procedūros pagal 24 straipsnį;
 - j) licencijos suteikimas arba perdavimas pagal 25 straipsnį ir atitinkamai atvejais licencijos rūšis;
 - k) registracijos galiojimo pratęsimas pagal 53 straipsnį, jo išgaliojimo data ir apribojimai pagal 53 straipsnio 4 dalį;
 - l) registracijos galiojimo pabaigos nustatymo įrašas pagal 53 straipsnį;
 - m) ženklo savininko pareiškimai dėl atšaukimo ar atsisakymo nuo teisinės apsaugos atitinkamai pagal 49 ir 57 straipsnius;
 - n) protesto pagal 46 straipsnį arba prašymo pagal 63 straipsnį, arba priešiškinio dėl prekių ženklo panaikinimo ar paskelbimo negaliojančiu pagal 128 straipsnio 4 dalį, arba apeliacijos pagal 68 straipsnį pateikimo data ir duomenys;
 - o) sprendimo dėl protesto, dėl prašymo ar priešiškinio pagal 64 straipsnio 6 dalį arba 128 straipsnio 6 dalies trečią sakinį, ar dėl apeliacijos pagal 71 straipsnį data ir turinys;
 - p) prašymo atlikti pavertimą pagal 140 straipsnio 2 dalį gavimo įrašai;
 - q) atstovo, įrašyto pagal šio straipsnio 2 dalies e punktą, atšaukimas;
 - r) nacionalinio ženklo pirmenybės panaikinimas;
 - s) šios dalies h, i ir j punktuose nurodytų įrašų pakeitimas arba anuliavimas registre;
 - t) ES prekių ženklo pakeitimas tarptautine registracija pagal 197 straipsnį;
 - u) tarptautinių registracijų, grindžiamų ES prekių ženklo paraiška, kurios yra registruotos kaip ES prekių ženklas pagal 185 straipsnio 1 dalį, data ir numeris;
 - v) tarptautinių registracijų, grindžiamų ES prekių ženklu pagal 185 straipsnio 2 dalį, data ir numeris;
 - w) paraiškos padalijimas pagal 50 straipsnį ir registracijos padalijimas pagal 56 straipsnį kartu su šio straipsnio 2 dalyje nurodytais įrašais dėl atskirosios registracijos, ir pirminės registracijos prekių bei paslaugų sąrašas su pakeitimais;

- x) sprendimo arba įrašo registre panaikinimas pagal 103 straipsnį, jei panaikinamas paskelbtas sprendimas arba įrašas;
 - y) pranešimas apie ES sertifikavimo ženklo naudojimą reglamentuojančių taisyklių pakeitimus pagal 88 straipsnį.
4. Vykdomasis direktorius gali nustatyti, kad registre be nurodytųjų šio straipsnio 2 ir 3 dalyse turi būti daromi ir kiti įrašai, laikantis 149 straipsnio 4 dalies.
5. Registras gali būti tvarkomas elektronine forma. Tarnyba renka, grupuoja, skelbia ir saugo 2 ir 3 dalyse nurodytus įrašus, įskaitant asmens duomenis, 8 dalyje nustatytais tikslais. Tarnyba užtikrina, kad registras būtų lengvai prieinamas visuomenei.
6. Apie visus pakeitimus registre pranešama ES prekių ženklo savininkui.
7. Pateikus prašymą ir sumokėjus mokestį, Tarnyba pateikia patvirtintus arba nepatvirtintus registro išrašus.
8. Duomenys, susiję su 2 ir 3 dalyse nurodytais įrašais, įskaitant asmens duomenis, tvarkomi siekiant:
- a) administruoti paraiškas ir (arba) registracijas, kaip aprašyta šiame reglamente ir pagal jį priimtuose aktuose;
 - b) tvarkyti viešą registrą, skirtą valdžios institucijoms ir ekonominės veiklos vykdytojams susipažinti ir juos informuoti, kad jie galėtų naudotis šiuo reglamentu jiems suteiktomis teisėmis ir galėtų būti informuoti apie trečiosioms šalims priklausančias ankstesnes teises, ir
 - c) rengti ataskaitas ir statistiką, suteikiant Tarnybai galimybę optimizuoti savo veiklą ir gerinti sistemos veikimą.
9. Visi duomenys, įskaitant asmens duomenis, susiję su 2 ir 3 dalyse nurodytais įrašais, laikomi viešojo intereso duomenimis, ir su jais gali susipažinti visos trečiosios šalys. Dėl teisinio tikrumo priežasčių įrašai registre laikomi neribotą laiką.

112 straipsnis

Duomenų bazė

1. Be pareigos tvarkyti registrą, kaip apibrėžta 111 straipsnyje, Tarnyba renka ir elektroninėje duomenų bazėje saugo visus pareiškėjų ar kitų procedūrų šalių pagal šį reglamentą ar pagal jį priimtus aktus pateiktus duomenis.
2. Be asmens duomenų, įrašytų į registrą pagal 111 straipsnį, elektroninėje duomenų bazėje gali būti saugomi kiti asmens duomenys, jei tokių duomenų reikia pagal šį reglamentą arba pagal jį priimtus aktus. Tokie duomenys renkami, saugomi ir tvarkomi siekiant:
- a) administruoti paraiškas ir (arba) registracijas, kaip aprašyta šiame reglamente ir pagal jį priimtuose aktuose;
 - b) susipažinti su informacija, kuri yra reikalinga tam, kad būtų galima lengviau ir veiksmingiau vykdyti atitinkamas procedūras;
 - c) teikti informaciją pareiškėjams ir kitoms procedūrų šalims;
 - d) rengti ataskaitas ir statistiką, suteikiant Tarnybai galimybę optimizuoti savo veiklą ir gerinti sistemos veikimą.
3. Vykdomasis direktorius nustato priegigos prie elektroninės duomenų bazės sąlygas ir būdą, kuriuo šios duomenų bazės turinys, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens duomenis, bet įskaitant 111 straipsnyje išvardytus asmens duomenis, gali būti pateiktas automatizuotai nuskaitoma forma, įskaitant rinkliavą už tokią prieigą.
4. Prieiga prie 2 dalyje nurodytų asmens duomenų yra ribota, ir tokie duomenys viešai neskelbiami, išskyrus tuo atveju, jei atitinkama šalis davė savo aiškų sutikimą.

5. Visi duomenys laikomi neribotą laiką. Vis dėlto atitinkama šalis gali paprašyti pašalinti visus asmens duomenis iš duomenų bazės praėjus 18 mėnesių nuo ES prekių ženklo galiojimo pabaigos arba atitinkamos *inter partes* procedūros pabaigos. Atitinkama šalis turi teisę bet kuriuo metu reikalauti, kad būtų ištaisyti netikslūs ar klaidingi duomenys.

113 straipsnis

Internetinė prieiga prie sprendimų

1. Siekiant skaidrumo ir nuspėjamumo, Tarnybos sprendimai skelbiami internete, kad plačioji visuomenė būtų apie juos informuojama ir galėtų su jais susipažinti. Bet kuri procedūrų, po kurių buvo priimtas sprendimas, šalis gali prašyti pašalinti iš sprendimo asmens duomenis.
2. Tarnyba gali suteikti internetinę prieigą prie nacionalinių ir Sąjungos teismų sprendimų, susijusių su jos uždaviniais, kad būtų didinamas visuomenės informuotumas intelektinės nuosavybės klausimais ir skatinama praktikos konvergencija. Tarnyba laikosi pirminio paskelbimo sąlygų asmens duomenų atžvilgiu.

114 straipsnis

Susipažinimas su bylomis

1. Be pareiškėjo sutikimo negalima susipažinti su dar nepaskelbtų paraiškų dėl ES prekių ženklų bylomis.
2. Kiekvienas asmuo, galintis įrodyti, kad pareiškėjas ES prekių ženklai yra pareiškęs, jog įregistravus prekių ženklą registracijos suteikiamos teisės bus panaudotos prieš jį, gali susipažinti su bylomis iki tos paraiškos paskelbimo ir be pareiškėjo sutikimo.
3. Po to, kai paraiška ES prekių ženklui paskelbiama, padavus prašymą galima susipažinti su paraiškos ir pagal ją įregistruoto prekių ženklo bylomis.
4. Kai su bylomis susipažinama pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį, galima neleisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su nušalinimu arba protestu pagal 169 straipsnį, su sprendimų projektais ir nuomonėmis ir visais kitais vidiniais dokumentais, naudotais rengiant sprendimus ir nuomones, taip pat su bylos dalimis, kurių atžvilgiu atitinkama šalis parodė ypatingą suinteresuotumą išlaikyti konfidencialumą prieš pateikiant prašymą leisti susipažinti su bylomis, išskyrus atvejus, kai susipažinimas su tokiomis bylos dalimis yra pateisinamas viršesniais teisėtais susipažinimo siekiančios šalies interesais.
5. Susipažinti su ES prekių ženklų paraiškų ir registruotų ES prekių ženklų bylomis galima susipažįstant su dokumento originalu ar jo kopijomis arba techninėmis saugojimo priemonėmis, jei bylos saugomos tokiu būdu. Susipažinimo būdus nustato vykdomasis direktorius.
6. Kai su bylomis susipažinama taip, kaip numatyta 7 dalyje, prašymas susipažinti su bylomis laikomas pateiktu tik tada, kai sumokamas reikalaujamas mokestis. Mokesčio mokėti nereikia, jei su techninėmis saugojimo priemonėmis susipažįstama internetu.
7. Su byla susipažįstama Tarnybos patalpose. Pateikus prašymą, susipažinti su byla galima išduodant bylos dokumentų kopijas. Tokios kopijos išduodamos sumokėjus mokestį. Pateikus prašymą Tarnyba už mokestį taip pat išduoda ES prekių ženklo paraiškos patvirtintas ar nepatvirtintas kopijas.
8. Su Tarnybos tvarkomomis bylomis, susijusiomis su tarptautinėmis registracijomis, kuriose nurodyta Sąjunga, pateikus prašymą galima susipažinti nuo 190 straipsnio 1 dalyje nurodytos paskelbimo datos, laikantis šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų.
9. Laikydamosi 4 dalyje numatytų apribojimų, Tarnyba gavusi prašymą gali pateikti informaciją iš bylos dėl ES prekių ženklo, dėl kurio paduota paraiška, ar dėl įregistruoto ES prekių ženklo, jei sumokamas mokestis. Tačiau Tarnyba gali reikalauti, kad būtų naudojamas galimybė susipažinti su pačia byla, jei ji mano, kad tai yra tinkama atsižvelgiant į teiktinos informacijos kiekį.

*115 straipsnis***Bylų tvarkymas**

1. Tarnyba tvarko visų procedūrų, susijusių su ES prekių ženklo paraiška ar ES prekių ženklo registracija, bylas. Vykdomasis direktorius nustato, kokia forma tas bylas saugoti.
2. Kai bylos saugomos elektronine forma, elektroninės bylos ar jų atsarginės kopijos saugomos neribotą laiką. Procedūrų šalių pateikti dokumentų originalai, kurie yra tokių elektroninių bylų pagrindas, praėjus tam tikram laikotarpiui po to, kai juos gauna Tarnyba, sunaikinami; laikotarpio trukmę nustato vykdomasis direktorius.
3. Tais atvejais, kai (ir ta apimtimi, kuria) bylos ir bylų dalys tvarkomos kita nei elektronine forma, dokumentai arba įrodymai, sudarantys tokių bylų dalį, saugomi mažiausiai penkerius metus pasibaigus metams, kuriais paraiška atmetama arba atšaukiama ar laikoma atšaukta, kuriais pagal 53 straipsnį visiškai pasibaigia ES prekių ženklo galiojimas, pagal 57 straipsnį įregistruojamas visiškas atsisakymas nuo ES prekių ženklo teisinės apsaugos arba ES prekių ženklas visiškai pašalinamas iš registro pagal 64 straipsnio 6 dalį arba 128 straipsnio 6 dalį.

*116 straipsnis***Periodiniai leidiniai**

1. Tarnyba periodiškai leidžia:
 - a) Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenį, kuriame skelbiamos paraiškos ir registre padaryti įrašai, taip pat kiti duomenys, susiję su ES prekių ženklų paraiškomis ar registracijomis, kuriuos reikalaujama skelbti pagal šį reglamentą arba pagal jį priimtus aktus;
 - b) Tarnybos oficialųjį leidinį, kuriame skelbiami pranešimai ir vykdomojo direktoriaus pateikta bendro pobūdžio informacija, taip pat kita šiam reglamentui arba jo įgyvendinimui svarbi informacija.

Leidiniai, nurodyti pirmos pastraipos a ir b punktuose, gali būti leidžiami elektroninėmis priemonėmis.

2. Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenis leidžiamas vykdomojo direktoriaus nustatytinu būdu ir dažnumu.
3. Tarnybos oficialusis leidinys leidžiamas Tarnybos kalbomis. Tačiau vykdomasis direktorius gali nuspręsti, kad tam tikra informacija Tarnybos oficialiajame leidinyje būtų paskelbta oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.
4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodoma:
 - a) data, kuria reikia remtis kaip paskelbimo data Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje;
 - b) koku būdu skelbiami su prekių ženklų registracija susiję įrašai, kuriuose nėra padaryta pakeitimų palyginti su paraiškos paskelbimu;
 - c) kokia forma visuomenė gali susipažinti su Tarnybos oficialiojo leidinio leidimais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*117 straipsnis***Administracinis bendradarbiavimas**

1. Jeigu šiame reglamente arba nacionaliniuose įstatymuose nenumatyta kitaip, Tarnyba ir valstybių narių teismai arba institucijos paprašyti padeda vieni kitiems, suteikdami informaciją arba leisdami susipažinti su bylomis. Jeigu Tarnyba leidžia susipažinti su bylomis teismams, prokuroro priežiūros įstaigoms arba centrinėms pramoninės nuosavybės žinyboms, tokiam susipažinimui 114 straipsnyje nustatyti reikalavimai netaikomi.
2. Tarnyba neima mokesčio už informacijos pateikimą ar leidimą susipažinti su bylomis.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustato išsamią tvarką, kaip Tarnyba ir valstybių narių valdžios institucijos turi tarpusavyje keistis informacija ir leidžia susipažinti su bylomis, atsižvelgiant į apribojimus, kurie taikomi susipažinimui su ES prekių ženklų paraiškų ar registracijų bylomis pagal 114 straipsnį, kai susipažinti su byla leidžiama trečiosioms šalims. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

118 straipsnis

Keitimasis leidiniais

1. Tarnyba ir valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės žinybos paprašytos nemokamai siunčia vieną kitai jų pačių naudojimui vieną arba daugiau atitinkamų savo leidinių egzempliorių.
2. Tarnyba gali sudaryti sutartis dėl keitimosi arba aprūpinimo leidiniais.

4 SKIRSNIS

Atstovavimas

119 straipsnis

Bendrieji atstovavimo principai

1. Pagal 2 dalies nuostatas niekas nėra verčiamas būti atstovaujamas Tarnyboje.
2. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 dalies antram sakiniui, fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie neturi gyvenamosios vietos ar pagrindinės verslo vietos arba faktiškų ir veikiančių pramoninių ar komercinių padalinių Europos ekonominėje erdvėje, pagal 120 straipsnio 1 dalį yra atstovaujami Tarnyboje atliekant visas šiame reglamente numatytas procedūras, išskyrus ES prekių ženklo paraiškos padavimą.
3. Fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie Europos ekonominėje erdvėje turi savo gyvenamąją arba pagrindinio verslo vietą, arba faktiškus ir veikiančius pramoninius ir komercinius padalinius, gali būti atstovaujami Tarnyboje darbuotojo. Juridinio asmens darbuotojas, kuriam taikoma ši dalis, gali atstovauti ir kitiems juridiniams asmenims, palaikantiems ekonominius ryšius su pirmuoju juridiniu asmeniu, net jeigu tie kiti juridiniai asmenys Europos ekonominėje erdvėje neturi nei savo gyvenamosios ar pagrindinės verslo vietos, nei faktiškų ir veikiančių pramoninių ir komercinių padalinių. Darbuotojai, kurie atstovauja asmenims, kaip apibrėžta šioje dalyje, Tarnybos prašymu arba, atitinkamais atvejais, procedūrų šalies prašymu, jai pateikia prie bylų pridedamą pasirašytą įgaliojimą.
4. Kai kartu veikia daugiau nei vienas pareiškėjas arba daugiau nei viena trečioji šalis, paskiriamas bendras atstovas.

120 straipsnis

Profesionalūs atstovai

1. Atstovauti fiziniams arba juridiniams asmenims Tarnyboje gali tik:
 - a) praktikuojantis teisininkas, kurio kvalifikacija pripažįstama vienoje iš Europos ekonominės erdvės valstybių narių ir kuris turi savo verslo vietą Europos ekonominėje erdvėje, jei jis tokioje valstybėje narėje turi teisę būti atstovu prekių ženklų klausimais;
 - b) profesionalūs atstovai, kurių vardai ir pavardės įrašyti sąrašė, kurį tuo tikslu tvarko Tarnyba.

Tarnyboje atstovaujantys asmenys, Tarnybai arba atitinkamais atvejais kitai procedūrų šaliai paprašius, jai pateikia prie bylų pridedamą pasirašytą įgaliojimą.

2. Į profesionalių atstovų sąrašą gali būti įtrauktas kiekvienas fizinis asmuo, atitinkantis šias sąlygas:
 - a) jis yra vienos iš Europos ekonominės erdvės valstybių narių pilietis;

- b) jo verslo vieta ar darbo vieta yra Europos ekonominėje erdvėje;
- c) jis turi teisę atstovauti fiziniams arba juridiniams asmenims prekių ženklų klausimais Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje arba Europos ekonominės erdvės valstybės narės centrinėje pramoninės nuosavybės tarnyboje. Jeigu atitinkamoje valstybėje šios teisės suteikimui nėra būtina turėti specialią profesinę kvalifikaciją, asmenys, pareiškę norą būti įtraukti į sąrašą, vykdytys veiklą prekių ženklų klausimais Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje arba tose centrinėse pramoninės nuosavybės tarnybose, turi būti tuo nuolat vertęsi ne trumpiau kaip penkerius metus. Tačiau iš tų asmenų, kurių profesinė kvalifikacija atstovauti fiziniams arba juridiniams asmenims prekių ženklų klausimais Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje arba tose centrinėse pramoninės nuosavybės tarnybose yra oficialiai pripažįstama pagal atitinkamos valstybės nustatytus teisės aktus, profesinės veiklos patirties nereikalaujama.
3. Į sąrašą įtraukiama, jeigu yra paduotas prašymas ir pateiktas tos valstybės narės centrinės pramoninės nuosavybės žinybos išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad yra tenkinamos 2 dalyje nurodytos sąlygos.
4. Vykdomasis direktorius gali atleisti nuo:
- a) 2 dalies c punkto antrame sakinyje išdėstyto reikalavimo, jeigu kandidatas pateikia įrodymų, kad jis reikalaujamą kvalifikaciją yra įgijęs kitu būdu;
- b) 2 dalies a punkte nustatyto reikalavimo aukštos kvalifikacijos specialistų atveju, jei tenkinami 2 dalies b ir c punktuose nustatyti reikalavimai.
5. Asmuo gali būti išbrauktas iš profesionalių atstovų sąrašo jam paprašius arba netekus kompetencijos atstovauti. Profesionalių atstovų sąrašo pakeitimai paskelbiami Tarnybos oficialiajame leidinyje.

121 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nustatoma:

- a) 119 straipsnio 4 dalyje nurodyto bendro atstovo skyrimo sąlygos ir tvarka;
- b) sąlygos, kuriomis 119 straipsnio 3 dalyje nurodyti darbuotojai ir 120 straipsnio 1 dalyje nurodyti profesionalūs atstovai pateikia Tarnybai pasirašytą įgaliojimą, kad galėtų atstovauti, ir to įgaliojimo turinys;
- c) aplinkybės, kuriomis asmuo gali būti išbrauktas iš profesionalių atstovų sąrašo, kaip nurodyta 120 straipsnio 5 dalyje.

X SKYRIUS

SU ES PREKIŲ ŽENKLAIS SUSIJUSIŲ TEISINIŲ GINČŲ TEISMINGUMAS IR PROCESAS

1 SKIRSNIS

Sąjungos taisyklių dėl jurisdikcijos taikymas ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymo užtikrinimas

122 straipsnis

Sąjungos taisyklių dėl jurisdikcijos taikymas ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, byloms dėl ES prekių ženklų ir dėl paraiškų ES prekių ženklu, taip pat ES prekių ženklais ir nacionaliniais prekių ženklais grindžiamoms tuo pat metu ar vėlesniu laiku keliamoms byloms taikomos Sąjungos taisyklės dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo užtikrinimo.

2. Bylų, susijusių su 124 straipsnyje nurodytais ieškiniais ir pretenzijomis, atveju:
 - a) netaikomi Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 4, 6 straipsniai, 7 straipsnio 1, 2, 3 bei 5 punktai ir 35 straipsnis;
 - b) Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 25 ir 26 straipsniai taikomi atsižvelgiant į šio reglamento 125 straipsnio 4 dalyje nurodytus apribojimus;
 - c) Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 II skyriaus nuostatos, taikomos valstybėse narėse gyvenantiems asmenims, taikomos ir tokiems asmenims, kurie negyvena nė vienoje iš valstybių narių, tačiau yra įsisteigę joje.
3. Šiame reglamente nuorodos į Reglamentą (ES) Nr. 1215/2012 apima atitinkamais atvejais Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimą dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, sudarytą 2005 m. spalio 19 d.

2 SKIRSNIS

Ginčai dėl es prekių ženklų pažeidimo ir galiojimo

123 straipsnis

ES prekių ženklų teismai

1. Valstybės narės šiame reglamente jiems numatytoms funkcijoms vykdyti paskiria kaip galima mažiau jų teritorijoje esančių pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų.
2. Apie kiekvieną padarytą teismų, įtrauktų į ES prekių ženklų teismų sąrašą, valstybės narės perduotą Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 207/2009 95 straipsnio 2 dalį, skaičiaus, pavadinimo ar teritorinio teisingumo pasikeitimą valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai.
3. 2 dalyje nurodytą informaciją Komisija perduoda valstybėms narėms ir paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

124 straipsnis

Teisingumas teisių pažeidimo ir galiojimo atvejais

Išskirtinai ES prekių ženklų teismams teisingos:

- a) visos teisių pažeidimo bylos ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, gresiančio teisių į ES prekių ženklus pažeidimo bylos;
- b) jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, bylos dėl pripažinimo, jog teisių pažeidimo nebuvo;
- c) visos bylos, iškeltos dėl 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų veiksmų;
- d) priešieškiniai dėl ES prekių ženklo panaikinimo arba jų paskelbimo negaliojančiais 128 straipsnyje nurodytomis sąlygomis.

125 straipsnis

Tarptautinis teisingumas

1. Jeigu kitaip nenurodyta šiame reglamente, o taip pat ir bet kurioje pagal 122 straipsnį taikomo Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 nuostatoje, 124 straipsnyje nurodytos bylos ir pretenzijos keliamos tos valstybės narės, kurioje gyvena atsakovas, teismuose arba, jeigu jis negyvena nė vienoje valstybėje narėje, tos valstybės, kurioje jis yra įsisteigęs, teismuose.
2. Jeigu atsakovas negyvena ir nėra įsisteigęs jokioje valstybėje narėje, tokios bylos keliamos valstybės narės, kurioje gyvena ieškovas, teismuose arba, jeigu jis negyvena nė vienoje valstybėje narėje, tos valstybės, kurioje jis įsisteigęs, teismuose.

3. Jeigu nei atsakovas, nei ieškovas neturi tokios gyvenamosios vietos ar nėra taip įsisteigęs, tokios bylos nagrinėjamos valstybės narės, kurioje yra Tarnybos būstinė, teismuose.
4. Nepaisant 1, 2 ir 3 dalių nuostatų:
 - a) jeigu šalys susitaria, kad ginčas teisingas kitam ES prekių ženklų teismui, taikomas Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 25 straipsnis;
 - b) jeigu atsakovas praneša apie ketinimą gintis kitame ES prekių ženklų teisme, taikomas Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 26 straipsnis.
5. 124 straipsnyje nurodytos bylos ir ieškiniai, išskyrus bylas dėl pripažinimo, kad ES prekių ženklo teisių pažeidimo nebuvo, taip pat gali būti keliamos tos valstybės narės, kurioje įvyko ar grėsė įvykti teisių pažeidimas arba kurioje įvykdytas 11 straipsnio 2 dalyje nurodytas veiksmas, teismuose.

126 straipsnis

Teisingumo apimtis

1. ES prekių ženklų teismams, kurių teisingumas grindžiamas 125 straipsnio 1–4 dalių reikalavimais, yra teisingos:
 - a) bet kurioje valstybėje narėje atlikti ar grėsę būti atlikti teisių pažeidimai;
 - b) 11 straipsnio 2 dalyje nurodyti bet kurioje valstybėje narėje atlikti veiksmai.
2. ES prekių ženklų teismui, kurio teisingumas yra grindžiamas 125 straipsnio 5 dalies reikalavimais, yra teisingi tik tie veiksmai, kurie buvo atlikti ar grėsę būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas.

127 straipsnis

Galiojimo prezumpcija – atsakovo argumentai dėl bylos esmės

1. ES prekių ženklų teismai ES prekių ženklą laiko galiojančiu, nebent atsakovas iškelia jo galiojimo klausimą, paduodamas priešiškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančia.
2. ES prekių ženklo galiojimo klausimas negali būti keliamas bylose dėl pripažinimo, kad teisių pažeidimo nebuvo.
3. 124 straipsnio a ir c punktuose nurodytose bylose pareiškimai, susiję su ES prekių ženklo panaikinimu, pateikti ne kaip priešiškiniai, priimami tuo atveju, kai atsakovas nurodo, kad ES prekių ženklą galima panaikinti dėl to, kad ženklas nebuvo iš tikrųjų naudojamas tuo metu, kai buvo pateiktas ieškinys dėl teisių pažeidimo.

128 straipsnis

Priešiškinis

1. Priešiškinis dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu gali būti paduodamas tik remiantis šiame reglamente nurodytais panaikinimo ar paskelbimo negaliojančiu pagrindais.
2. ES prekių ženklų teismas atmeta priešiškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, jeigu tuo pačiu pagrindu, dėl to paties dalyko ir dalyvaujant toms pačioms šalims Tarnybos priimtas sprendimas jau yra tapęs galutiniu.
3. Jeigu priešiškinis yra pareiškiamas byloje, kurioje prekių ženklo savininkas jau nėra šalis, jam apie tai pranešama, ir jis gali nacionalinio įstatymo numatytais sąlygomis įstoti į bylą šalies teisėmis.

4. ES prekių ženklų teismas, kuriame buvo pareikštas priešiškinis dėl ES prekių ženklo panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu, priešiškinio nenagrinėja, kol suinteresuota šalis arba teismas neinformuoja Tarnybos apie datą, kada buvo pareikštas priešiškinis. Tarnyba įrašo tą informaciją į registrą. Jeigu anksčiau, nei buvo pateiktas priešiškinis, Tarnybai jau buvo pateiktas prašymas panaikinti ES prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu, Tarnyba apie tai informuoja teismą ir teismas sustabdo procesinius veiksmus pagal 132 straipsnio 1 dalį, kol dėl prašymo bus priimtas galutinis sprendimas arba prašymas bus atsiimtas.

5. Taikomos 64 straipsnio 2–5 dalys.

6. Jeigu ES prekių ženklų teismas dėl priešiškinio panaikinti ES prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu yra priėmęs sprendimą, kuris tapo galutiniu, teismas arba bet kuri nacionalinių procedūrų šalis sprendimo kopiją nedelsdama nusiunčia Tarnybai. Tarnyba arba bet kuri kita suinteresuota šalis gali paprašyti informacijos apie tokį persiuntimą. Tarnyba įrašo informaciją apie sprendimą į registrą ir imasi būtinų priemonių, kad įvykdytų jo rezoliucinę dalį.

7. Priešiškinį dėl panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu nagrinėjantis ES prekių ženklų teismas teisių į ES prekių ženklą savininko prašymu ir išklaęs kitas šalis gali sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pasiūlyti atsakovui per Tarnybos nustatytą laiką prašymą panaikinti arba paskelbti negaliojančiu paduoti jai. Jei per šį laiką prašymas nepaduodamas, byla nagrinėjama toliau, o priešiškinis laikomas atšauktu. Taikoma 132 straipsnio 3 dalis.

129 straipsnis

Taikoma teisė

1. ES prekių ženklų teismai taiko šio reglamento nuostatas.
2. Visiems su prekių ženklu susijusiems klausimams, kurių nereglementuoja šis reglamentas, susijęs ES prekių ženklų teismas taiko taikytiną nacionalinę teisę.
3. Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, ES prekių ženklų teismas taiko tokias procesines teises normas, kurios teismo buvimo vietos valstybėje narėje taikomos tokio pat pobūdžio byloms dėl nacionalinio prekių ženklo.

130 straipsnis

Sankcijos

1. Jeigu ES prekių ženklų teismas nustato, kad atsakovas pažeidė arba galėjo pažeisti teises į ES prekių ženklą, jis, išskyrus atvejus, kai dėl ypatingų priežasčių galima nuspręsti kitaip, priima nutarimą uždrausti atsakovui toliau atlikti teises į ES prekių ženklą pažeidžiančius ar galinčius pažeisti veiksmus. Jis taip pat imasi savo nacionalinių įstatymų nustatytų priemonių, kurios užtikrina šio draudimo laikymąsi.
2. ES prekių ženklų teismas taip pat gali taikyti priemones ar priimti nutarimus pagal taikytiną teisę, kurie, jo nuomone, yra tinkami atsižvelgiant į bylos aplinkybes.

131 straipsnis

Laikinosios ir apsaugos priemonės

1. Valstybių narių teismams, kartu ir ES prekių ženklų teismams, galima paduoti prašymą ES prekių ženklui ar paraiškai dėl ES prekių ženklo pritaikyti tokias laikinąsias, tarp jų ir apsaugos, priemones, kokias pagal tos valstybės įstatymus galima taikyti nacionaliniams prekių ženkliams, net jeigu šiame reglamente nustatyta, kad šio klausimo esmė yra teisinga kitos valstybės narės ES prekių ženklų teismui.

2. ES prekių ženklų teismas, kurio teisingumas pagrįstas 125 straipsnio 1, 2, 3 arba 4 dalių reikalavimais, turi teisę taikyti laikinąsias, tarp jų ir apsaugos, priemones, kurios, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 III skyriuje nurodytų pripažinimui ir vykdymui privalomų procedūros reikalavimų, yra taikomos bet kurioje valstybėje narėje. Joks kitas teismas tokios teisės neturi.

132 straipsnis

Ypatingos taisyklės dėl susijusių bylų

1. ES prekių ženklų teismas, nagrinėjantis 124 straipsnyje minėtą bylą, išskyrus bylą dėl pripažinimo, kad teisių pažeidimo nebuvo, jeigu nėra ypatingų priežasčių toliau ją nagrinėti, išklauses šalis savo iniciatyva arba vienos iš jų prašymu gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jeigu kitame ES prekių ženklų teisme, remiantis priešiškinium, jau yra iškeltas ES prekių ženklo galiojimo klausimas arba jeigu prašymas panaikinti arba pripažinti negaliojančiu jau yra paduotas Tarnybai.

2. Tarnyba, nagrinėdama prašymą panaikinti arba pripažinti negaliojančiu, jeigu nėra ypatingų priežasčių toliau nagrinėti bylą, išklausi šalis savo iniciatyva arba vienos iš jų prašymu gali sustabdyti jos nagrinėjimą, jeigu ES prekių ženklų teisme, remiantis priešiškinium, jau yra iškeltas ES prekių ženklo galiojimo klausimas. Tačiau vienos iš ES prekių ženklų teisme nagrinėjamoje byloje dalyvaujančių šalių prašymu teismas, išklauses kitas dalyvaujantis šalis, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą. Tokiu atveju Tarnyba toliau nagrinėja bylą.

3. Jeigu ES prekių ženklų teismas sustabdo bylos nagrinėjimą, jis gali nurodyti sustabdymo laikotarpį taikyti laikinąsias, tarp jų ir apsaugos, priemones.

133 straipsnis

Antrosios instancijos ES prekių ženklų teismų teisingumas – tolesnė apeliacija

1. Apeliacijos antrosios instancijos ES prekių ženklų teismams paduodamos dėl pirmosios instancijos ES prekių ženklų teismų sprendimų, priimtų nagrinėjant 124 straipsnyje nurodytas bylas bei ieškinius.

2. Apeliacijų antrosios instancijos ES prekių ženklų teismas pateikimo sąlygos nustatomos pagal teismo buvimo vietos valstybės narės nacionalinius įstatymus.

3. Antrosios instancijos ES prekių ženklų teismų priimtiems sprendimams taikomos nacionalinės tolesnes apeliacijas reglamentuojančios taisyklės.

3 SKIRSNIS

Kiti ginčai dėl es prekių ženklų

134 straipsnis

Papildomos nacionalinių teismų, kurie nėra ES prekių ženklų teismai, teisingumo nuostatos

1. Valstybėje narėje, kurios teismai turi teisingumą pagal 122 straipsnio 1 dalį, kitos bylos, nenurodytos 124 straipsnyje, yra teisingos tiems teismams, kuriems jos būtų teisingos *ratione loci* ir *ratione materiae* pagrindu, jeigu tai būtų toje valstybėje registruotų nacionalinių prekių ženklų bylos.

2. Bylas dėl ES prekių ženklo, išskyrus nurodytąsias 124 straipsnyje, kurios 122 straipsnio 1 dalies ir šio straipsnio 1 dalies pagrindu nėra teisingos jokiai teismui, gali nagrinėti valstybės narės, kurioje yra Tarnybos būstinė, teismas.

135 straipsnis

Nacionalinio teismo pareiga

ES prekių ženklų bylas, išskyrus nurodytąsias 124 straipsnyje, nagrinėjantis nacionalinis teismas ES prekių ženklą laiko galiojančiu.

XI SKYRIUS

POVEIKIS VALSTYBIŲ NARIŲ ĮSTATYMAMS

1 SKIRSNIS

Civilinės bylos dėl daugiau nei vieno prekių ženklo

136 straipsnis

Vienu metu ir paėiliui nagrinėjamos civilinės bylos dėl ES ir nacionalinių prekių ženklų

1. Jeigu skirtingų valstybių narių teismuose tuo pačiu pagrindu ir tarp tų pačių šalių yra iškeltos teisių pažeidimo bylos, viena iš kurių yra iškelta dėl ES prekių ženklo, o kita – dėl nacionalinio prekių ženklo:

a) teismas, tačiau ne tas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, pats atsisako teisingumo pastarojo naudai, jeigu prekių ženklai yra tapatūs ir galioja tapačioms prekėms ar paslaugoms. Teismas, iš kurio reikalaujama atsisakyti teisingumo, gali sustabdyti savo nagrinėjamas bylas, jeigu kito teismo teisingumas yra ginčijamas;

b) teismas, tačiau ne tas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, gali sustabdyti savo nagrinėjamas bylas, jeigu prekių ženklai yra tapatūs ir galioja tapačioms prekėms ar paslaugoms ir jeigu jie yra panašūs ir galioja panašioms prekėms ar paslaugoms.

2. Teismas atsisako nagrinėti teisių į ES prekių ženklą pažeidimo bylą, jeigu galutinis sprendimas dėl bylos tuo pačiu pagrindu ir dalyvaujant toms pačioms šalims esmės buvo priimtas remiantis tuo, kad tapatus nacionalinis prekių ženklas galioja tapačioms prekėms ar paslaugoms.

3. Teismas atsisako nagrinėti nacionalinio prekių ženklo teisių pažeidimo bylą, jeigu galutinis sprendimas dėl bylos tuo pačiu pagrindu ir dalyvaujant toms pačioms šalims esmės buvo priimtas remiantis tuo, kad tapatus ES prekių ženklas galioja tapačioms prekėms arba paslaugoms.

4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos laikinosioms, tarp jų ir apsaugos, priemonėms.

2 SKIRSNIS

Nacionalinių įstatymų taikymas siekiant uždrausti naudoti ES prekių ženklus

137 straipsnis

Draudimas naudoti ES prekių ženklus

1. Jeigu nenumatyta kitaip, šis reglamentas neturi įtakos valstybių narių įstatymuose numatytai teisei reikšti pretenzijas dėl ankstesnių teisių pagal 8 straipsnį arba 60 straipsnio 2 dalį pažeidimo, susijusio su vėlesnio ES prekių ženklo naudojimu. Tačiau negalima reikšti pretenzijų dėl ankstesnių teisių pagal 8 straipsnio 2 ir 4 dalis pažeidimo, jeigu ankstesnių teisių savininkas jau negali prašyti paskelbti ES prekių ženklą negaliojančiu 61 straipsnio 2 dalyje nurodytomis sąlygomis.

2. Jeigu nenumatyta kitaip, šis reglamentas neturi įtakos teisei iškelti bylą pagal valstybės narės civilinius, administracinius ir baudžiamuosius įstatymus arba Sąjungos teisės aktus, kai yra siekiama uždrausti ES prekių ženklą naudoti taip, kaip pagal tos valstybės narės įstatymus arba Sąjungos teisės aktus būtų uždrausta naudoti nacionalinį prekių ženklą.

138 straipsnis

Konkrečiose vietovėse taikomos ankstesnės teisės

1. Tikrai konkrečioje vietovėje galiojančių ankstesnių teisių savininkas gali protestuoti prieš ES prekių ženklo naudojimą toje vietovėje, kurioje jo teisės yra apsaugotos, tiek, kiek tai leidžia tos valstybės narės įstatymai.
2. 1 dalies nuostatos netaikomos, jeigu ankstesnių teisių savininkas, nors apie tai ir žinojo, penkerius metus iš eilės neprieštaravo ES prekių ženklo naudojimui toje teritorijoje, kurioje jo teisės yra apsaugotos, išskyrus atvejus, kai paraiška ES prekių ženklui buvo paduota nesąžiningai.
3. ES prekių ženklo savininkas neturi teisės protestuoti prieš naudojimąsi 1 dalyje nurodyta teise, nors pasinaudoti ja prieš ES prekių ženklą jau negalima.

3 SKIRSNIS

Pavertimas paraiška nacionaliniam prekių ženklui

139 straipsnis

Prašymas taikyti nacionalinę procedūrą

1. Pareiškėjas ES prekių ženklui arba jo savininkas gali prašyti jo paraišką ES prekių ženklui arba ES prekių ženklą paversti paraiška nacionaliniam prekių ženklui:
 - a) tokia apimtimi, kokia ES prekių ženklo paraiška buvo atmesta, atšaukta arba laikoma atšaukta;
 - b) tokia apimtimi, kokia nustojo galioti ES prekių ženklas.
2. Viena paraiška nepaverčiama kita:
 - a) jeigu ES prekių ženklo savininko teisės buvo panaikintos dėl ženklo nenaudojimo, nebent toje valstybėje narėje, kurioje prašoma tokio pavertimo, ES prekių ženklą buvo imta naudoti taip, kad toks naudojimas pagal šios valstybės narės įstatymus yra laikomas tikru naudojimu;
 - b) jeigu norima apsaugą įgyti toje valstybėje narėje, kurioje Tarnybos arba nacionalinio teismo sprendimu paraiškai ES prekių ženklui arba ES prekių ženklui yra taikomi atsisakymo registruoti, panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu pagrindai.
3. Paraišką ES prekių ženklui arba ES prekių ženklą pavertus paraiška nacionaliniam prekių ženklui, ši paraiška toje valstybėje narėje turi tos paraiškos ar to prekių ženklo padavimo arba prioriteto datą ir atitinkamais atvejais – 39 arba 40 straipsnyje nurodytą pirmenybę tos valstybės prekių ženklo atžvilgiu.
4. Jeigu paraiška ES prekių ženklui laikoma atsiimta, Tarnyba nusiunčia pareiškėjui pranešimą, kuriame nustato nuo tokio pranešimo dienos skaičiuojamą trijų mėnesių laikotarpį, per kurį galima paduoti prašymą atlikti pavertimą.
5. Jeigu paraiška ES prekių ženklui atsiimama arba, užregistravus atsisakymą arba nepratęsus ES prekių ženklo galiojimo laiko, jis netenka galios, prašymas atlikti pavertimą turi būti paduotas per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią paraiška ES prekių ženklui atsiimama arba kurią baigiasi ES prekių ženklo registracijos galiojimas.
6. Jeigu paraiška ES prekių ženklui atmetama Tarnybos sprendimu arba jei ES prekių ženklas netenka galios Tarnybos arba ES prekių ženklų teismo sprendimu, prašymas atlikti pavertimą turi būti paduotas per tris mėnesius nuo tos dienos, kai toks sprendimas įgauna galutinio sprendimo galią.
7. Nepadavus prašymo per tam skirtą laiką, pasibaigia 37 straipsnyje nurodytas poveikis.

140 straipsnis

Prašymo atlikti pavertimą pateikimas, paskelbimas ir perdavimas

1. Prašymas atlikti pavertimą Tarnybai pateikiamas per atitinkamą laikotarpį pagal 139 straipsnio 4, 5 ar 6 dalį; prašyme nurodomi pavertimo motyvai pagal 139 straipsnio 1 dalies a ar b punktą, valstybė narė, kurios atžvilgiu prašoma atlikti pavertimą, ir prekės bei paslaugos, kurioms taikomas pavertimas. Jei pavertimo prašoma nepratęsus registracijos galiojimo, 139 straipsnio 5 dalyje numatytas trijų mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po paskutinės prašymų pratęsti galiojimą pateikimo dienos pagal 53 straipsnio 3 dalį. Prašymas atlikti pavertimą laikomas pateiktu tik tada, kai sumokėtas pavertimo mokestis.

2. Kai prašymas atlikti pavertimą susijęs su ES prekių ženklo paraiška, kuri jau buvo paskelbta, arba kai prašymas atlikti pavertimą susijęs su ES prekių ženklu, apie tokio prašymo gavimą įrašoma registre, o prašymas atlikti pavertimą paskelbiamas.

3. Tarnyba patikrina, ar pavertimas, kurį prašoma atlikti, atitinka šiame reglamente, visų pirma 139 straipsnio 1, 2, 4, 5 ir 6 dalyse ir šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas bei formalius reikalavimus, nurodytus įgyvendinimo akte, priimtame pagal šio straipsnio 6 dalį. Kai prašymui nustatytos sąlygos netenkinamos, Tarnyba nurodo pareiškėjui trūkumus. Jei per Tarnybos nustatytą laiką trūkumai nepašalinami, Tarnyba prašymą atlikti pavertimą atmeta. Jei taikoma 139 straipsnio 2 dalis, Tarnyba atmeta prašymą atlikti pavertimą kaip nepriimtą tik tų valstybių narių atžvilgiu, kurių atveju pagal tą nuostatą pavertimas negali būti atliktas. Jei per atitinkamą trijų mėnesių laikotarpį nesumokamas pavertimo mokestis pagal 139 straipsnio 4, 5 ar 6 dalį, Tarnyba pareiškėjui praneša, kad prašymas atlikti pavertimą laikomas nepateiktu.

4. Jei Tarnyba arba ES prekių ženklų teismas atsisakė registruoti ES prekių ženklo paraišką arba paskelbė ES prekių ženklą negaliojančiu remdamasis absoliučiais pagrindais nurodydamas valstybės narės kalbą, visų valstybių narių, kuriose ta kalba yra viena iš oficialiųjų kalbų, atveju pavertimo galimybė atmetama pagal 139 straipsnio 2 dalį. Jei Tarnyba arba ES prekių ženklų teismas atsisakė registruoti ES prekių ženklo paraišką arba paskelbė ES prekių ženklą negaliojančiu remdamasis absoliučiais pagrindais, kurie, kaip nustatyta, taikomi visoje Sąjungoje, arba remdamasi ankstesniu ES prekių ženklu ar kita Sąjungos pramoninės nuosavybės teise, pavertimo galimybė pagal 139 straipsnio 2 dalį atmetama visų valstybių narių atžvilgiu.

5. Jei prašymas atlikti pavertimą atitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytus reikalavimus, Taryba perduoda prašymą atlikti pavertimą ir 111 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis valstybių narių centriniams pramoninės nuosavybės tarnyboms, įskaitant Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybą, kurių atveju prašymas buvo nustatytas priimtinu. Tarnyba praneša pareiškėjui perdavimo datą.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:

a) išsami informacija, kuri turi būti pateikta prašyme atlikti ES prekių ženklo paraiškos arba registruoto ES prekių ženklo pavertimą nacionaline prekių ženklo paraiška pagal 1 dalį;

b) išsami informacija, kuri turi būti pateikta skelbiant prašymą atlikti pavertimą pagal 2 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

141 straipsnis

Formalūs reikalavimai pavertimui

1. Bet kuri centrinės pramoninės nuosavybės tarnyba, kuriai paduodamas prašymas dėl pavertimo, gali gauti iš Tarnybos visą papildomą informaciją, susijusią su prašymu, leidžiančią tai tarnybai priimti sprendimą dėl atlikus pavertimą atsirasiančio nacionalinio prekių ženklo.

2. ES prekių ženklo paraiškai arba ES prekių ženklu, perduotam pagal 140 straipsnį, netaikomi nacionalinės teisės numatyti formalūs reikalavimai, kurie skiriasi nuo šiame reglamente ar pagal šį reglamentą priimtuose aktuose keliamų reikalavimų arba juos papildo.

3. Kiekviena centrinė pramoninės nuosavybės tarnyba, kuriai buvo perduotas prašymas, gali pareikalauti, kad ne trumpiau kaip per du mėnesius pareiškėjas:
- sumokėtų įmoką už nacionalinės paraiškos padavimą;
 - pristatytų prašymo ir kartu su juo paduodamų dokumentų vertimą į vieną iš valstybinių (oficialiųjų) tos valstybės kalbų;
 - nurodytų susirašinėjimui skirtą adresą toje valstybėje;
 - pristatytų tiek prekių ženklų vaizdo kopijų, kiek toje valstybėje yra reikalaujama.

XII SKYRIUS

TARNYBA

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

142 straipsnis

Teisinis statusas

- Tarnyba yra Sąjungos agentūra. Ji yra juridinis asmuo.
- Kiekvienoje valstybėje narėje Tarnyba naudojami plačiausiu jos įstatymuose juridiniams asmenims numatytu teisnumu; konkrečiai ji gali įsigyti kilnojamojo ir nekilnojamojo turto, juo disponuoti ir būti teismo proceso šalimi.
- Tarnybai atstovauja jos vykdomasis direktorius.

143 straipsnis

Personalas

- Nedarant poveikio šio reglamento 166 straipsnio taikymui Apeliacinės tarybos nariams, Tarnybos personalui taikomi Tarnybos nuostatai, įdarbinimo sąlygos ir tiems Tarnybos nuostatomis bei įdarbinimo sąlygoms įgyvendinti skirtos Sąjungos institucijų susitarimu priimtos taisyklės.
- Nedarant poveikio 1 daliai, Tarnyba gali pasitelkti delegaliuosius nacionalinius ekspertus arba kitus Tarnyboje nedirbančius darbuotojus. Valdančioji taryba priima sprendimą, kuriame nustatomos nacionalinių ekspertų delegavimo į Tarnybą taisyklės.

144 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

Tarnybai ir jos darbuotojams taikomas Sąjungos privilegijų ir imunitetų protokolai.

145 straipsnis

Atsakomybė

- Sutartinę Tarnybos atsakomybę reglamentuoja konkrečiai sutarčiai taikytina teisė.
- Teisingumo Teismas kompetentingas priimti sprendimus pagal kiekvieną Tarnybos sudarytoje sutartyje esančią arbitražinę išlygą.

3. Esant ne sutartinei atsakomybei Tarnyba, vadovaudamasi bendraisiais pagrindiniais valstybių narių teisės principais, atlygina bet kokius savo skyrių arba tarnautojų tarnybinių pareigų atlikimo metu padarytus nuostolius.

4. Teisingumo Teismui teisingi ginčai dėl 3 dalyje nurodytų nuostolių atlyginimo.

5. Asmeninę tarnautojų atsakomybę Tarnybai reglamentuoja Pareigūnų tarnybos nuostatai ir jiems taikomų įdarbinimo sąlygų nuostatos.

146 straipsnis

Kalbos

1. Paraiška ES prekių ženklui paduodama viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų.

2. Tarnybos kalbos yra anglų, prancūzų, vokiečių, italų ir ispanų kalbos.

3. Pareiškėjas nurodo antrąją kalbą, kuri turi būti Tarnybos kalba, ir kuri jam yra tinkama kaip galima protestų, panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu bylų nagrinėjimo kalba.

Jeigu paraiška buvo paduota tokia kalba, kuri nėra viena iš Tarnybos kalbų, Tarnyba pasirūpina, kad, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje, ji būtų išversta į pareiškėjo nurodytą kalbą.

4. Jeigu pareiškėjas ES prekių ženklui yra vienintelė prieš Tarnybą pradėtos bylos šalis, proceso kalba yra ta kalba, kuria buvo paduota paraiška ES prekių ženklui. Jeigu paraiška buvo paduota tokia kalba, kuri nėra viena iš Tarnybos kalbų, Tarnyba rašytinius pranešimus pareiškėjui gali siųsti antrąja pareiškėjo paraiškoje nurodyta kalba.

5. Protestas ir prašymas panaikinti arba paskelbti negaliojančiu pateikiami viena iš Tarnybos kalbų.

6. Nedarant poveikio 5 daliai:

a) visi prašymai arba pareiškimai, susiję su ES prekių ženklo paraiška, gali būti pateikiami ta kalba, kuria buvo paduota ES prekių ženklo paraiška, arba antrąja kalba, kurią pareiškėjas nurodė savo paraiškoje;

b) visi prašymai arba pareiškimai, susiję su registruotu ES prekių ženklu, gali būti pateikiami viena iš Tarnybos kalbų.

Tačiau kai prašymas pateikiamas naudojantis Tarnybos pateikta forma, nurodyta 100 straipsnio 2 dalyje, galima naudoti bet kuria iš Sąjungos oficialiųjų kalbų parengtą formą, su sąlyga, kad jos tekstinės dalys pildomos viena iš Tarnybos kalbų.

7. Jeigu 5 dalyje nustatyta tvarka pasirinkta pranešimo apie protestą arba prašymo panaikinti ar paskelbti negaliojančiu kalba yra pareiškėjo prekių ženklui vartojama kalba arba paraiškos padavimo metu nurodyta antroji kalba, ta kalba yra bylų nagrinėjimo kalba.

Jeigu 5 dalyje nustatyta tvarka pasirinkta pranešimo apie protestą arba prašymo panaikinti ar paskelbti negaliojančiu kalba nėra nei paraiškoje prekių ženklui vartojama kalba, nei paraiškos padavimo metu nurodyta antroji kalba, reikalaujama, kad protestą pateikianti šalis arba panaikinimo ar paskelbimo negaliojančiu siekianti šalis savo išsamiu parengtų savo prašymo vertimą arba į paraiškoje prekių ženklui vartojamą kalbą, jeigu tai yra viena iš Tarnybos kalbų, arba į antrąją kalbą, nurodytą paduodant paraišką. Vertimas parengiamas per vieną mėnesį nuo protesto laikotarpio pabaigos arba nuo prašymo panaikinti arba paskelbti negaliojančiu pateikimo datos. Tada bylos nagrinėjimo kalba tampa ta kalba, į kurią buvo išverstas prašymas.

8. Protesto, panaikinimo, paskelbimo negaliojančiu arba apeliacinių bylų šalys gali susitarti dėl bylos nagrinėjimo kita oficialiąja Sąjungos kalba.

9. Nedarant poveikio 4 ir 8 dalims ir jeigu nenustatyta kitaip, vykdant rašytines procedūras Tarnyboje šalys gali naudoti bet kurią iš Tarnybos kalbų. Jeigu pasirenkama ne ta kalba, kuria vykdomos procedūros, per vieną mėnesį nuo dokumento originalo pateikimo dienos šalis pateikia vertimą į tą kalbą. Jeigu pareiškėjas, norintis įregistruoti ES prekių ženklą, yra vienintelė procedūrų Tarnyboje šalis, o ES prekių ženklo paraiška paduota kalba, kuri nėra viena iš Tarnybos kalbų, vertimas gali būti pateiktas ir antrąja kalba, kurią pareiškėjas yra nurodęs savo paraiškoje.

10. Vykdomasis direktorius nustato, koku būdu vertimai turi būti patvirtinami.

11. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:

a) kokia apimtimi rašytiniame procese Tarnyboje naudojamus patvirtinamuosius dokumentus galima teikti bet kuria iš Sąjungos kalbų ir kada reikia pateikti vertimą;

b) Tarnybai pateiktinų vertimų būtini standartai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

147 straipsnis

Paskelbimas ir įrašymas registre

1. Paraiška ES prekių ženklui, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje, ir visa kita informacija, kurią paskelbti numato šis reglamentas arba pagal šį reglamentą priimtas aktas, skelbiama visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

2. Visi įrašai registre daromi visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

3. Iškilus abejonių, autentišku laikomas tekstas Tarnyboje, kurioje buvo paduota paraiška ES prekių ženklui, vartojama kalba parengtas tekstas. Jeigu paraiška buvo paduota viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kuri nėra viena iš Tarnyboje vartojamų kalbų, autentišku laikomas antrąja pareiškėjo nurodyta kalba parengtas tekstas.

148 straipsnis

Vertimo paslaugos

Tarnybos funkcionavimui reikalingas vertimo paslaugas teikia Europos Sąjungos įstaigų Vertimo centras.

149 straipsnis

Skaidrumas

1. Tarnybos saugomiems dokumentams taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

2. Valdančioji taryba priima išsamias Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymo taisykles.

3. Sprendimai, kuriuos Tarnyba priima pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį, gali būti apskųsti Europos ombudsmenui arba dėl jų pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Teisingumo Teisme, laikantis atitinkamai SESV 228 ir 263 straipsniuose nustatytų sąlygų.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

4. Tarnybos vykdomam asmens duomenų tvarkymui taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾.

150 straipsnis

Įslaptintos informacijos ir neskelbtinos neišlaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtos saugumo taisyklės

Tarnyba taiko saugumo principus, išdėstytus Europos Sąjungos įslaptintos informacijos (ESIĮ) ir neskelbtinos neišlaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtose Komisijos saugumo taisyklėse, kaip nustatyta Komisijos sprendimuose (ES, Euratomas) 2015/443 ⁽²⁾ ir 2015/444 ⁽³⁾. Saugumo principai taikomi, *inter alia*, keitimosi tokia informacija, jos tvarkymo ir saugojimo nuostatomis.

2 SKIRSNIS

Tarnybos užduotys ir bendradarbiavimas siekiant skatinti konvergenciją

151 straipsnis

Tarnybos užduotys

1. Tarnybai nustatomos šios užduotys:
 - a) šiuo reglamentu nustatytos ES prekių ženklų sistemos administravimas ir populiarinimas;
 - b) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 6/2002 ⁽⁴⁾ nustatytos Europos Sąjungos dizaino sistemos administravimas ir populiarinimas;
 - c) prekių ženklų ir dizaino srityse taikomos praktikos ir priemonių konvergencijos skatinimas, bendradarbiaujant su valstybių narių centrinėmis pramoninės nuosavybės tarnybomis, įskaitant Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybą;
 - d) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 386/2012 ⁽⁵⁾ nurodytos užduotys;
 - e) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/28/ES ⁽⁶⁾ jai nustatytos užduotys.
2. Vykdydama 1 dalyje jai priskirtas užduotis, Tarnyba bendradarbiauja su institucijomis, valdžios institucijomis, įstaigomis, pramoninės nuosavybės tarnybomis, tarptautinėmis ir nevyriausybinėmis organizacijomis.
3. Tarnyba gali teikti savanoriškas mediacijos paslaugas, kad padėtų šalims pasiekti draugišką susitarimą.

152 straipsnis

Bendradarbiavimas siekiant skatinti praktikos ir priemonių konvergenciją

1. Tarnyba ir valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos bei Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyba bendradarbiauja tarpusavyje, siekdamos skatinti praktikos ir priemonių konvergenciją prekių ženklų ir dizaino srityje.

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimas (ES, Euratomas) 2015/443 dėl saugumo Komisijoje (OL L 72, 2015 3 17, p. 41).

⁽³⁾ 2015 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimas (ES, Euratomas) 2015/444 dėl ES įslaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (OL L 72, 2015 3 17, p. 53).

⁽⁴⁾ 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002 1 5, p. 1).

⁽⁵⁾ 2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 386/2012 dėl su intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimu susijusių užduočių pavidimo Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklai ir dizainas), įskaitant Europos intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų stebėsenos centro sudarymą iš viešojo ir privačiojo sektorių atstovų (OL L 129, 2012 5 16, p. 1).

⁽⁶⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/28/ES dėl tam tikro leistino nenustatytų autorių teisių kūrinių naudojimo (OL L 299, 2012 10 27, p. 5).

Nedarant poveikio 3 daliai, šis bendradarbiavimas visų pirma apima šias veiklos sritis:

- a) bendrų ekspertizės standartų rengimą;
- b) bendrų ar sujungtų duomenų bazių ir portalų, skirtų susipažinimui su informacija, jos paieškai ir klasifikacijai Sąjungos mastu, kūrimą;
- c) nuolatinį duomenų ir informacijos teikimą ir keitimąsi jais, įskaitant duomenų ir informacijos teikimą b punkte nurodytoms duomenų bazėms ir portalams;
- d) bendrų standartų ir praktikos nustatymą, siekiant užtikrinti procedūrų ir sistemų sąveikumą visoje Sąjungoje ir didinti jų nuoseklumą, veiksmingumą ir efektyvumą;
- e) dalijimąsi informacija apie pramoninės nuosavybės teises ir procedūras, įskaitant tarpusavio paramą pagalbos tarnyboms ir informacijos centrams;
- f) keitimąsi technine kompetencija ir pagalba a–e punktuose nurodytose srityse.

2. Remdamasi vykdomojo direktoriaus pasiūlymu Valdančioji taryba apibrėžia ir koordinuoja Sąjungos ir valstybių narių interesus atitinkančius projektus 1 ir 6 dalyse nurodytose srityse ir pakviečia valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybas ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybą dalyvauti tuose projektuose.

Apibrėžiant projektą nurodomos visų dalyvaujančių valstybių narių pramoninės nuosavybės tarnybų, Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybos ir Tarnybos konkrečios pareigos ir atsakomybė. Tarnyba konsultuojasi su naudotojų atstovais, visų pirma projektų apibrėžimo ir jų rezultatų įvertinimo etapais.

3. Valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyba gali pasinaudoti galimybe nedalyvauti, apriboti arba laikinai sustabdyti savo bendradarbiavimą projektuose, nurodytuose 2 dalies pirmoje pastraipoje.

Pasinaudodamos pirmoje pastraipoje numatytais galimybėmis, valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyba pateikia Tarnybai rašytinį pareiškimą, kuriame paaiškina savo sprendimo priežastis.

4. Įsipareigojusios dalyvauti tam tikruose projektuose, valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyba, nedarant poveikio 3 daliai, veiksmingai dalyvauja 2 dalyje nurodytuose projektuose, siekdamos užtikrinti, kad jie būtų rengiami, veiktų, būtų sąveikūs ir būtų atnaujinami.

5. Tarnyba teikia finansinę paramą 2 dalyje nurodytiems projektams tiek, kiek tai būtina 4 dalies tikslais siekiant užtikrinti veiksmingą valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybų ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybos dalyvavimą tuose projektuose. Ta finansinė parama gali būti teikiama dotacijų ir nepiniginių įnašų forma. Bendra finansavimo suma neviršija 15 % Tarnybos metinių pajamų. Dotacijų gavėjai yra valstybių narių centrinės pramoninės nuosavybės tarnybos ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyba. Dotacijos gali būti suteikiamos neskelbiant kvietimų teikti pasiūlymus laikantis Tarnybai taikomų finansinių taisyklių ir dotacijų procedūrų principų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾.

6. Tarnyba ir atitinkamos valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos savanoriškai tarpusavyje bendradarbiauja, siekdamos didinti informuotumą apie prekių ženklų sistemą ir kovą su klastojimu. Toks bendradarbiavimas apima projektus, kuriais siekiama visų pirma įgyvendinti pripažintus standartus bei praktiką ir organizuoti švietimo bei mokomąją veiklą. Finansinė parama tiems projektams yra 5 dalyje nurodytos bendros finansavimo sumos dalis. *Mutatis mutandis* taikomos 2–5 dalys.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

3 SKIRSNIS

Valdančioji taryba

153 straipsnis

Valdančiosios tarybos funkcijos

1. Nedarant poveikio 6 skyriuje nurodytoms Biudžeto komitetui priskirtoms funkcijoms, Valdančioji taryba vykdo šias funkcijas:

- a) remdamasi vykdomojo direktoriaus pagal 157 straipsnio 4 dalies c punktą pateiktu projektu, priima Tarybos kitų metų metinę darbo programą, atsižvelgdama į Komisijos nuomonę, ir priimtą metinę darbo programą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai;
- b) remdamasi vykdomojo direktoriaus pagal 157 straipsnio 4 dalies e punktą pateiktu projektu ir atsižvelgdama į Komisijos nuomonę, vykdomajam direktoriui ir atitinkamam Europos Parlamento komitetui pasikeitus nuomonėmis, priima Tarybos daugiametę strateginę programą, į kurią įtraukiama Tarybos tarptautinio bendradarbiavimo strategija, ir priimtą daugiametę strateginę programą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai;
- c) remdamasi vykdomojo direktoriaus pagal 157 straipsnio 4 dalies g punktą pateiktu projektu, priima metinę ataskaitą ir priimtą metinę ataskaitą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams;
- d) remdamasi vykdomojo direktoriaus pagal 157 straipsnio 4 dalies h punktą pateiktu projektu, priima daugiametį personalo politikos planą;
- e) naudojami įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal 152 straipsnio 2 dalį;
- f) naudojami įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal 172 straipsnio 5 dalį;
- g) priima interesų konfliktų prevencijos ir valdymo Taryboje taisykles;
- h) laikydamosi 2 dalies, Tarybos personalo atžvilgiu naudojami įgaliojimais, kurie Tarybos nuostatais suteikiami paskyrimų tarnybai, o įdarbinimo sąlygomis suteikiami tarnybai, įgaliotai sudaryti darbo sutartis (toliau – paskyrimų tarnybos įgaliojimai);
- i) priima atitinkamas įgyvendinimo taisykles siekiant, kad įsigaliotų Tarybos nuostatai ir įdarbinimo sąlygos, laikantis Tarybos nuostatų 110 straipsnio;
- j) sudaro 158 straipsnio 2 dalyje numatytą kandidatų sąrašą;
- k) užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į vidaus ar išorės audito ataskaitų, 210 straipsnyje nurodytų vertinimų ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (toliau – OLAF) atliktų tyrimų išvadas bei rekomendacijas;
- l) su ja konsultuojamasi prieš priimant Taryboje atliekamos ekspertizės gaires ir kitais šiame reglamente numatytais atvejais;
- m) kai ji mano, kad tai būtina, teikia nuomones ir prašymus pateikti informaciją vykdomajam direktoriui ir Komisijai.

2. Vadovaudamasi Tarybos nuostatų 110 straipsniu ir įdarbinimo sąlygų 142 straipsniu, Valdančioji taryba priima sprendimą, pagrįstą Tarybos nuostatų 2 straipsnio 1 dalimi ir įdarbinimo sąlygų 6 straipsniu, dėl atitinkamų paskyrimų tarnybos įgaliojimų delegavimo vykdomajam direktoriui ir apibrėžia sąlygas, kuriomis tas paskyrimų tarnybos įgaliojimų delegavimas gali būti sustabdytas.

Vykdomajam direktoriui leidžiama tuos įgaliojimus subdeleguoti.

Kai to reikia atsižvelgiant į išimtines aplinkybes, Valdančioji taryba gali priimti sprendimą laikinai sustabdyti paskyrimų tarnybos įgaliojimų delegavimą vykdomajam direktoriui bei pastarojo įvykdytą paskyrimų tarnybos įgaliojimų subdelegavimą ir jais naudotis pati arba deleguoti juos vienam iš savo narių arba personalo nariui, kuris nėra vykdomasis direktorius.

154 straipsnis

Valdančiosios tarybos sudėtis

1. Valdančiąją tarybą sudaro po vieną kiekvienos valstybės narės atstovą, du Komisijos atstovai, vienas Europos Parlamento atstovas ir jų atitinkami pakaitiniai nariai.
2. Valdančiosios tarybos nariams, laikantis jos darbo tvarkos taisyklių, gali padėti patarėjai arba ekspertai.

155 straipsnis

Valdančiajai tarybai pirmininkaujantis asmuo

1. Valdančioji taryba iš savo narių renka pirmininkaujantį asmenį ir pirmininkaujančio asmens pavaduotoją. Valdančiajai tarybai pirmininkaujančio asmens pavaduotojas *ex officio* pakeičia pirmininkaujantį asmenį, jeigu pastarasis negali eiti savo pareigų.
2. Pirmininkaujančio asmens ir pirmininkaujančio asmens pavaduotojo kadencija yra ketveri metai. Kadencija gali būti vieną kartą pratęsta. Tačiau jeigu kuriuo nors savo kadencijos metu jie netenka Valdančiosios tarybos nario statuso, tą pačią dieną automatiškai baigiasi ir jų kadencija.

156 straipsnis

Posėdžiai

1. Valdančiosios tarybos posėdžius sušaukia jai pirmininkaujantis asmuo.
2. Vykdomasis direktorius dalyvauja svarstymuose, jeigu Valdančioji taryba nenusprendžia kitaip.
3. Eilinis Valdančiosios tarybos posėdis rengiamas bent kartą per metus. Be to, jį posėdį renkasi jai pirmininkaujančio asmens iniciatyva arba Komisijos ar vieno trečdalių valstybių narių prašymu.
4. Valdančioji taryba priima darbo tvarkos taisykles.
5. Valdančioji taryba sprendimus priima absoliučiąja savo narių balsų dauguma. Tačiau priimant sprendimus, kuriuos Valdančioji taryba įgaliota priimti pagal 153 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, 155 straipsnio 1 dalį ir 158 straipsnio 2 ir 4 dalis, reikalinga dviejų trečdalių jos narių balsų dauguma. Abiem atvejais kiekvienas narys turi po vieną balsą.
6. Valdančioji taryba į savo posėdžius gali kviešti stebėtojus.
7. Valdančiosios tarybos sekretoriato funkcijas vykdo Tarnyba.

4 SKIRSNIS

Vykdomasis direktorius

157 straipsnis

Vykdomojo direktoriaus funkcijos

1. Tarnybai vadovauja vykdomasis direktorius. Vykdomasis direktorius yra atskaitingas Valdančiajai tarybai.
2. Nedarant poveikio Komisijos, Valdančiosios tarybos ir Biudžeto komiteto įgaliojimams, vykdomasis direktorius savo pareigas vykdo nepriklausomai ir nesiekia gauti Vyriausybės ar jokios kitos įstaigos nurodymų ir jais nesivadovauja.
3. Vykdomasis direktorius yra teisinis Tarnybos atstovas.
4. Vykdomasis direktorius visų pirma vykdo šias funkcijas, kurios gali būti deleguotos:
 - a) imasi visų būtinų veiksmų, įskaitant administracinių vidaus tvarkos taisyklių priėmimą ir pranešimų skelbimą, reikalingų Tarnybos veikimui užtikrinti;
 - b) įgyvendina Valdančiosios tarybos priimtus sprendimus;

- c) rengia metinės darbo programos projektą, kuriame nurodomi numatomi kiekvienos veiklos srities žmogiškieji ir finansiniai ištekliai, ir po konsultacijų su Komisija pateikia jį Valdančiajai tarybai;
- d) teikia Valdančiajai tarybai pasiūlymus pagal 152 straipsnio 2 dalį;
- e) rengia daugiametės strateginės programos, į kurią įtraukiama Tarnybos tarptautinio bendradarbiavimo strategija, projektą ir po konsultacijų su Komisija bei pasikeitimo nuomonėmis su atitinkamu Europos Parlamento komitetu pateikia jį Valdančiajai tarybai;
- f) įgyvendina metinę darbo programą bei daugiametę strateginę programą ir jų įgyvendinimo ataskaitas teikia Valdančiajai tarybai;
- g) rengia Tarnybos veiklos metinę ataskaitą ir teikia ją tvirtinti Valdančiajai tarybai;
- h) rengia daugiametės personalo politikos plano projektą ir po konsultacijų su Komisija teikia jį Valdančiajai tarybai;
- i) rengia veiksmų planą, kuriame atsižvelgiama į vidaus ar išorės audito ataskaitų ir vertinimų, taip pat į OLAF atliktų tyrimų išvadas, ir du kartus per metus Komisijai bei Valdančiajai tarybai teikia padarytos pažangos ataskaitas;
- j) užtikrina, kad būtų saugomi Sąjungos finansiniai interesai taikant sukčiavimo, korupcijos bei kitos neteisėtos veiklos prevencijos priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus ir, jei nustatoma pažeidimų, susigrąžinant neteisėtai išmokėtas sumas, ir prireikus taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines bei finansines sankcijas;
- k) rengia Tarnybos kovos su sukčiavimu strategiją ir teikia ją tvirtinti Biudžeto komitetui;
- l) kad būtų užtikrintas vienodas šio reglamento taikymas, prireikus teikia teisinius klausimus išplėstinei Apeliacinei tarybai (toliau – Didžioji taryba), visų pirma jei Apeliacinės tarybos tuo klausimu priėmė skirtingus sprendimus;
- m) sudaro Tarnybos pajamų ir išlaidų sąmatas ir vykdo biudžetą;
- n) naudojami Valdančiosios tarybos pagal 153 straipsnio 1 dalies h punktą jam suteiktais įgaliojimais personalo klausimais;
- o) naudojami įgaliojimais, kurie jam suteikti pagal 31 straipsnio 3 dalį, 34 straipsnio 5 dalį, 35 straipsnio 3 dalį, 94 straipsnio 2 dalį, 97 straipsnio 5 dalį, 98, 100, 101 straipsnius, 111 straipsnio 4 dalį, 112 straipsnio 3 dalį, 114 straipsnio 5 dalį, 115, 116 straipsnius, 120 straipsnio 4 dalį, 146 straipsnio 10 dalį, 178 straipsnį, 179 straipsnio 1 dalį, 180 straipsnio 2 dalį ir 181 straipsnį laikydamasis šiame reglamente ir pagal šį reglamentą priimtuose aktuose nustatytų kriterijų.

5. Vykdomajam direktoriui padeda vienas ar daugiau vykdomojo direktoriaus pavaduotojų. Jeigu vykdomojo direktoriaus nėra arba jis negali eiti savo pareigų, Valdančiosios tarybos nustatyta tvarka jį pakeičia vykdomojo direktoriaus pavaduotojas arba vienas iš vykdomojo direktoriaus pavaduotojų.

158 straipsnis

Vykdomojo direktoriaus paskyrimas, atleidimas iš pareigų ir kadencijos pratęsimas

1. Vykdomasis direktorius įdarbinamas kaip Tarnybos laikinasis darbuotojas pagal Įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktą.
2. Vykdomąjį direktorių iš Valdančiosios tarybos pasiūlytų kandidatų sąrašo taikydama viešą ir skaidrią atrankos procedūrą skiria Taryba, sprenddama paprastąją balsų daugumą. Prieš jį paskiriant, Valdančiosios tarybos atrinktas kandidatas gali būti pakviestas padaryti pareiškimą kompetentingame Europos Parlamento komitete ir atsakyti į jo narių užduotus klausimus. Sudarant sutartį su vykdomuoju direktoriumi Tarnybai atstovauja Valdančiajai tarybai pirmininkaujantis asmuo.

Vykdomasis direktorius gali būti atleistas iš pareigų tik Tarybos sprendimu, kurį ji priima remdamasi Valdančiosios tarybos pasiūlymu.

3. Vykdomojo direktoriaus kadencija – penkeri metai. Iki to laikotarpio pabaigos Valdančioji taryba atlieka įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į vykdomojo direktoriaus veiklos rezultatų vertinimą ir į būsimas Tarnybos užduotis bei sprendinius klausimus.

4. Atsižvelgdama į 3 dalyje nurodytą įvertinimą, Taryba gali vieną kartą ir ne ilgiau kaip penkeriems metams pratęsti vykdomojo direktoriaus kadenciją.
5. Vykdomasis direktorius, kurio kadencija buvo pratęsta, pasibaigus visai jo kadencijai nebegali dalyvauti kitoje atrankos į tas pačias pareigas procedūroje.
6. Vykdomojo direktoriaus pavaduotojas arba vykdomojo direktoriaus pavaduotojai skiriami ir atleidžiami iš pareigų taip, kaip numatyta 2 dalyje, pasikonsultavus su vykdomuoju direktoriumi ir, kai taikoma, su išrinktuoju vykdomuoju direktoriumi. Vykdomojo direktoriaus pavaduotojo kadencija – penkeri metai. Taryba, pasikonsultavusi su vykdomuoju direktoriumi, gali ją pratęsti vieną kartą ir ne ilgiau kaip penkeriems metams.

5 SKIRSNIS

Procedūrų įgyvendinimas

159 straipsnis

Kompetencija

Priimti sprendimus šiame reglamente nurodytų procedūrų klausimais yra kompetentingi:

- a) ekspertai;
- b) Protestų skyriai;
- c) už registrą atsakingas departamentas;
- d) Anuliavimo skyriai;
- e) Apeliacinė taryba;
- f) bet kuris kitas tuo tikslu vykdomojo direktoriaus paskirtas padalinys ar asmuo.

160 straipsnis

Ekspertai

Ekspertas yra atsakingas už Tarnybos vardu priimamus sprendimus dėl paraiškų įregistruoti ES prekių ženklus, tarp jų ir 41, 42, 76 ir 85 straipsniuose nurodytais klausimais, išskyrus atvejus, kai už tai yra atsakingas Protestų skyrius.

161 straipsnis

Protestų skyriai

1. Protestų skyrius yra atsakingas už sprendimus, priimamus dėl protestų prieš ES prekių ženklų registravimą.
2. Protestų skyrių sprendimai priimami trijų narių grupėmis. Bent vienas iš šių narių privalo turėti teisininko kvalifikaciją. Sprendimus, susijusius su išlaidomis arba procedūromis, priima vienas narys.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokių tiksliai rūšių sprendimus turi priimti vienas narys. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

162 straipsnis

Už registrą atsakingas departamentas

1. Už registrą atsakingas departamentas yra atsakingas už sprendimų dėl registro įrašų priėmimą.

2. Be to, jis yra atsakingas už 120 straipsnio 2 dalyje nurodyto profesionalių atstovų sąrašo tvarkymą.
3. Departamento sprendimus priima vienas jo narys.

163 straipsnis

Anuliavimo skyriai

1. Anuliavimo skyrius yra atsakingas už priėmimą sprendimų, susijusių su:
 - a) prašymais panaikinti ES prekių ženklą arba paskelbti jį negaliojančiu;
 - b) prašymais perleisti ES prekių ženklą, kaip numatyta 21 straipsnyje.
2. Anuliavimo skyrių sprendimai priimami trijų narių grupėmis. Bent vienas iš šių narių privalo turėti teisininko kvalifikaciją. Sprendimus, susijusius su išlaidomis arba su procedūromis, kaip nurodyta pagal 161 straipsnio 2 dalį priimtuose aktuose, priima vienas narys.

164 straipsnis

Bendroji kompetencija

Šiuo reglamentu reikalaujamas sprendimus, kurie nepriklauso ekspertų, Protestų skyriaus, Anuliavimo skyriaus arba už registrą atsakingo departamento kompetencijai, priima bet kuris vykdomojo direktoriaus tuo tikslu paskirtas pareigūnas ar padalinys.

165 straipsnis

Apeliacinės tarybos

1. Apeliacinės tarybos yra atsakingos už sprendimus, priimamus dėl apeliacijų, kurios paduotos dėl sprendimų, priimtų pagal 160–164 straipsnius.
2. Apeliacinių tarybų sprendimus priima trys nariai, iš kurių bent du privalo turėti teisininko kvalifikaciją. Tam tikrais konkrečiais atvejais sprendimus priima Didžioji taryba, kuriai pirmininkauja Apeliacinių tarybų pirmininkas, arba vienas narys, turintis teisininko kvalifikaciją.
3. Didžiosios tarybos jurisdikcijai priklausančios specialios bylos nustatomos, atsižvelgiant į bylos teisinį sudėtingumą ar svarbą arba specifines tai pagrindžiančias aplinkybes. Tokias bylas Didžiąjai tarybai gali perduoti:
 - a) Apeliacinių tarybų organas, nurodytas 166 straipsnio 4 dalies a punkte; arba
 - b) bylą nagrinėjanti taryba.
4. Didžioji taryba taip pat yra įpareigota teikti pagrįstas nuomones dėl teisės klausimų, kuriuos jai pateikia vykdomasis direktorius pagal 157 straipsnio 4 dalies 1 punktą.
5. Vieno nario kompetencijai priklausantys konkretūs atvejai nustatomi atsižvelgiant į nepakankamą iškeltų teisinių arba faktiškų klausimų sudėtingumą, nedidelę individualaus atvejo svarbą arba kitų konkrečių aplinkybių nebuvimą. Dėl bylos paskyrimo vienam nariui minėtais atvejais sprendžia bylą nagrinėjanti Taryba

166 straipsnis

Apeliacinių tarybų narių nepriklausomumas

1. Apeliacinių tarybų pirmininkas ir taryboms pirmininkaujantys asmenys skiriami penkerių metų kadencijai, laikantis 158 straipsnyje nustatytos vykdomojo direktoriaus skyrimo tvarkos. Šios kadencijos metu jie negali būti atleisti iš pareigų, nebent tam yra svarbių priežasčių ir Teisingumo Teismas juos paskyrusios institucijos teikimu priima sprendimą dėl atleidimo iš pareigų.

2. Valdančiajai tarybai teigiamai įvertinus Apeliacinių tarybų pirmininko veiklą, jo kadencija gali būti vieną kartą pratęsta papildomam penkerių metų laikotarpiui arba iki pensinio amžiaus, jei toks amžius sukanka naujos kadencijos metu.
3. Valdančiajai tarybai teigiamai įvertinus Apeliacinėms taryboms pirmininkaujančių asmenų veiklą ir pasikonsultavus su Apeliacinių tarybų pirmininku, jų kadencija gali būti pratęsiama papildomiems penkerių metų laikotarpiais arba iki pensinio amžiaus, jei toks amžius sukanka naujos kadencijos metu.
4. Apeliacinių tarybų pirmininkas vykdo šias vadovaujamas ir organizacines funkcijas:
 - a) pirmininkauja Apeliacinių tarybų prezidiumui (toliau – prezidiumas), atsakingam už tarybų taisyklių nustatymą ir darbo organizavimą;
 - b) užtikrina prezidiumo sprendimų įgyvendinimą;
 - c) skiria bylas tarybai, remdamasis prezidiumo nustatytais objektyviais kriterijais;
 - d) vykdomajam direktoriui perduoda tarybų išlaidų poreikius, kad būtų galima sudaryti išlaidų sąmatas.

Apeliacinių tarybų pirmininkas pirmininkauja Didžiajai tarybai.

5. Apeliacinių tarybų narius penkerių metų laikotarpiui skiria Valdančioji taryba. Valdančiajai tarybai teigiamai įvertinus jų veiklą ir pasikonsultavus su Apeliacinių tarybų pirmininku, jų kadencija gali būti pratęsiama papildomiems penkerių metų laikotarpiais arba iki pensinio amžiaus, jei toks amžius sukanka naujos kadencijos metu.
6. Apeliacinių tarybų nariai negali būti atleisti iš pareigų, nebent tam yra svarbių priežasčių; sprendimą dėl atleidimo iš pareigų priima Teisingumo Teismas, kai bylą jam perduoda Valdančioji taryba, remdamasi Apeliacinių tarybų pirmininko rekomendacija ir pasikonsultavus su taryba, kuriai priklauso atitinkamas narys, pirmininkaujančiu asmeniu.
7. Apeliacinių tarybų pirmininkas ir Apeliacinėms taryboms pirmininkaujantys asmenys bei jų nariai yra nepriklausomi. Priimdami sprendimus jie neprivalo vykdyti jokių nurodymų.
8. Didžiosios tarybos priimti sprendimai dėl apeliacijų ar jos nuomonės teisės klausimais, kuriuos jai pateikia vykdomasis direktorius pagal 165 straipsnį, yra privalomi 159 straipsnyje išvardytiems Tarnybos sprendimų priėmimo organams.
9. Apeliacinių tarybų pirmininkas ir Apeliacinėms taryboms pirmininkaujantys asmenys bei jų nariai negali būti ekspertais arba Protestų skyrių, už registrą atsakingo departamento arba Anuliavimo skyrių nariais.

167 straipsnis

Apeliacinių tarybų prezidiumas ir Didžioji taryba

1. Prezidiumą sudaro jam pirmininkaujantis Apeliacinių tarybų pirmininkas, taryboms pirmininkaujantys asmenys ir tarybų nariai, kuriuos kiekvieniems kalendoriniams metams renka visi tarybų nariai iš visų narių sąrašo, išskyrus Apeliacinių tarybų pirmininką ir taryboms pirmininkaujančius asmenis. Tokiu būdu išrinktų tarybų narių skaičius sudaro ketvirtį tarybų narių skaičiaus, be Apeliacinių tarybų pirmininko ir taryboms pirmininkaujančių asmenų, prireikus suapvalinant tą skaičių iki artimiausio didesnio sveiko skaičiaus.
2. 165 straipsnio 2 dalyje nurodytą Didžiąją tarybą sudaro devyni nariai, įskaitant Apeliacinių tarybų pirmininką, taryboms pirmininkaujančius asmenis, prieš bylos perdavimą Didžiajai tarybai paskirtą pranešėją (jei jis buvo paskirtas) ir narius, rotacijos principu atrinktus iš sąrašo, į kurį įtraukti visi Apeliacinių tarybų nariai, išskyrus Apeliacinių tarybų pirmininką ir taryboms pirmininkaujančius asmenis.

*168 straipsnis***Igaliojimų delegavimas**

Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami igaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose išsamiai apibrėžiamas Apeliacinių tarybų darbo organizavimas, įskaitant prezidiumo įsteigimą ir jo vaidmenį, Didžiosios tarybos sudėtį ir taisykles dėl kreipimosi į ją, ir apibrėžiamos sąlygos, kuriomis sprendimus turi priimti vienas narys pagal 165 straipsnio 2 ir 5 dalis.

*169 straipsnis***Nušalinimas ir protestas**

1. Ekspertai ir Tarnyboje įsteigtų skyrių nariai ar Apeliacinių tarybų nariai negali dalyvauti procedūroje, jeigu yra kokių nors būdu asmeniškai suinteresuoti jos eiga arba jeigu anksčiau yra dalyvavę procedūroje kaip vienos iš šalių atstovai. Du iš trijų Protestų skyriaus darbuotojų negali būti dalyvavę atliekant paraiškos ekspertizę. Anuliavimo skyrių darbuotojai negali dalyvauti procedūroje, jeigu jie yra dalyvavę priimant galutinį sprendimą registracijos ar protesto procedūrose. Apeliacinių tarybų nariai negali dalyvauti nagrinėjant apeliacijas, jeigu jie yra dalyvavę priimant sprendimą, kuris buvo apskųstas.
2. Jeigu dėl vienos iš 1 dalyje nurodytų arba dėl kokių kitų priežasčių skyriaus darbuotojo arba Apeliacinės tarybos nario nuomone, jis neturėtų dalyvauti kokioje nors procedūroje, apie tai jis privalo pranešti atitinkamai skyriui arba Tarybai.
3. Dėl kurios nors iš 1 dalyje nurodytų priežasčių arba įtarusi šališkumą bet kuri šalis gali pareikšti prieštaravimą dėl skyrių ekspertų arba Apeliacinės tarybos narių dalyvavimo. Prieštaravimas nepriimamas, jeigu šalis, nors ir žinodama jo priežastį, jau yra ėmusis procesinių priemonių. Ekspertų arba narių tautybė negali būti jokių prieštaravimų pagrindu.
4. Skyriai ir Apeliacinės tarybos suinteresuotiems nariams nedalyvaujant nusprendžia, kokių veiksmų reikia imtis 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais. Priimant tokį sprendimą nusišalinęs narys arba narys, prieš kurio dalyvavimą prieštaraujama, skyriuje arba Apeliacinėje taryboje pakeičiamas jo pavaduotojo.

*170 straipsnis***Mediacijos centras**

1. 151 straipsnio 3 dalies tikslais Tarnyba gali įsteigti Mediacijos centrą (toliau – Centras).
2. Bet kuris fizinis ar juridinis asmuo gali savanoriškai naudotis Centro paslaugomis, siekdamas taikiai abipusiu susitarimu išspręsti ginčus, remdamasis šiuo reglamentu ar Reglamentu (EB) Nr. 6/2002.
3. Šalys kreipiasi dėl mediacijos pateikdamos bendrą prašymą. Prašymas laikomas pateiktu tik tada, kai sumokama atitinkama rinkliava. Vykdomasis direktorius nustato mokėtiną sumą pagal 178 straipsnio 1 dalį.
4. Tais atvejais, kai ginčai yra nagrinėjami Protesto skyriuose, Anuliavimo skyriuose arba Tarnybos Apeliacinėse tarybose, bendras mediacijos prašymas gali būti pateiktas bet kuriuo metu po to, kai buvo pateiktas protestas, prašymas panaikinti ženklą ar prašymas paskelbti jį negaliojančiu arba apeliacija dėl Protesto skyrių ar Anuliavimo skyrių sprendimų.
5. Atitinkamos procedūros sustabdomos, o terminų, išskyrus taikytino mokesčio sumokėjimo terminus, skaičiavimas pertraukiamas nuo bendro mediacijos prašymo pateikimo dienos. Terminai toliau skaičiuojami nuo dienos, kurią atnaujinamos procedūros.

6. Šalių paprašoma iš 12 dalyje nurodyto sąrašo bendrai paskirti mediatorių, nurodžiusį, kad jis moka kalbą, kuria atitinkamu atveju vykdoma mediacija. Jei šalys po prašymo tai padaryti per 20 dienų mediatoriaus nepaskiria, laikoma, kad mediacija nepavyko.
7. Šalys ir mediatorius mediacijos susitarime patvirtina išsamią mediacijos tvarką.
8. Mediatorius užbaigia mediacijos procedūras tuomet, kai tik šalys pasiekia susitarimą arba viena iš šalių pareiškia, kad nori nutraukti mediacijos procedūras, arba mediatorius nustato, kad šalims tokio susitarimo pasiekti nepavyko.
9. Užbaigus mediacijos procedūras, mediatorius apie tai iš karto informuoja šalis ir atitinkamą Tarnybos organą.
10. Mediacijos metu vedamos diskusijos ir derybos visiems mediacijoje dalyvaujantiems asmenims, visų pirma mediatoriui, šalims ir jų atstovams, yra konfidencialios. Visi mediacijos metu pateikti dokumentai ir informacija laikomi atskirai nuo kitų Tarnybos nagrinėjamų bylų ir nėra tų bylų dalis.
11. Mediacija vykdoma viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, dėl kurios turi susitarti šalys. Kai mediacija yra susijusi su Tarnybos nagrinėjamais ginčais, mediacija vykdoma Tarnybos procedūrų kalba, jei šalys nesusitaria kitaip.
12. Tarnyba sudaro mediatorių, padedančių šalims spręsti ginčus, sąrašą. Mediatoriai turi būti nepriklausomi ir turėti reikiamą kompetenciją bei patirtį. Į sąrašą gali būti įtraukti tiek Tarnyboje įdarbinti, tiek neįdarbinti mediatoriai.
13. Vykdydami savo pareigas mediatoriai yra nešališki; po savo paskyrimo jie deklaruoja apie bet kokią esamą ar numanomą interesų konfliktą. 159 straipsnyje išvardytų Tarnybos sprendimų priėmimo organų nariai nedalyvauja mediacijoje dėl bylos, kurioje jie:
 - a) buvo anksčiau susiję su procedūromis, kurioms taikoma mediacija;
 - b) tose procedūrose turi asmeninių interesų; arba
 - c) jau anksčiau dalyvavo kaip vienos iš šalių atstovai.
14. Mediatoriai kaip 159 straipsnyje išvardytų Tarnybos sprendimų priėmimo organų nariai nedalyvauja procedūrose, atnaujintose nepavykus mediacijai.
15. Tarnyba gali bendradarbiauti su kitomis pripažintomis nacionalinėmis ar tarptautinėmis įstaigomis, užsiimančiomis mediacija.

6 SKIRSNIS

Biudžetas ir finansų kontrolė

171 straipsnis

Biudžeto komitetas

1. Biudžeto komitetas atlieka jam šiame skyriuje priskirtas funkcijas.
2. Biudžeto komitetui *mutatis mutandis* taikomi 154 ir 155 straipsniai, 156 straipsnio 1–4 ir 5 dalys, kiek tai susiję su pirmininkaujančio asmens ir pirmininkaujančio asmens pavaduotojų rinkimais, bei 156 straipsnio 6 ir 7 dalys.
3. Biudžeto komitetas sprendimus priima absoliučiąja savo narių balsų dauguma. Tačiau priimant sprendimus, kuriuos Biudžeto komitetas įgaliotas priimti pagal 173 straipsnio 3 dalį ir 177 straipsnį, reikalinga dviejų trečdalių jo narių balsų dauguma. Abiem atvejais kiekvienas narys turi po vieną balsą.

172 straipsnis

Biudžetas

1. Visų Tarnybos pajamų ir išlaidų sąmatos rengiamos kiekvieniems finansiniams metams ir nurodomos Tarnybos biudžete. Kiekvieni finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais.

2. Biudžete nurodytos pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos.
 3. Nedarant poveikio kitoms pajamų rūšims, pajamas sudaro visi pagal šio reglamento I priedą mokėtini mokesčiai, visi mokesčiai, numatyti Reglamente (EB) Nr. 6/2002, visi pagal Madrido protokolą mokėtini mokesčiai už tarptautinę registraciją, kurioje nurodoma Sąjunga, ir kiti mokėjimai Madrido protokolo Susitariančiosioms Šalims, visi pagal Ženevos aktą, nurodytą Reglamente (EB) Nr. 6/2002 106c straipsnyje, mokėtini mokesčiai už tarptautinę registraciją, kurioje nurodoma Sąjunga, ir kiti mokėjimai Ženevos akto Susitariančiosioms Šalims, taip pat, kiek tai būtina, subsidija, įrašyta į Sąjungos bendrojo biudžeto Komisijos skirsnio specialią kategoriją.
 4. Kiekvienais metais Tarnyba kompensuoja valstybių narių centrinių pramoninės nuosavybės tarnybų, Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybos ir visų kitų atitinkamų tarnybų, kurias turi paskirti valstybės narės, išlaidas, kurių jos turėjo vykdydamos konkrečias užduotis kaip ES prekių ženklų sistemos funkcinės dalys šių paslaugų ir procedūrų kontekste:
 - a) valstybių narių centrinėse pramoninės nuosavybės tarnybose ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje vykdamas protesto ir ženklo paskelbimo negaliojančiu procedūras, susijusias su ES prekių ženklais;
 - b) teikiant informaciją apie ES prekių ženklų sistemos veikimą per pagalbos tarnybas ir informacijos centrus;
 - c) užtikrinant teises į ES prekių ženklus, įskaitant veiksmus, kurių imtasi pagal 9 straipsnio 4 dalį.
 5. 4 dalyje numatyta bendra išlaidų kompensavimo suma atitinka 5 % Tarnybos metinių pajamų. Nedarant poveikio šios dalies trečiai pastraipai, Tarnybos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Biudžeto komitetu Valdančioji taryba nustato paskirstymo raktą remdamasi šiais sąžiningais, nešališkais ir aktualiais kriterijais:
 - a) ES prekių ženklų paraiškų, kurias padavė kiekvienos valstybės narės pareiškėjai, metinis skaičius;
 - b) nacionalinių prekių ženklų paraiškų kiekvienoje valstybėje narėje metinis skaičius;
 - c) protestų ir prašymų paskelbti prekių ženklą negaliojančiu, kuriuos ES prekių ženklo savininkai pateikė kiekvienoje valstybėje narėje, metinis skaičius;
 - d) ES prekių ženklo teismuose, kuriuos kiekviena valstybė narė paskyrė pagal 123 straipsnį, metinis iškeltų bylų skaičius.
- Siekdamos pagrįsti 4 dalyje nurodytas išlaidas, valstybės narės ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. pateikia Tarnybai statistinius duomenis su šios dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytais skaičiais už praėjusius metus, kurie įtraukiami į Valdančiąją tarybą teiktiną pasiūlymą.
- Vadovaujantis lygybės pagrindais laikoma, kad 4 dalyje nurodytos įstaigų turėtos išlaidos kiekvienoje valstybėje narėse atitinka bent 2 % bendros kompensavimo sumos, numatytos pagal šią dalį.
6. Tarnyba turi įvykdyti prievolę kompensuoti 4 dalyje nurodytas išlaidas, turėtas konkrečiais metais, tik ta apimtimi, kuria tais metais nesusidaro biudžeto deficitas.
 7. Jeigu susidarė biudžeto perteklius, nedarant poveikio 10 daliai, Tarnybos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Biudžeto komitetu Valdančioji taryba gali padidinti 5 dalyje nustatytą procentinį dydį iki ne daugiau kaip 10 % metinių Tarnybos pajamų.
 8. Nedarant poveikio šio straipsnio 4–7 dalims ir 10 daliai bei 151 ir 152 straipsniams, jei penkerius metus iš eilės susidaro didelis perteklius, Biudžeto komitetas, remdamasis Tarnybos pasiūlymu ir vadovaudamasis 153 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytomis metine darbo programa ir daugiamete strategine programa, dviejų trečdalių narių balsų dauguma priima sprendimą dėl pertekliaus, susidariusio nuo 2016 m. kovo 23 d., pervedimo į Sąjungos biudžetą.
 9. Tarnyba du kartus per metus parengia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai skirtą savo finansinės būklės ataskaitą, įskaitant finansinių operacijų, atliktų pagal 152 straipsnio 5 ir 6 dalis bei šio straipsnio 5 ir 7 dalis, ataskaitą. Remdamasi ta ataskaita, Komisija peržiūri Tarnybos finansinę būklę.
 10. Tarnyba numato rezervinį fondą, kurio užtektų jos vienu metų veiklos išlaidoms padengti, kad būtų užtikrintas jos veiklos tęstinumas ir jos užduočių vykdymas.

173 straipsnis

Biudžeto sudarymas

1. Kiekvienais metais vykdomasis direktorius parengia Tarnybos ateinančių metų pajamų ir išlaidų sąmatą ir ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. kartu su etatų sąrašu nusiunčia ją Biudžeto komitetui.
2. Jeigu biudžeto sąmatoje numatyta Sąjungos subsidija, Biudžeto komitetas nedelsdamas nusiunčia sąmatą Komisijai, kuri perduoda ją Sąjungos biudžeto institucijai. Komisija gali pridėti savo nuomonę apie sąmatą ar alternatyvią sąmatą.
3. Biudžeto komitetas biudžetą tvirtina kartu su Tarnybos etatų sąrašu. Jeigu biudžeto sąmatoje numatyta bendrojo Sąjungos biudžeto subsidija, Tarnybos biudžetas prireikus yra koreguojamas.

174 straipsnis

Auditas ir kontrolė

1. Tarnyboje įsteigiama vidaus audito tarnyba, vykdanči audita pagal atitinkamus tarptautinius standartus. Vykdomojo direktoriaus paskirtas vidaus auditorius atsakingas jam už tinkamą Tarnybos biudžeto įgyvendinimo sistemų ir procedūrų tikrinimą.
2. Vidaus auditorius pataria vykdomajam direktoriui, kaip kovoti su grėsmėmis, pateikdamas nešališką nuomonę apie valdymo ir kontrolės sistemų kokybę bei pateikdamas rekomendacijas, kaip pagerinti operacijų vykdymo sąlygas bei stiprinti patikimą finansinį valdymą.
3. Atsakomybė už jo darbui atlikti tinkamų vidaus kontrolės sistemų ir procedūrų įdiegimą tenka įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui.

175 straipsnis

Kova su sukčiavimu

1. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾, Tarnyba prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl OLAF atliekamų vidaus tyrimų ir, naudodama to susitarimo priede pateiktą šabloną, priima atitinkamas visiems Tarnybos darbuotojams taikomas nuostatas.
2. Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų iš Tarnybos, dokumentų auditą ir auditą vietoje.
3. OLAF, laikydamasi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ nuostatų ir tvarkos, gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, siekdama nustatyti, ar būta sukčiavimo, korupcijos arba kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, kiek tai susiję su Tarnybos finansuojamomis dotacijomis ar sutartimis, atvejų.
4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į Tarnybos bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijos susitarimus ir dotacijos sprendimus įtraukiamos nuostatos, kuriomis Audito Rūmai ir OLAF aiškiai įgaliojami atlikti tokius auditus ir tyrimus pagal atitinkamas savo kompetencijos sritis.
5. Biudžeto komitetas priima kovos su sukčiavimu strategiją, kuri yra proporcinga sukčiavimo rizikai atsižvelgiant į įgyvendintinų priemonių sąnaudų ir naudos santykį.

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

*176 straipsnis***Ataskaitų auditas**

1. Ne vėliau kaip iki kiekvienų metų kovo 31 d. vykdomasis direktorius Komisijai, Europos Parlamentui, Biudžeto komitetui ir Audito Rūmams perduoda praėjusių finansinių metų visų Tarnybos pajamų ir išlaidų ataskaitą. Audito Rūmai, vadovaudamiesi SESV 287 straipsniu, jį patikrina.
2. Biudžeto komitetas vykdomajam direktoriui patvirtina biudžeto įvykdymą.

*177 straipsnis***Finansinę veiklą reglamentuojančios nuostatos**

Pasikonsultavęs su Audito Rūmais ir su Komisija, Biudžeto komitetas priima finansinės veiklos vidaus tvarką, joje konkrečiai nurodydamas Tarnybos biudžeto sudarymo ir vykdymo tvarką. Kiek tai įmanoma atsižvelgiant į Tarnybos ypatumus, finansinės veiklos tvarka grindžiama tokia pat kitų Sąjungos institucijų naudojama tvarka.

*178 straipsnis***Mokesčiai bei rinkliavos ir mokėjimo terminas**

1. Vykdomasis direktorius nustato už visas Tarnybos teikiamas paslaugas, išskyrus tas, kurios nustatytos I priede, mokėtinas sumas, taip pat sumas, mokėtinas už Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenį, Tarnybos oficialųjį leidinį ir visus kitus Tarnybos leidžiamus leidinius. Rinkliavų sumos nustatomos eurais ir skelbiamos Tarnybos oficialiajame leidinyje. Kiekvienos rinkliavos suma neviršija sumos, kuri yra būtina Tarnybos teikiamos konkrečios paslaugos išlaidoms padengti.
2. Mokesčiai ir rinkliavos, kurių mokėjimo terminas šiame reglamente nenurodytas, turi būti sumokami tą dieną, kai gaunamas prašymas suteikti paslaugą, už kurių mokamas atitinkamas mokestis ar rinkliava.

Gavęs Biudžeto komiteto sutikimą, vykdomasis direktorius gali nustatyti, kuriai iš pirmoje pastraipoje minėtų paslaugų neturi būti taikoma išankstinio atitinkamų mokesčių ar rinkliavų mokėjimo sąlyga.

*179 straipsnis***Mokesčių ir rinkliavų mokėjimas**

1. Tarnybai mokėtini mokesčiai ir rinkliavos mokami įmokant arba pervedant atitinkamą sumą į Tarnybos banko sąskaitą.

Gavęs Biudžeto komiteto sutikimą, vykdomasis direktorius gali nustatyti, kokius konkrečius mokėjimo būdus be tų, kurie nustatyti pirmoje pastraipoje, – visų pirma darant įmokas į Tarnyboje atidarytas einamąsias sąskaitas – galima naudoti.

Pagal antrą pastraipą priimti sprendimai skelbiami Tarnybos oficialiajame leidinyje.

Visi mokėjimai, be kita ko, visais kitais mokėjimo būdais, nustatytais pagal antrą pastraipą, atliekami eurais.

2. Atliekant kiekvieną mokėjimą nurodomas mokėjimą atliekančio asmens vardas ir pavardė (pavadinimas) ir pateikiama reikiama informacija, kad Tarnyba iš karto galėtų nustatyti mokėjimo paskirtį. Visų pirma pateikiama ši informacija:

a) mokant paraiškos mokestį – mokėjimo paskirtis, būtent, „paraiškos mokestis“;

- b) mokant protesto mokestį – paraiškos bylos numeris ir pareiškėjo, norinčio įregistruoti ES prekių ženklą, kurio atžvilgiu pareiškiamas protestas, pavadinimas ir mokėjimo paskirtis, būtent, „protesto mokestis“;
- c) mokant panaikinimo mokestį arba paskelbimo negaliojančiu mokestį – registracijos numeris ir ES prekių ženklo, kurio atžvilgiu pateikiamas prašymas, savininko vardas ir pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo paskirtis, būtent, „panaikinimo mokestis“ arba „paskelbimo negaliojančiu mokestis“.
3. Jei 2 dalyje nurodyto mokėjimo paskirties neįmanoma nustatyti iš karto, Tarnyba per savo pačios nustatytą laikotarpį paprašo mokėtoją raštu jai nurodyti mokėjimo paskirtį. Jei mokėtojas laiku neįvykdo šio prašymo, mokestis laikomas nesumokėtu. Sumokėta suma grąžinama.

180 straipsnis

Data, kai mokėjimas laikomas atliktu

- 179 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais data, kai mokėjimas Tarnybai laikomas atliktu, yra diena, kai mokėjimo arba pervedimo suma faktiškai patenka į Tarnybos banko sąskaitą.
- Kai galima naudoti 179 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytus mokėjimo būdus, vykdomasis direktorius nustato datą, kurią laikoma, kad tokie mokėjimai yra atlikti.
- Kai, remiantis 1 ir 2 dalimis, mokestis laikomas sumokėtu tik pasibaigus jo mokėjimo terminui, laikoma, kad šio termino laikytasi, jeigu Tarnybai pateikiami įrodymai, kad asmenys, atlikę mokėjimą valstybėje narėje per mokėjimui nustatytą laikotarpį tinkamai nurodė banko įstaigai pervesti mokėjimo sumą ir sumokėjo atitinkamo mokesčio ar mokesčių 10 % priemoką, neviršijančią 200 EUR. Priemoka nemokama, jei atitinkamas nurodymas banko įstaigai pateiktas ne vėliau kaip likus 10 dienų iki mokėjimo termino pabaigos.
- Tarnyba gali prašyti asmens, kuris atliko mokėjimą, pateikti įrodymus dėl datos, kurią banko įstaigai buvo pateiktas 3 dalyje nurodytas nurodymas, ir, prireikus, sumokėti atitinkamą priemoką per jos nurodytą laikotarpį. Jei asmuo to prašymo neįvykdo ar jei nepakanka įrodymų, arba jei reikiama priemoka nesumokama laiku, laikoma, kad mokėjimo termino nesilaikyta.

181 straipsnis

Nepakankami mokėjimai ir nereikšmingų sumų grąžinimas

- Iš esmės laikoma, kad mokėjimo termino laikytasi tik tuo atveju, jeigu laiku buvo sumokėta visa mokesčio suma. Jeigu sumokamas ne visas mokestis, sumokėta suma grąžinama pasibaigus mokėjimo terminui.
- Vis dėlto Tarnyba, kiek tai įmanoma per laikotarpį, likusį iki mokėjimo termino pabaigos, gali suteikti mokėtojui galimybę sumokėti trūkstamą sumą arba, jei tai laikoma pateisinama, nekreipti dėmesio į nedideles trūkstamas sumas, užtikrinant, kad nebūtų daromas poveikis mokėtojo teisėms.
- Gavęs Biudžeto komiteto sutikimą, vykdomasis direktorius gali nesiimti mokėtinos sumos priverstinio išieškojimo veiksmų, jei išieškotina suma yra labai maža arba jei galimybė išieškoti tokią sumą yra pernelyg abejotina.
- Jeigu mokesčiui ar rinkliavai padengti įmokama per didelė suma, permoka negrąžinama, jeigu suma yra nereikšminga ir jeigu permokėjusi šalis aiškiai nepareikalavo permokos grąžinimo.

Gavęs Biudžeto komiteto sutikimą, vykdomasis direktorius gali nustatyti sumą, kurios nesiekianti per didelė suma, įmokėta kaip mokestis ar rinkliava, negrąžinama.

Nustatymai pagal antrą pastraipą skelbiami Tarnybos oficialiajame leidinyje.

XIII SKYRIUS

TARPTAUTINĖ ŽENKLŲ REGISTRACIJA

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

182 straipsnis

Nuostatų taikymas

Jei kitaip nenurodyta šiame skyriuje, šis reglamentas ir pagal šį reglamentą priimti aktai taikomi paraiškoms dėl tarptautinės registracijos, vykdomos pagal Madrido protokolą (toliau – Tarptautinės paraiškos) remiantis paraiška dėl ES prekių ženklo arba ES prekių ženklu; jie taip pat taikomi ženklų registracijai tarptautiniame registre, kurį tvarko Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos tarptautinis biuras (toliau atitinkamai – Tarptautinė registracija ir Tarptautinis biuras), nurodant Sąjungos teritoriją.

2 SKIRSNIS

Tarptautinė registracija remiantis paraiškomis dėl ES prekių ženklo ir ES prekių ženklais

183 straipsnis

Tarptautinės paraiškos pateikimas

1. Madrido protokolo 3 straipsnyje numatytos tarptautinės paraiškos, paremtos paraiška dėl ES prekių ženklo arba ES prekių ženklu, pateikiamos Tarnyboje.
2. Kai tarptautinė paraiška pateikiama prieš įregistruojant ES prekių ženklu tą ženklą, kurio pagrindu bus vykdoma tarptautinė registracija, tarptautinės registracijos pareiškėjas nurodo, ar tarptautinė registracija bus grindžiama paraiška dėl ES prekių ženklo ar registracija. Kai numatoma, kad tarptautinė registracija bus grindžiama ES prekių ženklu jį įregistravus, laikoma, kad tarptautinę paraišką Tarnyba gavo ES prekių ženklo registracijos dieną.

184 straipsnis

Tarptautinės paraiškos forma ir turinys

1. Tarptautinė paraiška pateikiama viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų pagal Tarnybos nustatytą formą. Tarnyba tarptautinės paraiškos pareiškėjui praneša datą, kada Tarnyba gavo dokumentus, sudarančius tarptautinę paraišką. Jei pareiškėjas pateikdamas tarptautinę paraišką toje formoje nenurodo kitaip, Tarnyba susirašinėja su pareiškėju paraiškos pateikimo kalba standartine forma.
2. Jei tarptautinė paraiška pateikiama ne viena iš tų kalbų, kurias leidžia naudoti Madrido protokolas, pareiškėjas nurodo antrąją iš tų kalbų. Tai yra ta kalba, kuria Tarnyba pateikia tarptautinę paraišką Tarptautiniam biurui.
3. Jei tarptautinė paraiška paduodama ne viena iš tų kalbų, kurias leidžiama vartoti pagal Madrido protokolą paduodant tarptautines paraiškas, pareiškėjas gali pateikti prekių ir paslaugų sąrašo arba bet kurių kitų teksto elementų, sudarančių tarptautinės paraiškos dalį, vertimą į tą kalbą, kuria tarptautinė paraiška bus paduota Tarptautiniam biurui, kaip numatyta 2 dalyje. Jei toks vertimas kartu su paraiška nepateikiamas, pareiškėjas Tarnybai leidžia pridėti tą vertimą prie tarptautinės paraiškos. Kai ES prekių ženklo paraiškos, kuria grindžiama tarptautinė paraiška, registravimo procedūros metu vertimas dar neatliktas, Tarnyba nedelsdama pasirūpina vertimu.
4. Už tarptautinės paraiškos padavimą Tarnybai mokamas mokestis. Kai tarptautinė registracija turi būti grindžiama ES prekių ženklu jį įregistravus, mokestis turi būti sumokamas ES prekių ženklo registravimo dieną. Paraiška laikoma paduota tik tada, kai sumokamas reikalaujamas mokestis. Jei mokestis nesumokamas, Tarnyba atitinkamai apie tai praneša pareiškėjui. Jei paraiška paduodama elektroniniu būdu, Tarnyba gali įgalioti Tarptautinį biurą paimti mokesčių jos vardu.

5. Kai tarptautinės paraiškos ekspertizė atskleidžia bet kurį iš šių trūkumų, Tarnyba paprašo pareiškėjo tuos trūkumus ištaisyti per tokį laikotarpį, kurį ji pati gali nustatyti:
- tarptautinė paraiška nebuvo paduota naudojant vieną iš 1 dalyje nurodytų formų ir joje nėra pateikti visi toje formoje reikalaujami duomenys ir informacija;
 - tarptautinėje paraiškoje pateiktas prekių ir paslaugų sąrašas neatitinka prekių ir paslaugų sąrašo, nurodyto pagrindinėje ES prekių ženklo paraiškoje, arba sąrašo, kuriam įregistruotas pagrindinis ES prekių ženklas;
 - ženklas, dėl kurio paduodama tarptautinė paraiška, nesutampa su ženklu pagrindinėje ES prekių ženklo paraiškoje ar su pagrindiniu ES prekių ženklu;
 - tarptautinėje paraiškoje pateikti su prekių ženklu susiję duomenys, išskyrus teisės atsisakymą arba reikalavimą dėl spalvos, nėra pateikti pagrindinėje ES prekių ženklo paraiškoje arba pagrindinio ES prekių ženklo atžvilgiu;
 - kai tarptautinėje paraiškoje teigiama, kad spalva yra ženklo skiriamasis požymis, pagrindinė ES prekių ženklo paraiška arba pagrindinis ES prekių ženklas yra ne tos pačios spalvos ar spalvų; arba
 - pagal tarptautinėje formoje pateiktus duomenis pareiškėjas neturi teisės paduoti tarptautinės paraiškos per Tarnybą pagal Madrido protokolo 2 straipsnio 1 dalies ii punktą.
6. Kai pareiškėjas nėra įgaliojęs Tarnybos pridėti vertimą, kaip numatyta 3 dalyje, arba kai kitais atvejais neaišku, kokių prekių ir paslaugų sąrašu turi būti grindžiama tarptautinė paraiška, Tarnyba paprašo pareiškėjo pateikti reikalaujamus duomenis per tokį laikotarpį, kurį ji pati gali nustatyti.
7. Jei 5 dalyje nurodyti trūkumai neištaisomi arba jei 6 dalyje nurodyti reikalaujami duomenys nepateikiami per Tarnybos nustatytą laikotarpį, Tarnyba atsisako persiųsti tarptautinę paraišką Tarptautiniam biurui.
8. Tarnyba persiunčia tarptautinę paraišką Tarptautiniam biurui kartu su patvirtinimu, numatytu Madrido protokolo 3 straipsnio 1 dalyje, kai tik tarptautinė paraiška atitinka šiame straipsnyje, pagal šio straipsnio 9 dalį priimtame įgyvendinimo akte ir šio reglamento 183 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
9. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma tiksli tarptautinei paraiškai pagal 1 dalį paduoti naudotina forma, įskaitant jos elementus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

185 straipsnis

Įrašymas į bylas ir į registrą

- Remiantis paraiška dėl ES prekių ženklo vykdomos tarptautinės ženklų registracijos data ir numeris įrašomi į tos paraiškos bylas. Kai pagal paraišką įforminamas ES prekių ženklas, tarptautinės registracijos data ir numeris įvedami į registrą.
- Remiantis ES prekių ženklu vykdomos tarptautinės registracijos data ir numeris įvedami į registrą.

186 straipsnis

Pranešimas apie pagrindinės paraiškos ar registracijos negaliojimą

- Per penkerius metus nuo tarptautinės registracijos datos Tarnyba praneša Tarptautiniam biurui apie bet kokius faktus ir sprendimus, turinčius įtakos ES prekių ženklo paraiškos arba ES prekių ženklo registracijos, kuria buvo pagrįsta tarptautinė registracija, galiojimui.
- Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi atskiri faktai ir sprendimai, apie kuriuos privaloma pranešti pagal Madrido protokolo 6 straipsnio 3 dalį, taip pat atitinkamas tokių pranešimų pateikimo laikas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*187 straipsnis***Prašymas išplėsti teritorinį galiojimą atlikus tarptautinę registraciją**

1. Atlikus tarptautinę registraciją, per Tarnybą gali būti pateiktas teritorinio išplėtimo prašymas vadovaujantis Madrido protokolo 3 *ter* straipsnio 2 dalimi. Prašymas pateikiamas ta kalba, kuria buvo paduota tarptautinė paraiška pagal šio reglamento 184 straipsnį. Jame pateikiami duomenys, kuriais pagrindžiama teisė prašyti išplėsti teritorinį galiojimą pagal Madrido protokolo 2 straipsnio 1 dalies ii punktą ir 3 *ter* straipsnio 2 dalį. Tarnyba praneša teritorinio išplėtimo prašymą pateikusiam pareiškėjui apie datą, kurią buvo gautas teritorinio išplėtimo prašymas.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais išsamiai nustatomi teritorinio išplėtimo prašymui pagal šio straipsnio 1 dalį taikomi reikalavimai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
3. Kai teritorinio išplėtimo prašymas, pateiktas atlikus tarptautinę registraciją, neatitinka 1 dalyje ir pagal 2 dalį priimtame įgyvendinimo akte nustatytų reikalavimų, Tarnyba prašo pareiškėjo ištaisyti nustatytus trūkumus per tokį terminą, kurį ji pati gali nustatyti. Jei per Tarnybos nustatytą terminą trūkumai neištaisomi, Tarnyba atsisako Tarptautiniam biurui perduoti prašymą. Tarnyba neatsisako perduoti prašymo Tarptautiniam biurui, kol pareiškėjui nebuvo suteikta galimybė ištaisyti prašyme aptiktus trūkumus.
4. Tarnyba teritorinio išplėtimo prašymą, pateiktą atlikus tarptautinę registraciją, perduoda Tarptautiniam biurui iš karto po to, kai įvykdomi 3 dalyje nurodyti reikalavimai.

*188 straipsnis***Tarptautiniai mokesčiai**

Visi Madrido protokolu nustatyti Tarptautiniam biurui mokėtini mokesčiai sumokami tiesiogiai Tarptautiniam biurui.

*3 SKIRSNIS***Tarptautinė ženklų registracija nurodant sąjungos teritoriją***189 straipsnis***Tarptautinės ženklų registracijos nurodant Sąjungos teritoriją galiojimas**

1. Tarptautinė ženklų registracija nurodant Sąjungos teritoriją nuo jų registravimo dienos, kaip nurodyta Madrido protokolo 3 straipsnio 4 dalyje, arba nuo vėlesnio Sąjungos nurodymo dienos, kaip nurodyta Madrido protokolo 3 *ter* straipsnio 2 dalyje, turi tokią pačią galią kaip ir paraiška dėl ES prekių ženklo.
2. Jei pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 1 ir 2 dalis nebuvo pranešta apie atsisakymą registruoti arba jei bet kokio pobūdžio atsisakymai buvo atšaukti, tarptautinė ženklų registracija nurodant Sąjungos teritoriją nuo 1 dalyje nurodytos datos turi tokią pačią galią kaip ir ženklo, įregistruoto ES prekių ženklu, registracija.
3. Taikant šio reglamento 11 straipsnį, pagal 190 straipsnio 1 dalį tarptautinės ženklų registracijos nurodant Sąjungos teritoriją išsamūs duomenys skelbiami vietoj paraiškos dėl ES prekių ženklo, o pagal 190 straipsnio 2 dalį, jie skelbiami vietoj įregistruoto ES prekių ženklo.

*190 straipsnis***Paskelbimas**

1. Tarnyba skelbia ženklo, nurodančio Sąjungos teritoriją, registracijos datą, kaip numatyta Madrido protokolo 3 straipsnio 4 dalyje, arba vėlesnio Sąjungos nurodymo datą, kaip numatyta Madrido protokolo 3 *ter* straipsnio 2 dalyje, tarptautinės paraiškos pateikimo kalbą ir antrąją pareiškėjo nurodytą kalbą, tarptautinės registracijos numerį ir tokios registracijos paskelbimo datą Tarptautinio biuro leidžiamame oficialiame leidinyje, ženklo atvaizdą ir prekių ir paslaugų klasių, kurių atžvilgiu reikalaujama apsaugos, numerius.

2. Jei pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 1 ir 2 dalis nebuvo pranešta apie atsisakymą suteikti tarptautiniu mastu įregistruoto ženklo nurodant Sąjungos teritoriją apsaugą arba jei bet kokie tokio pobūdžio atsisakymai buvo atšaukti, Tarnyba paskelbia šį faktą kartu su tarptautinės registracijos numeriu ir, atitinkamais atvejais, šios registracijos paskelbimo datą Tarptautinio biuro leidžiamame oficialiajame leidinyje.

191 straipsnis

Tarptautinėje paraiškoje pateiktas pirmenybės prašymas

1. Tarptautinės registracijos nurodant Sąjungą pareiškėjas tarptautinėje paraiškoje gali reikalauti pirmenybės ankstesnio valstybėje narėje įregistruoto prekių ženklo, įskaitant Beniliukso šalyse įregistruotus prekių ženklus arba prekių ženklus, įregistruotus pagal tarptautinius valstybėje narėje galiojančius susitarimus, kaip numatyta 39 straipsnyje, atžvilgiu.
2. Pirmenybės prašymo patvirtinamieji dokumentai, kaip nurodyta pagal 39 straipsnio 6 dalį priimtame įgyvendinimo akte, pateikiami per tris mėnesius nuo tos dienos, kai Tarptautinis biuras praneša Tarnybai apie tarptautinę registraciją. Šiuo atveju taikoma 39 straipsnio 7 dalis.
3. Kai tarptautinės registracijos savininkui turi būti atstovaujama Tarnyboje pagal 119 straipsnio 2 dalį, šio straipsnio 2 dalyje nurodytame pranešime pateikiama informacija apie atstovo paskyrimą, kaip apibrėžta 120 straipsnio 1 dalyje.
4. Jei Tarnyba nustato, kad pirmenybės prašymas pagal šio straipsnio 1 dalį neatitinka 39 straipsnio arba neatitinka kitų šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, ji prašo pareiškėjo ištaisyti trūkumus. Jeigu pirmame sakinyje nurodyti reikalavimai neįvykdomi per Tarnybos nurodytą terminą, pirmenybės teisė tos tarptautinės registracijos atžvilgiu prarandama. Jei trūkumai yra susiję tik su kai kuriomis prekėmis ir paslaugomis, pirmenybės teisė prarandama tik tų prekių ir paslaugų atžvilgiu.
5. Tarnyba Tarptautiniam biurui praneša apie visus pirmenybės teisės praradimo pagal 4 dalį pareiškimus. Ji Tarptautiniam biurui taip pat praneša apie visus pirmenybės prašymo atsiėmimo ar apribojimo atvejus.
6. Taikoma 39 straipsnio 5 dalis, išskyrus atvejus, kai pranešama apie pirmenybės teisės praradimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

192 straipsnis

Tarnybai pateiktas pirmenybės prašymas

1. Tarptautinės registracijos nurodant Sąjungą savininkas nuo tokios registracijos įsigaliojimo paskelbimo datos pagal 190 straipsnio 2 dalį gali Tarnyboje reikalauti pripažinti ankstesnio valstybėje narėje įregistruoto prekių ženklo, įskaitant Beniliukso šalyse įregistruotus prekių ženklus arba prekių ženklus, įregistruotus pagal tarptautinius valstybėje narėje galiojančius susitarimus, pirmenybę, kaip numatyta 40 straipsnyje.
2. Kai pirmenybės prašymas pateikiamas iki 1 dalyje nurodytos dienos, laikoma, kad pirmenybės prašymą Tarnyba gavo tą dieną.
3. Pirmenybės prašymas pagal šio straipsnio 1 dalį turi atitikti 40 straipsnyje nurodytus reikalavimus ir jame turi būti pateikta informacija, suteikianti galimybę patikrinti, ar jis atitinka tuos reikalavimus.
4. Jei 3 dalyje ir pagal 6 dalį priimtame įgyvendinimo akte nurodyti reikalavimai, taikomi pirmenybės prašymo pateikimui, neįvykdomi, Tarnyba prašo tarptautinės registracijos savininko ištaisyti trūkumus. Jei per Tarnybos nustatytą laikotarpį trūkumai neištaisomi, Tarnyba prašymą atmeta.
5. Tuo atveju, kai Tarnyba priima pirmenybės prašymą arba kai pirmenybės prašymas atsiimamas ar Tarnyba jį panaikina, Tarnyba atitinkamai informuoja Tarptautinį biurą.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami pirmenybės prašyme pateiktina informacija pagal šio straipsnio 1 dalį ir informacijos, kuri turi būti pateikta pagal šio straipsnio 5 dalį, elementai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

193 straipsnis

Prekių ir paslaugų nurodymas ir absoliučių atsisakymo registruoti pagrindų nagrinėjimas

1. Tarptautinės registracijos, kurioje nurodoma Sąjunga, atitiktis 33 straipsnio 2, 3 ir 4 dalims ir absoliutiems atsisakymo registruoti pagrindams nagrinėjama taip pat kaip ES prekių ženklų paraiškų.
2. Tais atvejais, kai, remiantis šio reglamento 33 straipsnio 4 dalimi arba 42 straipsnio 1 dalimi, nustatoma, kad apsauga, kurią garantuotų tarptautinė registracija, kurioje nurodoma Sąjunga, negali būti suteikiama visoms prekėms ir paslaugoms, kurių atžvilgiu Tarptautinis biuras atliko tokią registraciją, ar jų daliai, Tarnyba pateikia *ex officio* preliminarų pranešimą apie atsisakymą registruoti Tarptautiniam biurui pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 1 ir 2 dalis.
3. Kai tarptautinės registracijos savininkui turi būti atstovaujama Tarnyboje pagal 119 straipsnio 2 dalį, šio straipsnio 2 dalyje nurodytame pranešime paraginama paskirti atstovą, kaip apibrėžta 120 straipsnio 1 dalyje.
4. Preliminarus atsisakymo registruoti pranešime nurodomos priežastys, kuriomis jis grindžiamas, ir terminas, per kurį tarptautinės registracijos savininkas gali pateikti savo pastabas ir, prireikus, paskiria atstovą. Terminas pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai Tarnyba paskelbia apie preliminarų atsisakymą registruoti.
5. Tarnybai nustačius, kad tarptautinėje paraiškoje, kurioje nurodoma Sąjunga, nenurodyta antroji kalba pagal šio reglamento 206 straipsnį, Tarnyba Tarptautiniam biurui pateikia *ex officio* preliminarų pranešimą apie atsisakymą registruoti pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 1 ir 2 dalis.
6. Tuo atveju, kai tarptautinės registracijos savininkas per nustatytą terminą nepanaikina priežasties, dėl kurios apsauga nesuteikiama, arba, kai taikytina, nepaskiria atstovo arba nenurodo antrosios kalbos, Tarnyba nesuteikia apsaugos visoms prekėms ar paslaugoms, kurių atžvilgiu atlikta tarptautinė registracija, arba jų daliai. Atsisakymas suteikti apsaugą pakeičia atsisakymą registruoti ES prekių ženklo paraišką. Šį sprendimą apeliacine tvarka galima apskųsti pagal 66–72 straipsnius.
7. Tais atvejais, kai nuo protesto pareiškimo laikotarpio, nurodyto 196 straipsnio 2 dalyje, pradžios Tarnyba nepateikia *ex officio* preliminarus pranešimo apie atsisakymą registruoti pagal šio straipsnio 2 dalį, ji Tarptautiniam biurui išsiunčia pareiškimą, kuriame nurodo, kad absoliučių atsisakymo registruoti pagrindų nagrinėjimas pagal 42 straipsnį yra baigtas, bet trečiosios šalys dėl tarptautinės registracijos vis dar gali pareikšti protestus ar pastabas. Šis tarpinis pareiškimas nedaro poveikio Tarnybos teisei vėl pradėti absoliučių pagrindų nagrinėjimą savo iniciatyva bet kuriuo metu iki galutinio pranešimo dėl apsaugos suteikimo pateikimo.
8. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatoma išsami informacija, pateiktina pranešime apie *ex officio* preliminarų atsisakymą suteikti apsaugą, kuris turi būti išsiųstas Tarptautiniam biurui, ir galutiniuose pranešimuose dėl galutinio apsaugos suteikimo ar atsisakymo ją suteikti, kurie turi būti išsiųsti Tarptautiniam biurui. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

194 straipsnis

Kolektyviniai ir sertifikavimo ženklai

1. Kai tarptautinė registracija yra grindžiama pagrindine paraiška arba pagrindine registracija, susijusia su kolektyviniu ženklu, sertifikavimo ženklu arba garantiniu ženklu, tarptautinė registracija nurodant Sąjungą traktuojama kaip ES kolektyvinis ženklas arba ES sertifikavimo ženklas, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas.
2. Tarptautinės registracijos savininkas per du mėnesius nuo tos dienos, kai Tarptautinis biuras praneša Tarnybai apie tarptautinę registraciją, tiesiogiai Tarnybai pateikia ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles, kaip numatyta 75 ir 84 straipsniuose.

3. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nustatoma tarptautinės registracijos atvejų, grindžiamų pagrindine paraiška arba pagrindine registracija, susijusia su kolektyviniu ženklu, sertifikavimo ženklu arba garantiniu ženklu, procedūra.

195 straipsnis

Paieška

1. Kai Tarnyba gauna pranešimą apie tarptautinę ženklo registraciją nurodant Sąjungos teritoriją, Tarnyba parengia 43 straipsnio 1 dalyje nurodytą Sąjungos paieškos ataskaitą jeigu paieškos ataskaitos prašymas pagal 43 straipsnio 1 dalį Tarnybai buvo pateiktas per vieną mėnesį nuo pranešimo dienos.
2. Gavusi pranešimą apie tarptautinę ženklo registraciją nurodant Sąjungos teritoriją, Tarnyba perduoda šio pranešimo kopiją kiekvienos valstybės narės, kuri informavo Tarnybą apie sprendimą vykdyti paiešką savo prekių ženklų registre, centrinei pramoninės nuosavybės tarnybai, kaip numatyta 43 straipsnio 2 dalyje, jeigu paieškos ataskaitos prašymas pagal 43 straipsnio 2 dalį Tarnybai buvo pateiktas per vieną mėnesį nuo pranešimo dienos ir per tą patį laikotarpį buvo sumokėtas paieškos mokestis.
3. *Mutatis mutandis* taikomos 43 straipsnio 3–6 dalys.
4. Tarnyba informuoja visų ankstesniųjų Sąjungos prekių ženklų arba paraiškų dėl ES prekių ženklų savininkus, nurodytus Sąjungos paieškos ataskaitoje, apie tarptautinės ženklo registracijos nurodant Sąjungos teritoriją paskelbimą, kaip numatyta 190 straipsnio 1 dalyje. Tai taikoma nepriklausomai nuo to, ar tarptautinės registracijos savininkas prašė ES paieškos ataskaitos, nebent ankstesnės registracijos ar paraiškos savininkas paprašo negauti pranešimo.

196 straipsnis

Protestas

1. Protestas prieš tarptautinę ženklo registraciją nurodant Sąjungos teritoriją pateikiamas taip pat kaip ir paskelbtoms ES prekių ženklo paraiškoms.
2. Protestas pareiškiamas per tris mėnesius, kurie pradedami skaičiuoti praėjus mėnesiui nuo paskelbimo pagal 190 straipsnio 1 dalį dienos. Protestas nelaikomas tinkamai pareikštu, kol nesumokamas protesto mokestis.
3. Atsisakymą patenkinti paraišką dėl ES prekių ženklo pakeičia atsisakymas suteikti apsaugą.
4. Komisijai pagal 208 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma protesto pareiškimo ir nagrinėjimo procedūra, įskaitant reikiamus pranešimus, kurie turi būti pateikti Tarptautiniam biurui.

197 straipsnis

ES prekių ženklo pakeitimas tarptautine registracija

Gavusi prašymą Tarnyba padaro registre įrašą apie tai, jog ES prekių ženklas laikomas pakeistu tarptautine registracija pagal Madrido protokolo 4 bis straipsnį.

198 straipsnis

Tarptautinės ženklo registracijos paskelbimas netekusiu galios

1. Tarptautinė ženklo registracija nurodant Sąjungos teritoriją gali būti paskelbta netekusia galios.
2. 58 straipsnyje numatytą paraišką dėl paskelbimo apie registracijos atšaukimą arba 59 ir 60 straipsniuose numatytą pripažinimą netekus galios pakeičia paraiška dėl tarptautinės ženklo registracijos nurodant Sąjungos teritoriją paskelbimo negaliojančia.

3. Tais atvejais, kai priimamas galutinis sprendimas, kuriuo pagal šio reglamento 64 straipsnį arba 128 straipsnį ir šį straipsnį tarptautinė registracija nurodant Sąjungą paskelbiama negaliojančia, Tarnyba pagal Madrido protokolo 5 straipsnio 6 dalį praneša apie tai Tarptautiniam biurui.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami pranešime, kuris turi būti pateiktas Tarptautiniam biurui pagal šio straipsnio 3 dalį, pateiktina informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

199 straipsnis

Perdavimų registracijos teisinis poveikis

Įrašas tarptautiniame registre apie tarptautinės registracijos savininko pasikeitimą turi tokį pat poveikį kaip pagal 20 straipsnį registre padarytas įrašas apie perdavimą.

200 straipsnis

Licencijų ir kitų teisių registracijos teisinis poveikis

Įrašas tarptautiniame registre apie su tarptautine registracija susijusią licenciją arba savininko teisės disponuoti tarptautine registracija apribojimą turi tokį pat poveikį kaip atitinkamai pagal 22, 23, 24 ir 25 straipsnius registre padaryti įrašai apie daiktinę teisę, išieškojimo vykdymą procese, nemokumo procedūras arba licenciją.

201 straipsnis

Prašymų įregistruoti perdavimus, licencijas arba savininko disponavimo teisės apribojimus nagrinėjimas

Tarnyba jai pateiktus prašymus įregistruoti nuosavybės pasikeitimą, licenciją arba savininko disponavimo teisės apribojimą, licencijos pakeitimą ar anuliavimą arba savininko disponavimo teisės apribojimo panaikinimą perduoda Tarptautiniam biurui, jei su tokiu prašymu pateikiamas tinkamas perdavimo, licencijos ar disponavimo teisės apribojimo įrodymas arba įrodymas, kad licencija nebeegzistuoja arba kad ji buvo iš dalies pakeista, arba kad disponavimo teisės apribojimas panaikintas.

202 straipsnis

Atliekant tarptautinę registraciją nuorodos į Sąjungą pakeitimas paraiška nacionaliniam prekės ženklui arba nuoroda į valstybes nares

1. Kai atliekant tarptautinę ženklo registraciją buvo atsisakyta nurodyti Sąjungą arba kai nuoroda nustoja galioti, tarptautiniu mastu įregistruoto ženklo savininkas gali prašyti pakeisti nuorodą į Sąjungos teritoriją:

- a) į nacionalinio prekės ženklo paraišką, kaip numatyta 139, 140 ir 141 straipsniuose; arba
- b) į nuorodą į valstybę narę, kuri yra Madrido protokolo šalis, jei tą dieną, kai buvo kreiptasi su prašymu atlikti pavertimą, tą valstybę narę buvo galima tiesiogiai nurodyti pagal Madrido protokolą. Taikomi šio reglamento 139, 140 ir 141 straipsniai.

2. Nacionalinei prekių ženklo paraiškai arba nuorodai į valstybę narę, kuri yra Madrido protokolo šalis, paverstoms iš nuorodos į Sąjungą atliekant tarptautinę registraciją, atitinkamoje valstybėje narėje taikoma tarptautinės registracijos data pagal Madrido protokolo 3 straipsnio 4 dalį arba teritorinio išplėtimo apimant Sąjungą data pagal Madrido protokolo 3 ter straipsnio 2 dalį, jei jis atliktas po tarptautinės registracijos, arba tos registracijos prioriteto data ir, atitinkamai atvejais, toje valstybėje įregistruoto prekių ženklo pirmenybė, kurios reikalaujama pagal šio reglamento 191 straipsnį.

3. Prašymas dėl pakeitimo skelbiamas.
4. Prašyme atlikti tarptautinės registracijos, kurioje nurodoma Sąjunga, pavertimą į nacionalinę prekių ženklo paraišką pateikiama 140 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir duomenys.
5. Tais atvejais, kai atlikti pavertimą prašoma pagal šį straipsnį ir šio reglamento 139 straipsnio 5 dalį po to, kai nepavyko atnaujinti tarptautinės registracijos, šio straipsnio 4 dalyje nurodytame prašyme pateikiama nuoroda tuo tikslu ir nurodoma data, kurią pasibaigė apsaugos galiojimas. Šio reglamento 139 straipsnio 5 dalyje numatytas trijų mėnesių laikotarpis prasideda kitą dieną po paskutinės dienos, kurią vis dar galima pratęsti galiojimą pagal Madrido protokolo 7 straipsnio 4 dalį.
6. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytam prašymui atlikti pavertimą *mutatis mutandis* taikomos 140 straipsnio 3 ir 5 dalys.
7. Prašyme atlikti tarptautinės registracijos, kurioje nurodoma Sąjunga, pavertimą į nuorodą į valstybę narę, kuri yra Madrido protokolo šalis, pateikiami 4 ir 5 dalyje nurodyti duomenys ir elementai.
8. Šio straipsnio 7 dalyje nurodytam prašymui atlikti pavertimą *mutatis mutandis* taikoma 140 straipsnio 3 dalis. Tarnyba taip pat atmeta prašymą atlikti pavertimą, jei nei Sąjungos nurodymo dieną, nei tą dieną, kai buvo gautas prašymas dėl pavertimo arba kai, vadovaujantis 140 straipsnio 1 dalies paskutiniu sakiniu, laikoma, kad Tarnyba jį gavo, sąlygos, kad būtų galima nurodyti valstybę narę, kuri yra Madrido protokolo arba Madrido susitarimo šalis, nebuvo įvykdytos.
9. Tais atvejais, kai 7 dalyje nurodytas prašymas atlikti pavertimą atitinka šio reglamento reikalavimus ir pagal jį priimtas taisyklės, Tarnyba nedelsdama perduoda prašymą Tarptautiniam biurui. Tarnyba informuoja tarptautinės registracijos savininką apie perdavimo datą.
10. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:
 - a) išsami informacija, kuri turi būti pateikta 4 ir 7 dalyse nurodytuose prašymuose atlikti pavertimą;
 - b) išsami informacija, kuri turi būti pateikta skelbiant prašymus atlikti pavertimą pagal 3 dalį.Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

203 straipsnis

Tarptautinės registracijos ženklo naudojimas

Taikant 18 straipsnio 1 dalį, 47 straipsnio 2 dalį, 58 straipsnio 1 dalies a punktą ir 64 straipsnio 2 dalį, vietoj registracijos datos taikoma 190 straipsnio 2 dalyje nurodyta paskelbimo data siekiant nustatyti datą, nuo kurios tarptautiniu mastu įregistruotas ženklas nurodant Sąjungą pradedamas autentiškai vartoti Sąjungoje.

204 straipsnis

Transformavimas

1. Pagal 2 dalį paraiškoms dėl ES prekių ženklo taikomos nuostatos taikomos *mutatis mutandis* paraiškoms dėl tarptautinės registracijos pakeitimo į ES prekių ženklo paraišką pagal Madrido protokolo 9 *quinquies* straipsnį.
2. Kai paraiška dėl pakeitimo skirta tarptautinei ženklų registracijai nurodant Sąjungos teritoriją, kurios išsamūs duomenys buvo paskelbti pagal 190 straipsnio 2 dalį, 42–47 straipsniai netaikomi.

3. Tam, kad ES prekių ženklo paraišką būtų galima laikyti tarptautinės registracijos, kurią Tarptautinis biuras panaikino kilmės šalies tarnybos prašymu, pakeitimu pagal Madrido protokolo 9 *quinquies* straipsnį, paraiškoje turi būti pateikta nuoroda tuo tikslu. Ta nuoroda pateikiama paraiškos padavimo dieną.
4. Jeigu, atlikdama tikrinimą pagal 41 straipsnio 1 dalies b punktą, Tarnyba nustato, kad paraiška nebuvo paduota per tris mėnesius nuo tos dienos, kai Tarptautinis biuras panaikino tarptautinę registraciją, arba jeigu prekių ir paslaugų, kurių atžvilgiu turi būti įregistruotas ES prekių ženklas, nėra prekių ir paslaugų, kurioms atlikta tarptautinė registracija Sąjungos atžvilgiu, sąraše, Tarnyba prašo pareiškėjo ištaisyti šiuos trūkumus.
5. Jei 4 dalyje nurodyti trūkumai neištaisomi per Tarnybos nustatytą terminą, teisė į tarptautinės registracijos datą arba į teritorinio išplėtimo datą ir, jei taikytina, į tarptautinės registracijos prioritetą prarandama.
6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami informacija, kuri turi būti pateikta paraiškoje dėl pakeitimo pagal šio straipsnio 3 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 207 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

205 straipsnis

Susirašinėjimas su Tarptautiniu biuru

Susirašinėjimas su Tarptautiniu biuru vykdomas Tarptautinio biuro ir Tarnybos sutartu būdu ir formatu, ir, pageidautina, elektroninėmis priemonėmis. Laikoma, kad visos nuorodos į formas apima ir formas elektroniniu formatu.

206 straipsnis

Kalbų vartojimas

Šio reglamento ir pagal jį priimtų taisyklių taikymo tarptautinėms registracijoms nurodant Sąjungą tikslais tarptautinė paraiška paduodama proceso kalba, kaip apibrėžta 146 straipsnio 4 dalyje, o antroji kalba, nurodoma tarptautinėje paraiškoje, yra antroji kalba, kaip apibrėžta 146 straipsnio 3 dalyje.

XIV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

207 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Įgyvendinimo taisyklių komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

208 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 48 straipsnyje, 49 straipsnio 3 dalyje, 65 straipsnyje, 73 straipsnyje, 96 straipsnio 4 dalyje, 97 straipsnio 6 dalyje, 98 straipsnio 5 dalyje, 100 straipsnio 2 dalyje, 101 straipsnio 5 dalyje, 103 straipsnio 3 dalyje, 106 straipsnio 3 dalyje, 121 straipsnyje, 168 straipsnyje, 194 straipsnio 3 dalyje ir 196 straipsnio 4 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. kovo 23 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 48 straipsnyje, 49 straipsnio 3 dalyje, 65 straipsnyje, 73 straipsnyje, 96 straipsnio 4 dalyje, 97 straipsnio 6 dalyje, 98 straipsnio 5 dalyje, 100 straipsnio 2 dalyje, 101 straipsnio 5 dalyje, 103 straipsnio 3 dalyje, 106 straipsnio 3 dalyje, 121 straipsnyje, 168 straipsnyje, 194 straipsnio 3 dalyje ir 196 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 48 straipsnį, 49 straipsnio 3 dalį, 65 straipsnį, 73 straipsnį, 96 straipsnio 4 dalį, 97 straipsnio 6 dalį, 98 straipsnio 5 dalį, 100 straipsnio 2 dalį, 101 straipsnio 5 dalį, 103 straipsnio 3 dalį, 106 straipsnio 3 dalį, 121 straipsnį, 168 straipsnį, 194 straipsnio 3 dalį ir 196 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

209 straipsnis

Nuostatos, susijusios su Sąjungos plėtra

1. Nuo Bulgarijos, Čekijos, Estijos, Kroatijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Rumunijos, Slovėnijos ir Slovakijos (toliau – naujoji (-osios) valstybė (-ės) narė (-ės)) įstojimo dienos ES prekių ženklo, įregistruoto arba dėl kurio paraiška buvo paduota pagal šį reglamentą iki atitinkamos jų įstojimo dienos, galiojimas išplečiamas tų valstybių narių teritorijos atžvilgiu, siekiant užtikrinti vienodą galiojimą visoje Sąjungoje.
2. ES prekių ženklo, kuris taikomas nuo įstojimo dienos, negalima atsisakyti registruoti remiantis nė vienu iš 7 straipsnio 1 dalyje išvardytų absoliučių atsisakymo pagrindų, jei šie pagrindai taikomi tik dėl naujosios valstybės narės įstojimo.
3. Jei paraiška registruoti ES prekių ženklą pateikta per šešerius mėnesius iki įstojimo dienos, gali būti paduotas protestas pagal 46 straipsnį, jei ankstesnis prekių ženklas ar kita ankstesnė teisė pagal 8 straipsnį buvo įgyta naujojoje valstybėje narėje iki įstojimo dienos, su sąlyga, kad ji buvo įgyta sąžiningai ir kad ankstesnio prekių ženklo ar kitos ankstesnės teisės naujojoje valstybėje narėje padavimo ar, atitinkamais atvejais, prioriteto data ar įgijimo data yra ankstesnė nei prašomo ES prekių ženklo padavimo ar, atitinkamais atvejais, prioriteto data.
4. 1 dalyje nurodytas ES prekių ženklas negali būti paskelbtas negaliojančiu:
 - a) pagal 59 straipsnį, jei paskelbimo negaliojančiu pagrindai taikomi tik dėl naujosios valstybės narės įstojimo;
 - b) pagal 60 straipsnio 1 ir 2 dalį, jei ankstesnė nacionalinė teisė buvo registruota, taikoma ar įgyta naujojoje valstybėje narėje iki įstojimo dienos.
5. 1 dalyje nurodyto ES prekių ženklo naudojimas gali būti uždraustas pagal 137 ir 138 straipsnius, jei ankstesnis prekių ženklas ar kita ankstesnė teisė buvo registruota, taikoma ar įgyta naujojoje valstybėje narėje sąžiningai iki tos valstybės įstojimo dienos ar, atitinkamais atvejais, prioriteto data yra ankstesnė nei tos valstybės įstojimo data.

210 straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2021 m. kovo 24 d., o vėliau kas penkerius metus, Komisija įvertina šio reglamento įgyvendinimą.

2. Atliekant vertinimą peržiūrima Tarybos, valstybių narių centrinių pramoninės nuosavybės tarnybų ir Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnybos bendradarbiavimo teisinė sistema, ypatingą dėmesį skiriant finansavimo mechanizmui, nustatytam 152 straipsnyje. Taip pat įvertinamas Tarybos ir jos darbo praktikos poveikis, veiksmingumas ir efektyvumas. Visų pirma įvertinamas galimas poreikis keisti Tarybos įgaliojimus ir tai, kokios būtų visų tokių pakeitimų finansinės pasekmės.
3. Įvertinimo ataskaitą kartu su tos ataskaitos pagrindu padarytomis savo išvadomis Komisija perduoda Europos Parlamentui, Tarybai ir Valdančiajai tarybai. Įvertinimo išvados skelbiamos viešai.
4. Kas antro vertinimo metu įvertinami Tarybos pasiekti rezultatai atsižvelgiant į jos tikslus, įgaliojimus ir užduotis.

211 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą koreliacijos lentelę.

212 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

Jis taikomas nuo 2017 m. spalio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2017 m. birželio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

H. DALLI

I PRIEDAS

MOKESČIŲ DYDIS

A. Pagal šį reglamentą Tarnybai mokėtini mokesčiai yra tokie (sumos EUR):

1. Pagrindinis individualaus ES prekių ženklo paraiškos mokestis (31 straipsnio 2 dalis):

1 000 EUR

2. Pagrindinis individualaus ES prekių ženklo paraiškos, paduotos elektroninėmis priemonėmis, mokestis (31 straipsnio 2 dalis):

850 EUR

3. Antros prekių ir paslaugų klasės, kuri nurodoma individualaus ES prekių ženklo paraiškoje, mokestis (31 straipsnio 2 dalis):

50 EUR

4. Kiekvienos papildomos prekių ir paslaugų klasės, kai individualaus ES prekių ženklo paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės, mokestis (31 straipsnio 2 dalis):

150 EUR

5. Pagrindinis ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo paraiškos mokestis (31 straipsnio 2 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):

1 800 EUR

6. Pagrindinis ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo paraiškos, pateiktos elektroninėmis priemonėmis, mokestis (31 straipsnio 2 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):

1 500 EUR

7. Antros prekių ir paslaugų klasės, kuri nurodoma ES kolektyvinio prekių ženklo arba ES sertifikavimo ženklo paraiškoje, mokestis (31 straipsnio 2 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):

50 EUR

8. Kiekvienos papildomos prekių ir paslaugų klasės, kai ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės, mokestis (31 straipsnio 2 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):

150 EUR

9. Paieškos mokestis, susijęs su ES prekių ženklo paraiška (43 straipsnio 2 dalis) arba su tarptautine registracija nurodant Sąjungą (43 straipsnio 2 dalis ir 195 straipsnio 2 dalis):

12 EUR, padaugintų iš 43 straipsnio 2 dalyje nurodytų centrinių pramoninės nuosavybės tarnybų skaičiaus; tą sumą ir vėlesnius pakeitimus Tarnyba skelbia Tarnybos oficialiajame leidinyje.

10. Protesto mokestis (46 straipsnio 3 dalis):

320 EUR

11. Pagrindinis individualaus ES prekių ženklo galiojimo pratęsimo mokestis (53 straipsnio 3 dalis):

1 000 EUR

12. Pagrindinis individualaus ES prekių ženklo galiojimo pratęsimo, kai prašymas pateiktas elektroninėmis priemonėmis, mokestis (53 straipsnio 3 dalis):

850 EUR

13. Individualaus ES prekių ženklo antros prekių ir paslaugų klasės galiojimo pratęsimo mokestis (53 straipsnio 3 dalis):

50 EUR

14. Individualaus ES prekių ženklo kiekvienos prekių ir paslaugų klasės, kai yra daugiau nei dvi, galiojimo pratęsimo mokestis (53 straipsnio 3 dalis):

150 EUR

15. Pagrindinis ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo galiojimo pratęsimo mokestis (53 straipsnio 3 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):
1 800 EUR
16. Pagrindinis ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo galiojimo pratęsimo, kai prašymas pateiktas elektroninėmis priemonėmis, mokestis (53 straipsnio 3 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):
1 500 EUR
17. Antros prekių ir paslaugų klasės, kuri nurodoma ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo paraiškoje, galiojimo pratęsimo mokestis (53 straipsnio 3 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):
50 EUR
18. Kiekvienos papildomos prekių ir paslaugų klasės, kai ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės, galiojimo pratęsimo mokestis (53 straipsnio 3 dalis ir 74 straipsnio 3 dalis arba 83 straipsnio 3 dalis):
150 EUR
19. Papildomas mokestis už pavėluotai sumokėtą galiojimo pratęsimo mokestį arba pavėluotai pateiktą prašymą pratęsti galiojimą (53 straipsnio 3 dalis):
25 % galiojimo pratęsimo mokesčio, kurį vėluojama sumokėti, bet ne daugiau kaip 1 500 EUR
20. Prašymo panaikinti arba paskelbti negaliojančiu mokestis (63 straipsnio 2 dalis):
630 EUR
21. Apeliacijos mokestis (68 straipsnio 1 dalis):
720 EUR
22. Paraiškos dėl *restitutio in integrum* mokestis (104 straipsnio 3 dalis):
200 EUR
23. Mokestis už prašymą paversti ES prekių ženklo paraišką arba ES prekių ženklą (140 straipsnio 1 dalis, taip pat kartu su 202 straipsnio 1 dalimi):
 - a) į nacionalinę prekių ženklo paraišką;
 - b) į nuorodą į valstybes nares pagal Madrido protokolą:200 EUR
24. Procedūrų pratęsimo mokestis (105 straipsnio 1 dalis):
400 EUR
25. Pareiškimo dėl įregistruoto ES prekių ženklo padalijimo (56 straipsnio 4 dalis) arba ES prekių ženklo paraiškos (50 straipsnio 3 dalis) padalijimo mokestis:
250 EUR
26. Prašymo įregistruoti licenciją ar kitą teisę įregistruoto ES prekių ženklo atžvilgiu (26 straipsnio 2 dalis) arba ES prekių ženklo paraiškos atžvilgiu (26 straipsnio 2 dalis) mokestis už:
 - a) licencijos suteikimą
 - b) licencijos perdavimą
 - c) daiktinės teisės sukūrimą
 - d) daiktinės teisės perdavimą
 - e) išieškojimą vykdymo procese200 EUR už vieną įregistravimą, tačiau tuo atveju, kai tame pačiame prašyme arba tuo pačiu metu pateikiami keli prašymai – neviršijant bendros 1 000 EUR sumos

27. Licencijos ar kitos teisės registracijos anuliavimo mokestis (29 straipsnio 3 dalis):
200 EUR už vieną anuliavimą, tačiau tuo atveju, kai toje pačioje paraiškoje arba tuo pačiu metu pateikiami keli prašymai – neviršijant bendros 1 000 EUR sumos
28. Įregistruoto ES prekių ženklo pakeitimo mokestis (54 straipsnio 4 dalis):
200 EUR
29. ES prekių ženklo paraiškos kopijos (114 straipsnio 7 dalis), registracijos liudijimo kopijos (51 straipsnio 2 dalis) arba registro išrašo (111 straipsnio 7 dalis) išdavimo mokestis:
- a) nepatvirtinta kopija arba išrašas:
10 EUR
- b) patvirtinta kopija arba išrašas:
30 EUR
30. Susipažinimo su bylomis mokestis (114 straipsnio 6 dalis):
30 EUR
31. Bylose esančių dokumentų kopijų išdavimo mokestis (114 straipsnio 7 dalis):
- a) nepatvirtinta kopija:
10 EUR
- b) patvirtinta kopija:
30 EUR
- papildomai už kiekvieną puslapį, kai jų skaičius viršija 10
1 EUR
32. Byloje esančios informacijos suteikimo mokestis (114 straipsnio 9 dalis):
10 EUR
33. Sprendimų atlyginti procesinių veiksmų išlaidas peržiūrėjimo mokestis (109 straipsnio 8 dalis):
100 EUR
34. Tarptautinės paraiškos padavimo Tarnyboje mokestis (184 straipsnio 4 dalis):
300 EUR
- B. Tarptautiniam biurui mokėtini mokesčiai
- I. Individualus tarptautinės registracijos nurodant Sąjungą mokestis
1. Tarptautinės registracijos nurodant Sąjungą pareiškėjas Tarptautiniam biurui turi sumokėti individualų Sąjungos nurodymo mokestį pagal Madrido protokolo 8 straipsnio 7 dalį.
2. Tarptautinės registracijos savininkas, kuris, atlikus tarptautinę registraciją, pateikia prašymą išplėsti teritorinį galiojimą, nurodant Sąjungą, Tarptautiniam biurui turi sumokėti individualų Sąjungos nurodymo mokestį pagal Madrido protokolo 8 straipsnio 7 dalį.
3. B.I.1 arba B.I.2 punkte nurodyto mokesčio dydis atitinka toliau nurodytų sumų ekvivalentą Šveicarijos frankais, kaip nustato PINO Generalinis direktorius, remdamasis bendrųjų nuostatų pagal Madrido susitarimą ir protokolą 35 taisyklės 2 dalimi:
- a) individualaus prekių ženklo atveju: 820 EUR, atitinkamai atvejais pridėjus 50 EUR už antrą prekių ir paslaugų klasę ir po 150 EUR už kiekvieną papildomą prekių ir paslaugų klasę, kai tarptautinės registracijos paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės;
- b) kolektyvinio ženklo arba sertifikavimo ženklo atveju: 1 400 EUR, atitinkamai atvejais pridėjus 50 EUR už antrą prekių ir paslaugų klasę ir po 150 EUR už kiekvieną papildomą prekių ir paslaugų klasę, kai paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės.

II. Individualus tarptautinės registracijos nurodant Sąjungą galiojimo pratęsimo mokestis

1. Tarptautinės registracijos nurodant Sąjungą savininkas kaip tarptautinės registracijos galiojimo pratęsimo mokesčių dalį Tarptautiniam biurui turi sumokėti individualų Sąjungos nurodymo mokestį pagal Madrido protokolo 8 straipsnio 7 dalį.
 2. B.II.1 punkte nurodyto mokesčio dydis atitinka toliau nurodytų sumų ekvivalentą Šveicarijos frankais, kaip nustato PINO Generalinis direktorius, remdamasis bendrųjų nuostatų pagal Madrido susitarimą ir protokolą 35 taisyklės 2 dalimi:
 - a) individualaus prekių ženklo atveju: 820 EUR, atitinkamais atvejais pridėjus 50 EUR už antrą prekių ir paslaugų klasę ir po 150 EUR už kiekvieną papildomą prekių ir paslaugų klasę, kai tarptautinės registracijos paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės;
 - b) kolektyvinio ženklo arba sertifikavimo ženklo atveju: 1 400 EUR, atitinkamais atvejais pridėjus 50 EUR už antrą prekių ir paslaugų klasę ir po 150 EUR už kiekvieną papildomą prekių ir paslaugų klasę, kai tarptautinės registracijos paraiškoje nurodomos daugiau nei dvi klasės.
-

II PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesnių pakeitimų sąrašas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009

(OL L 78, 2009 3 24, p. 1)

2012 m. Stojimo akto III priedo 2 punkto I papunktis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2424

(OL L 341, 2015 12 24, p. 21)

Tik 1 straipsnis

—

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009	Šis reglamentas
1–7 straipsniai	1–7 straipsniai
8 straipsnio 1–4 dalys	8 straipsnio 1–4 dalys
8 straipsnio 4a dalis	8 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 5 dalis
9 straipsnis	9 straipsnis
9a straipsnis	10 straipsnis
9b straipsnis	11 straipsnis
10 straipsnis	12 straipsnis
11 straipsnis	13 straipsnis
12 straipsnis	14 straipsnis
13 straipsnis	15 straipsnis
13a straipsnis	16 straipsnis
14 straipsnis	17 straipsnis
15 straipsnis	18 straipsnis
16 straipsnis	19 straipsnis
17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
17 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio 4 dalis
17 straipsnio 5a dalis	20 straipsnio 5 dalis
17 straipsnio 5b dalis	20 straipsnio 6 dalis
17 straipsnio 5c dalis	20 straipsnio 7 dalis
17 straipsnio 5d dalis	20 straipsnio 8 dalis
17 straipsnio 5e dalis	20 straipsnio 9 dalis
17 straipsnio 5f dalis	20 straipsnio 10 dalis
17 straipsnio 6 dalis	20 straipsnio 11 dalis
17 straipsnio 7 dalis	20 straipsnio 12 dalis
17 straipsnio 8 dalis	20 straipsnio 13 dalis
18 straipsnis	21 straipsnis
19 straipsnis	22 straipsnis
20 straipsnis	23 straipsnis
21 straipsnis	24 straipsnis
22 straipsnis	25 straipsnis
22a straipsnis	26 straipsnis
23 straipsnis	27 straipsnis
24 straipsnis	28 straipsnis
24a straipsnis	29 straipsnis
25 straipsnis	30 straipsnis
26 straipsnis	31 straipsnis
27 straipsnis	32 straipsnis
28 straipsnis	33 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009	Šis reglamentas
29 straipsnis	34 straipsnis
30 straipsnis	35 straipsnis
31 straipsnis	36 straipsnis
32 straipsnis	37 straipsnis
33 straipsnis	38 straipsnis
34 straipsnio 1 dalis	39 straipsnio 1 dalis
34 straipsnio 1a dalis	39 straipsnio 2 dalis
34 straipsnio 2 dalis	39 straipsnio 3 dalis
34 straipsnio 3 dalis	39 straipsnio 4 dalis
34 straipsnio 4 dalis	39 straipsnio 5 dalis
34 straipsnio 5 dalis	39 straipsnio 6 dalis
34 straipsnio 6 dalis	39 straipsnio 7 dalis
35 straipsnis	40 straipsnis
36 straipsnis	41 straipsnis
37 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis
37 straipsnio 3 dalis	42 straipsnio 2 dalis
38 straipsnis	43 straipsnis
39 straipsnis	44 straipsnis
40 straipsnis	45 straipsnis
41 straipsnis	46 straipsnis
42 straipsnis	47 straipsnis
42a straipsnis	48 straipsnis
43 straipsnis	49 straipsnis
44 straipsnio 1 ir 2 dalys	50 straipsnio 1 ir 2 dalys
44 straipsnio 4 dalis	50 straipsnio 3 dalis
44 straipsnio 4a dalis	50 straipsnio 4 dalis
44 straipsnio 5–9 dalys	50 straipsnio 5–9 dalys
45 straipsnis	51 straipsnis
46 straipsnis	52 straipsnis
47 straipsnis	53 straipsnis
48 straipsnis	54 straipsnis
48a straipsnis	55 straipsnis
49 straipsnis	56 straipsnis
50 straipsnis	57 straipsnis
51 straipsnis	58 straipsnis
52 straipsnis	59 straipsnis
53 straipsnis	60 straipsnis
54 straipsnis	61 straipsnis
55 straipsnis	62 straipsnis
56 straipsnis	63 straipsnis
57 straipsnis	64 straipsnis
57a straipsnis	65 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009	Šis reglamentas
58 straipsnis	66 straipsnis
59 straipsnis	67 straipsnis
60 straipsnis	68 straipsnis
61 straipsnis	69 straipsnis
63 straipsnis	70 straipsnis
64 straipsnis	71 straipsnis
65 straipsnis	72 straipsnis
65a straipsnis	73 straipsnis
66 straipsnis	74 straipsnis
67 straipsnis	75 straipsnis
68 straipsnis	76 straipsnis
69 straipsnis	77 straipsnis
70 straipsnis	78 straipsnis
71 straipsnis	79 straipsnis
72 straipsnis	80 straipsnis
73 straipsnis	81 straipsnis
74 straipsnis	82 straipsnis
74a straipsnis	83 straipsnis
74b straipsnis	84 straipsnis
74c straipsnis	85 straipsnis
74d straipsnis	86 straipsnis
74e straipsnis	87 straipsnis
74f straipsnis	88 straipsnis
74g straipsnis	89 straipsnis
74h straipsnis	90 straipsnis
74i straipsnis	91 straipsnis
74j straipsnis	92 straipsnis
74k straipsnis	93 straipsnis
75 straipsnis	94 straipsnis
76 straipsnis	95 straipsnis
77 straipsnis	96 straipsnis
78 straipsnis	97 straipsnis
79 straipsnis	98 straipsnis
79a straipsnis	99 straipsnis
79b straipsnis	100 straipsnis
79c straipsnis	101 straipsnis
79d straipsnis	102 straipsnis
80 straipsnis	103 straipsnis
81 straipsnis	104 straipsnis
82 straipsnis	105 straipsnis
82a straipsnis	106 straipsnis
83 straipsnis	107 straipsnis
84 straipsnis	108 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009	Šis reglamentas
85 straipsnio 1 dalis	109 straipsnio 1 dalis
85 straipsnio 1a dalis	109 straipsnio 2 dalis
85 straipsnio 2 dalis	109 straipsnio 3 dalis
85 straipsnio 3 dalis	109 straipsnio 4 dalis
85 straipsnio 4 dalis	109 straipsnio 5 dalis
85 straipsnio 5 dalis	109 straipsnio 6 dalis
85 straipsnio 6 dalis	109 straipsnio 7 dalis
85 straipsnio 7 dalis	109 straipsnio 8 dalis
86 straipsnis	110 straipsnis
87 straipsnis	111 straipsnis
87a straipsnis	112 straipsnis
87b straipsnis	113 straipsnis
88 straipsnis	114 straipsnis
88a straipsnis	115 straipsnis
89 straipsnis	116 straipsnis
90 straipsnis	117 straipsnis
91 straipsnis	118 straipsnis
92 straipsnis	119 straipsnis
93 straipsnis	120 straipsnis
93a straipsnis	121 straipsnis
94 straipsnis	122 straipsnis
95 straipsnio 1 dalis	123 straipsnio 1 dalis
95 straipsnio 2 dalis	—
95 straipsnio 3 dalis	123 straipsnio 2 dalis
95 straipsnio 4 dalis	123 straipsnio 3 dalis
95 straipsnio 5 dalis	—
96 straipsnis	124 straipsnis
97 straipsnis	125 straipsnis
98 straipsnis	126 straipsnis
99 straipsnis	127 straipsnis
100 straipsnis	128 straipsnis
101 straipsnis	129 straipsnis
102 straipsnis	130 straipsnis
103 straipsnis	131 straipsnis
104 straipsnis	132 straipsnis
105 straipsnis	133 straipsnis
106 straipsnis	134 straipsnis
107 straipsnis	135 straipsnis
109 straipsnis	136 straipsnis
110 straipsnis	137 straipsnis
111 straipsnis	138 straipsnis
112 straipsnis	139 straipsnis
113 straipsnis	140 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009	Šis reglamentas
114 straipsnis	141 straipsnis
115 straipsnis	142 straipsnis
116 straipsnis	143 straipsnis
117 straipsnis	144 straipsnis
118 straipsnis	145 straipsnis
119 straipsnio 1–5 dalys	146 straipsnio 1–5 dalys
119 straipsnio 5a dalis	146 straipsnio 6 dalis
119 straipsnio 6 dalis	146 straipsnio 7 dalis
119 straipsnio 7 dalis	146 straipsnio 8 dalis
119 straipsnio 8 dalis	146 straipsnio 9 dalis
119 straipsnio 9 dalis	146 straipsnio 10 dalis
119 straipsnio 10 dalis	146 straipsnio 11 dalis
120 straipsnis	147 straipsnis
121 straipsnis	148 straipsnis
123 straipsnis	149 straipsnis
123a straipsnis	150 straipsnis
123b straipsnis	151 straipsnis
123c straipsnis	152 straipsnis
124 straipsnis	153 straipsnis
125 straipsnis	154 straipsnis
126 straipsnis	155 straipsnis
127 straipsnis	156 straipsnis
128 straipsnis	157 straipsnis
129 straipsnis	158 straipsnis
130 straipsnis	159 straipsnis
131 straipsnis	160 straipsnis
132 straipsnis	161 straipsnis
133 straipsnis	162 straipsnis
134 straipsnis	163 straipsnis
134a straipsnis	164 straipsnis
135 straipsnis	165 straipsnis
136 straipsnis	166 straipsnis
136a straipsnis	167 straipsnis
136b straipsnis	168 straipsnis
137 straipsnis	169 straipsnis
137a straipsnis	170 straipsnis
138 straipsnis	171 straipsnis
139 straipsnis	172 straipsnis
140 straipsnis	173 straipsnis
141 straipsnis	174 straipsnis
141a straipsnis	175 straipsnis
142 straipsnis	176 straipsnis
143 straipsnis	177 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009	Šis reglamentas
144 straipsnis	178 straipsnis
144a straipsnis	179 straipsnis
144b straipsnis	180 straipsnis
144c straipsnis	181 straipsnis
145 straipsnis	182 straipsnis
146 straipsnis	183 straipsnis
147 straipsnis	184 straipsnis
148 straipsnis	185 straipsnis
148a straipsnis	186 straipsnis
149 straipsnis	187 straipsnis
150 straipsnis	188 straipsnis
151 straipsnis	189 straipsnis
152 straipsnis	190 straipsnis
153 straipsnis	191 straipsnis
153a straipsnis	192 straipsnis
154 straipsnis	193 straipsnis
154a straipsnis	194 straipsnis
155 straipsnis	195 straipsnis
156 straipsnis	196 straipsnis
157 straipsnis	197 straipsnis
158 straipsnis	198 straipsnis
158a straipsnis	199 straipsnis
158b straipsnis	200 straipsnis
158c straipsnis	201 straipsnis
159 straipsnis	202 straipsnis
160 straipsnis	203 straipsnis
161 straipsnis	204 straipsnis
161a straipsnis	205 straipsnis
161b straipsnis	206 straipsnis
163 straipsnis	207 straipsnis
163a straipsnio 1 dalis	208 straipsnio 1 dalis
163a straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	208 straipsnio 2 dalis
163a straipsnio 2 dalies antras sakiny	208 straipsnio 4 dalis
163a straipsnio 3 dalis	208 straipsnio 3 dalis
163a straipsnio 4 dalis	208 straipsnio 5 dalis
163a straipsnio 5 dalis	208 straipsnio 6 dalis
165 straipsnis	209 straipsnis
165a straipsnis	210 straipsnis
166 straipsnis	211 straipsnis
167 straipsnis	212 straipsnis
I priedas	I priedas
I priedas	II priedas
II priedas	III priedas

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT